

પૂનાની શ્રી જૈન તત્ત્વજ્ઞાન વિદ્યાપીઠે પ્રારંભિક પરીક્ષા માટે
મંજુર કરેલ છે

શ્રી લલિતસૂરીશ્વર જૈન ગ્રંથમાળા પુસ્તક ૩૨

અમિત ભાગીચ જૈન સમાજ ની એકમ સર્વોત્તમ શિક્ષણ મંથા
શ્રી જૈન તત્ત્વજ્ઞાન વિદ્યાપીઠ(પૂના)નો

પ્રારંભિક પાઠ્યક્રમ (વિભાગ ૧-૦)

“વિદ્યાપીઠ પા ચપુરત- પ્રમાણન મમિતિ સયોજિત”

પ્રથમ નામ
રિ મ ૨૦૦૭

નંદન ૧૦૦૦
જુલાઈ ૧૯૫૨

મૂલ્ય રૂ. ૧-૪-૦
(વિદ્યાપીઠે મંજૂ કરેલ પાઠશાળાઓ માટે રૂ. ૧-૦-૦)

પ્રમશિષ્ય

શ્રી લલિતસૂરીશ્વર જૈન ગ્રંથમાળા-ગાંધીઆધાર

પ્રાપ્તિ યાન

શ્રી લલિતસૂરીશ્વરજનન ગ્રંથમાળા
ગાંધી આધાર
(દામનચર યનિ-સંસ્થાપક)
શ્રી જૈન તત્ત્વજ્ઞાન વિદ્યાપીઠ
માનદ મત્રી-બી એન મોદી
૩૫૩, શુકલાવ પેઠ-પૂના, ૨

આવેદન

અમારા અતરના ઉમળકાઓ જેન માટે ગમેતેમ ઉજળવા હતા તે “પ્રારભિક પાઠ્યક્રમ” તૈયાર કરીને વિદ્યાર્થી શ્રી સંઘના કરકમળમા મુક્તા અને તાજે શોભા આપનાર અનુભવીએ છીએ. શ્રી જૈન સિદ્ધાન્તમા પ્રમાણે વિગતિસાર પદ્યવચક આપ્યો છે તેનું વર્ણન શ્રી આવરકસૂત્રમા ધ્યાન ન વિસ્તારથી આવે છે તે સમજવાની પ્રત્યક્ષ જાણને ધારી જ જરૂર છે. જેમ દયાળુ વ્યવહાર દેવને સ્તીમર કે અરોધેનની સાથે ચક્રા એટલે છે તેમ આ હ આવશ્યક પ્રતિક્રમણના સૂત્રો સાથે અતિ નિદા સખધ મરાવે છે આ સૂત્રો ક્રમ ક્રમ જેવા છે તે સૂત્રોની વ્યવસ્થિત ગોઠવણી પામી જેમ પ્રતિક્રમણમા ખરેખરે આવી છે આના કારણથી પાંચ પ્રતિક્રમણોની મર્યાદા થી જૈન શાસ્ત્રમા અતિ મહત્ત્વની ગણવામા આવી છે એને આરાધક દુનિયાની જ્ઞાન અને ક્રિયારૂપી બે આબોધી જે મુખિની આધના થાય છે, તેમને તો કિરા ૧ થી નવનરૂપ ૧૪ છે તે જ કાગળથી અને આ તકે નમારને યાદ કરાવના માગીએ છીએ કે શ્રી જૈન શાસ્ત્રની આરાધનાના પાચારૂપ ૭ આ પ્રતિક્રમણના સૂત્રો છે, તે સૂત્રો સાધકનાના દિવ્ય સ્વરૂપને દેખવા માટે નિમજ્જી રમુસનાન છે તે કિષાયચુન સાથે આપવા માટે બીજા જ્ઞાનવતુને ઉધાડવાની આજ્ઞા કાળમા ખૂબ જ જરૂર છે.

જે કે જ્ઞાનચતુ કલાંવા માટે આ પ્રતિક્રમણના સૂત્રોરૂપી વાના અર્જજ્ઞાનની ખૂબીએ જેવા માટે દરક મળમા જરૂર તો પડેજ છે ને જરૂર હોય જ પા. આજે આ જ્ઞાન તરફ બે મારી સેવાવાના કારણે સમાજમા કુલ પ બહુ ફેલાયો છે અને તેના માહા પતિનામરૂપે સમાજની રક્ષા અને અવનતિ ચક્ર દી છે તે પ્રગટ છે તે દર કયા અથવાનની જરૂર છે તેથી અને નમ્રતાએ અપીવ કરીએ છીએ, કે આ સૂત્રોનું અથ જ્ઞાન જે ધમાઈ જવું દેખાય છે તે આજે બાળ્યને ખૂબ તરફાર પ્રચારદ્વારા જામેનાન અસવા તેમ થશે તો સપ સજકનના પાયા મજબૂત થશે જ તે નિશ્ચય છે.

તે મહાનકાય માટે અમાની પરીચાણે સંપૂર્ણરીને મતોપધાર અને ઉપાગ નિર્માણ સમાજમા જેની મહાન મોટ હતી તે ખાઈને રૂા કયા અમાની વિવાધીક પ્રયાસ કરી રહી છે તેમા સૌના સહાનની માંગ મખીઅ ડીએ.

વિવાધીકની પાઠ્ય પ્રાર્થન સમિતિને પ્રત્યક્ષ પરીચાના પાઠકમના પુસ્તકોનું પ્રાર્થનકાર્ય હાથ ધર્યું છે તેનો અમારો આ પ્રથમ નમુનો છે આ જ પદ્ધતિ અને મૈલિથી આગળની પરીચાણેનું પ્રકાગનકાર્ય તુરંતમા જ ચાલુ કરવા અમાની મનો ભાવના છે તે કારણથી પ્રારભિક પાચક્રમનું બ વિજ્ઞાનમા વહેવારનું આ પુસ્તક પ્રસિદ્ધ કરવા માટે ધ ધ રહી અમારી માની જ છીએ, પાનસેરાને ચર્ચિતિત હાથ ઉઠાવવાનો આજે અપૂર્વ અવસર સાપડ્યો છે તેથી અમને અમાપ દ્વાર ૧૫ ૮૬, અમારે નૌરવ દુર્વક કહેડ પ રો, ૬ આ મીનનું ૬ સૂત્રના ભાવાને અતિમથ ૨૫

નરુ પુત્રક આજ સુધીમા એ પણ સરસા તરથી પ્રસિદ્ધ કરાતુ નથી, અરવા
આરી મહેનત સ પશ્ચિમીન કોષ ને કરવ નથી આ વાત કાંઈ માનને બતાવનારી
નથી નરુ ૭ ઠી ખૂબ ખૂબ અને માથી પડે ની પ્રાથમિક જરૂરીયાત છે તે તર
આરી મહેનત નવામા બે વકાળી મેવાક છે તેનુ અમને વણુ ન કુ ખ યાય છે

અમે તાલીએ છી ૧ ક સામાયિક સુત્ર કે બે પ્રતિક્રમા કે પાંચ પ્રતિક્રમા
સાનના પુસ્તકો મહેનતા સાનીતામા અમ ત્રાદ મુળે જેવા સ્થગોએથી થા
ધણા પ્રગટ થ ગતન છે પણ અમારી સ તફક અભિનિદે આ કાર્ય ન્યારે શકે કહ
અને તે બવા પુસ્તકોને નજર સ મુખ સાથી પર્યાયોચન કરવા મા તુ, ત્યાર કુ અપૂર્વક
કરવા પ ઠા કે આ બવા પ્રકાશનો માત્ર એક બી નવા કોષી-ટુ-કોષી નો
અનુક્રમના અગાસ ૧ ૧ હાય તતુ લા તુ ૧૨૧ ૧૨ની અત્યત શુદ્ધિના આજન
આ પ્રકાશનના જમાનામા પલ પ્રકાશન બૂના ને પુસ્તકમા જેવામા આરી શુ
આવશ્યક કોના રાના પ્રારાનો બાનુ ઘઘા માટે ન પ્રાદ થતા હોરે છતા
મહાન િાન સાતુ પુરવા ઠી ને મારી કેમ મેસાર્ડ હોરે નહીં તો આટલા બવા વિ
હુન્ય માયા-સગવતા કારતમા વિમાન દોષ અને આવશ્યક સૂત્રની પ્રથમ ૧૨થી
મા ઠી શોષકીઆ શુ પ્ર મારી અને મા ય યાય તેવા સરુ ને સુગમ અર્થવા
તેઆથી ઠી અકાર ન ૧૨ દેકળ તૈયા મ નહીં થઈ? ખે તો અમારી શક્તિ પ્રમાણે આટલ
પ્રારાન તૈયા ક તુ છે પૂ નિવાનો તમા માટે અભિપ્રાય આરો તેવી આર
સાથી ૧ છી ૮ આ પુસ્તકમા ૧ કાર્ડ તૂટી હી જવા પામી દોષ તે અમને જણાવ
આવાનકબરી વિનિ છે ૭થી અને બી- આટલિમા મુધારા કરી શકીએ
પુસ્તકમા ૮૨૧ ૧૨ ઉપર ધ ઠી ન તારી સાચવેલીપૂર્વક રાખવામા માની છે
ગા પ્રેમરથી કોઈ વગી રહેતી હોર તા સુધારીને વાચવા વિનિ છે

આ પા ૧ પુસ્તકમા નીનતા ને છે કે ૧૬ સૂત્રમા અન્વયાર્થ, સૂત્રાય આવાય
પશ્ચિમ (મુગધિની સૌરત) ને પ્રતોભગીના વિભાગે રાખે છે અર્થજ્ઞાન ૭ માન
હીતુ હાત તેવા ૧ માટે અને જૈન દશનના તત્વત્રિષ્ટુ જિજ્ઞાસુ જૈન જૈનેતર નાના
માટા ૧૨મારીએ માટે ને વિભાગ ૭ આ પ્રકાશનમા અભ્યાસની સરળતા મા
બે ન ને ખખ અન સતુકા ૧૨૧ ગોવવામા આવેલ છે ત્રાતે અનાસ
આ પ્રકાશનમા શ્રી જિનેશ્વર કનવતની આખા વિરુધ ને કાં બનિમાધ
પ્રેમરથી અતામના ૭ કાતુ દોષ તો અમે તે બદલ ચતુર્વિધ શ્રી સધ પા
મિત્રામિ દુઃ મા ઠી ૧ ની ન

પના

તા ૧૧-૮-૧૧

સધ સેનક

શ્રી જૈન મોદી

માનર મ ની-શ્રી જૈન તત્વજ્ઞાન વિદ્યાપીઠ

શ્રી ગણેશ્વરપાર્શ્વનાથાય નમઃ

જેન દર્શનનું
શાસ્ત્રીય
જ્ઞાન મેળવના

અમારી
પરીક્ષાઓ
આયુષ્યના છે

[આપના તા ૧૯-૫-૧૯૮૮]

અખિવ ભારતીય જૈન સમાજની એક જ
મર્વેત્તમ શિક્ષણ મન્થા

શ્રી જૈન તત્ત્વજ્ઞાન વિદ્યાપીઠ[પૂના]ની
પ્રથમ

પ્રારંભિક પરીક્ષાનો શિક્ષાગુક્રમ

વિભાગ પદ્ધતિ

શ્રી નવકારમંત્રી સસારતના સૂત્ર સુધી સૂત્રાર્થ મપૂર્ણ

૧ શ્રી નવકારમંત્ર (પંચમ ગલસૂત્ર)

અન્વયાર્થ

નમો-નમસ્કાર અર્પિતતાણ-આઠ ધાતી કર્મોના નેઓએ 11
કલા છે તેવા શ્રી અર્પિત તાવતોને સિદ્ધાણ-આઠ કર્મોના નેઓએ
ક્ષય કરી છે, તેવા સિદ્ધ બનવતોને આયરિયાણ-છતીસ ગુણે મિત્ર
જમાન આચાર્યમદાગતોને ઉવજાયાપાત-૫૨વીસ ગુણે મિત્રજમા
ઉપાધ્યાયજી મદાગતોને લોએ-મનુષ્યનોકમા (અગી હોને રિ)

વિચરનાગ સંવત્સાર—સર્વ સાધુમહાગજો આ ગાંધીજી મહાગજોને
 ઝેરો—આ પચ-પાચ નમુકારો—મરકાત સ ન-મર્વ પાન-પાપ
 પાનાસણો—નાગ મના મગધાણ—મગનોમા ન્ય-અને સંવેસિ-
 સર્વમાં પમ-૧૬૧ હુનઈ-૭ મગન-મગલ

સૂત્રાર્થ

નમો અગ્નિતાપ-આઠ ઘાતી કર્મોના નાશ કર્યો છે, તેવા
 અગ્નિ ત ભગવતોને નમન્કાર થાઓ—કન ધુ

નમો સિદ્ધાણ-આઠ કર્મોના ક્ષય કર્યો છે અને મોચે ના છે,
 તેવા સિદ્ધ ભગવતોને નમન્કાર થાઓ

નમો આયન્યાણ-આચાર્ય મહા ગજોને નમન્કાર થાઓ

નમો ઉવજ્જાયાણ-ઉપાધ્યાયજી મહારાજોને નમન્કાર થાઓ

નમો લોચે મ નસાદૂણ-અઠી દ્વીપરૂપ મનુષ્યલોકમાં વિચરતા
 સર્વ સાધુ મહાગજોને નમન્કાર થાઓ

ઝેરો પચ નમુકારો—જો ઉપર જણાવેલા પાચે ૫ મેષ્ટિઓને
 કરેલો નમન્કાર

સ નપાનપ્પલાસણો—સર્વ પાપોનો નાશ કરનાર છે

મગનાણ થ સ મેર્મિ—અને સર્વ લૌકિક તથા લોકોત્તર મગનોમા
 પદમ હુન મગન—પહેલું મગલ છે

ભાવાર્થ—આ સૂત્રમાં પાચ મેષ્ટિઓને નમસ્કાર કરવામાં આ પે છે
 અને તેમાંના એકન પણ કરેના ભાવ દૂર કરના નમસ્કારથી સર્વ વિક્ષો દૂર થાય
 છે અને અવિધ્ય મુક્તિ મળે છે તેથી તેનું બીજું નામ પચમગન મહા
 શુભકંઠ છે એમ પણ કહેવાય છે આ નવકામગ્રને શ્રી નમન્કાર મહામ
 પણ કહેવાય છે આ મત્ર ૧૬ પૂર્વેનો સાર ગણાય છે આ મત્ર સાંસ્વતો છે
 જોડે તે અનાદિનો છે તેના જનાવનાર કોઈ નથી જે તીર્થ કર ભગવાન યાય

ને નેને પ્રકાશમાં લાવવાનું જ માત્ર નામ કરે છે. વાચકને જોશે તો આ મત્રમાં એક મુખ્ય વસ્તુને જોઈ શકે કે અગ્નિજ્વલ કાઢી મારી અગ્નિનું નામ નથી. અગ્નિ જોઈએ તો નેને દેખેથી અનરતા રાત્રી તેને હોય તે વીરગત અગ્નિજ્વલ અલાય. મૂળમત્રમાં લખવાનું જ નહીં નામ ન આવતું હોય ત્યાં આ નામ કે ઉપાયાય મહાગતનું પશુ નામ કયાથી આવે? આવું નામ ગુણપૂર્ણ કહવાય છે. પાંચ પગોટિના નમસ્કામના આ બે પગો કલાછ ઓડારથી જેન સોજ દૂર થાય ને પુષ્ટિ મળે તેમ (૧) પાંચનો ક્ષય અને (૨) ભાવિમાં મજબૂતી પ્રાપ્તિ થાય. એવે કે ભૂતકાલના પાંચ વિશેને હરે નં લલિત્ય ઉત્તમુ અને આ નવકામ ૧૬ અરિનો અને સંપૂર્ણ અપાય છે તેનો તથા પાંચ આત્માને હકુકર્મોને પાવન કરનાર અને છે એવો નવ લાખ નવકારનો વા ? કરે તેને નારકીમાં જવાનું બનતું નથી.

નવકામમત્રની પશ્ચિમલ

[અગ્નિના આત્માની એક જ સર્વોત્તમ શિશુભાસમાંથી શ્રી જેન તત્ત્વજ્ઞાન વિદ્યાપીઠ-પૂનાની પરીક્ષાઓમાં પ્રશ્નપત્રોના જવાબમાં પરીક્ષા આપનાર નાની ઉંમરના વિદ્યાર્થીઓએ કે વિદ્યાર્થિનીઓએ લખેલ સુંદર વાક્યો. “ગુણાળ આત્મ આગિ”માં પ્રગટ થતા “પરીક્ષાની પશ્ચિમલ” તામક વિભાગમાં જે સૂત્રો સાથે સંગ્રહ હોય તે તે અહીં અભ્યાસીઓને જ્ઞાનપ્રાપ્તિ થાય તે માત્ર જનૂ કરાય છે]

—સંપાદક સમિતિ

- ★ જે નવ કોડ નવકાર વિધિ સંદર્ભિત ગણે તે તખ્ત મત્રમાં મોડે જાય છે
- ★ સાચી નવકામન સાચીતા આત્માને શુદ્ધ કરે છે અને આત્મા દુ મોતો નાશ કરે છે એ જ એનું માર્ગ ૧ સૂચવે છે
- ★ ૧૬મ મહામત્રનો પ્રભાવ જેમને જોવો તેમ તેઓએ ૭ મહિ સુધી નિરાતર ત્રિસંધ્યા તેની માગા ગણવી તેની અમારી બનામણ
- ★ તરવૈયો જેમ હાય હનાવતો જાય ને પાણી હડાની માર્ગ કાપ આગળ વધતો જાય, તેમ નવકામનો ૬૫ કરનાર પુણ્ય

પાપોને નાશ બવા સાધે આત્મા વિધોને ફર કરીને આગમ તમા આગળ વગે છે તેનું રાજ સમગ્ર થતુ હોવાથી મોટા ભવમમુક્ત પાસુ તરી નાન તેમાં નવાઈ નથી

- ★ ભગવાન મહામત્તમા ગેન ઓ ૧૧ જે વિશાળભાવ અદેશ તેની બધાનો મુક્તિ છે તેનું સમગ્ર કરતા આત્મામા શમરેશમ ચેતન્ય પ્રગટે છે ઓ અવધરૂપનું પૂર્ણ જ્ઞાન કરાવે છે તે ૧૧ સમ્યક સમ્યકમાં તે અત્તર અક્ષરમાં વાતસત્યજાવના બરી છે
- ★ ધર્મનું મૂળ વિદ્ય છે, તે સમગ્ર રક્ષાવ તેમ છે કમળ કે ઓ પૂર્વના સાગર નવમત્ત મત ૧૧ પહેલા જ સુતમાં નમસ્કાર કરી નમવાનું જિજ્ઞાસુવામા આવે છે
- ★ ૧૦૮ માંગના મહાકા ગાંધીએ અને પાંચ પરમેષ્ઠિને નમસ્કાર જે કરીએ, તેમાં એવો આર્થ આવ સમાજેવો ૬ કે તે પાંચેના પુણે આપણો સાંપડે અથવા આપણામા આવે
- ★ નમસ્કારમા અત્તરીપમા મનેના નતમા ૧૧ આર્યનાગ એ નજે કાગના સર્વ તીથ કર ભગવતો આચાર મહાગાન ઉપાધ્યાય મહાગાને અને સાધુ મહાગાનેના ગુણો મળ્યા વા છે તેથી જ તે મત જદુ જ અમત્તમિક ઓ નમાવિક છે
- ★ નવા વર્ષની મુલાકાતની જે અધાય જે તે તે પગિચિત અને નાનીતા હોય તે જ અપાન છે પરંતુ અન્યથા કે અપગિચિત કે જેને કદી રાત્રી નહીં જોયા હોય, તેવા પાસુ મહામુનિપ્રવરને “નમે હોએ સંવસાહુજા” એ પદ્યથી જમા એ મહાવતોવાળા હોવાથી અત્તરીપરૂપ મનુષ્યસાક્ષી કર્મશૂભિના વિચરતા સર્વે મુનિ ૧ જોન નમસ્કાર કરીએ છીએ તેથી જ જૈન શાસનો વિશાળ ઉગ્રભાવ ધેટના જોયા છે તે જાણી આવે છે

★ ૧૪ પૂર્વેનો સાગ નવકાગમદામત્ર છે એનો સાદો અર્થ એ છે, કે એક બાજુ ૪૫ આગમોના જાણના પુરે આગમોના તરવમ થાયી કાળ બાપે છે, ૧ બીજી બાજુ સામા ૧ અગાન માણસ નવકાર મન જીને કન્યાબુ સાધી સકે છે આગમો માધુ મદાગાને જ વાગી સકે તે સિવાયની આવૃત્તિ આવિષા આવમ માટે નવકાગ એક પગમ આધાર છે

★ નમસ્કાગ મદામત્ર યાદ મામુરી વગુ નથી તેમાં વ્યક્તિપૂજને મા ૧ આપતા ગુણપૂજને મદત્વ અપાયુ છે તે સિદ્ધ કરી બતાવે છે કે તેમા સચ્ચિનતા નથી, પણ વિશ્વવ્યાપક ઉચ્ચતાના ઉવાદા દર્શન થાય છે

નમસ્કાગ મદામત્રનો પ્રધાન કેવો છે તે પૂજ્ય પડિતપ્રવગ શ્રીમદ્ વીરવિજયજી મદાગાને નમસ્કાગમનુ મુદ્ર અને સગળ બાલસામા માને સમજાવ તે હેતુથી એક પદ બનાયુ છે તે નીચે આપીએ છીએ

સમરો મન બના નમગ એ જે ચૌ પૂજનો સાગ
એ ૥ મદિમાગો નદિ પાગ એગો અર્થ અનત હિ ૭ સમરો ૦ ૧

હુ ખમા સમરો સુખમા સમરો સમરો ત્વિસ ને ગત
હવના સમરો મગતા અમરો સમરો સૌ સધાત સમરો ૦ ૨

જોગી સમરે ભોગી સમરે સમરે ગળ ગક
દેવો સમરે, નાનવ સમરે, સમરે સૌ નિ શક સમરો ૦ ૩

અડસડ અહુગ એના નાજો, અડસડ તીગથ સાગ
આડ સપદા તે ૧ પ્રમાણો અડમિદિ દાતાગ સમરો ૦ ૪

નવપં એના નવનિધિ આપે ભવોભવના દુખ કાપે
વીર વચનથી હ ૧ આપે પગમાતમ પ આપે સમરો ૦ ૫

સળળ પ્રશ્નોત્તર

પ્રશ્ન ૧-નવકાગ્ને શા માટે મહામ ન કહેવાય છે ?

ઉત્તર—જેન સિદ્ધાન્તમાના અનેક મત્રો પૈવી આ મ ન દોહનનય છે, તેમા ૧૪ પૂર્વેનો માર છે શુદ્ધ બાવથી નનય મ નતુ સ્મગ્ણુ કરનાર આ ભવમમુદ્રને મહેજ તરી તથ છે તેથી તેને મહામ ન કહેવાય છે

પ્રશ્ન ૨-નવકાગ્નિમા કોનું વર્ણન કરાયેલ છે ?

ઉત્તર—આ મત્રમા અતિ પવિત્ર પાત્ર પરમેષ્ઠિઓને વર્ણવી તેઓને તમસ્કાર કરવામા આવેલ છે

પ્રશ્ન ૩-પત્રપરમેષ્ઠિ એટલે શું ? તેના નામ મ્હો

ઉત્તર—પરમેષ્ઠિ એટલે ઊંચામા ઊંચા ધ્યાનને પામેલા મહાન આત્માઓ, તે પાત્ર આ પ્રમાણે છે (૧) અરિહંત (૨) સિદ્ધ (૩) આચાર્ય (૪) ઉપાધ્યાય (૫) સાધુ

પ્રશ્ન ૪-નવકાગ્નિમા કયાં જણાય ?

ઉત્તર—મૂળા, ભેમતા, ઉઠના, જે મમરે અરિહંત, હુ બીજાના હુ ખ ભાગશે, લહેશે મુખઅનત

નવકાગ્નિમા તો ૧૪ પૂર્વેનો માર છે, ૧૪ પૂર્વધ્વ મહામુનિઓ પણ અશાતા વેનીયના ઉદય વખતે ભણેલા પૂર્વેનો પણ જ્યારે ભૂલી જાય, ત્યારે છેવટે નવકાગ્નિમા જ તેમને શરણુભૂત છે વાગવાન શ્રી પાત્રનાથ સ્વામીજીએ બળતા નાગને કુમારવન્ધામા નવકાગ્નિમા સંભળાવ્યો હતો, તેથી તે નવકાગ્નિમા કાનમા પડવા માત્રથી તે સર્પ ધરતોન્દ્ર થયા આ મહામ નનો પ્રભાવ અજળ અને અનતજ છે

પ્રશ્ન ૫-આ નવપદને શ્રી સિદ્ધચક્ર યત્ર સાથે શો મળે છે ?

ઉત્તર-પાચ પદોમાં જે દેવ છે, તે છેવા ત્રણ શુરપદે
 શોભનારા છે. આમ દેવ ને શુર એમ બે આવવાથી ધર્મ
 પાળી આવી જાય છે. દર્શન, જ્ઞાન, આરિત્ર ને તપ એમ
 ધર્મના આ પદ આવવાથી આ નવપદ શ્રી સિદ્ધચક્રનું
 જ મહત્ત્વ બતાવે છે. દેવ અને શુર એ દર્શન, જ્ઞાન,
 આરિત્ર ને તપના નિવાનરૂપ છે. એટલે શ્રી સિદ્ધચક્ર
 નવપદમય જ છે. આમો ને ચેત્ર મહિનાની શાશ્વતી
 એાગીએામાં આ નવપદનું જ આરાધન થાય છે. એટલે
 અવાતર રીતે આ નવકારનું જ તે આરાધન છે. એમ
 એક અપેશાએ કહી શકાય. એમ મત્રનો અને યત્રનો
 મુખેા મધાય છે.

૨ શ્રી પંચિદિય (સ્થાપના) સૂત્ર

અનવયાર્થ

પંચિદિય-પાચ દિવસો સુધી હો-કાનૂમા ગણના. તહુ-તથા
 નવનિહુ-નવ પ્રકારની બલચેર-મહાચરિત્રની શુચિવરો-શુભિ
 (વાક)ને ધારણ કરનાર ચરિત્ર-આ પ્રકારના કસાય દષાયોથી
 મુક્તો-મુક્તોના કથ-એ પ્રમાણે અદ્વારસ-આ ગુણોદિ-ગુણો વડે
 સંબુતો-સંહિત પચ-પાચ મહુ-ચ-મહા પ્રતિષ્ઠાઓથી બુત્તો-
 યુક્ત પચ નિહાયા-પાચ પ્રકારના આચારોને પાલણુ-પાળવાને
 સમર્થો-સમર્થ પચ સમિતો-પાચ પ્રકારની સમિતિ પાળવામ
 ઉચમશીન, તિશુતો-ત્રણ (મનોશુભિ, વચનશુભિ ને કાચશુભિ) શુભિવાળા
 છતીસ-૭૦૧ શુભો-શુભિવાળા શુર-શુર મત્ર-માગ

સૂત્રાર્થ

પાંચવિધ મવરણ-(૫) પાચ ઈદ્રિયો ॥ વિમનને રાકના

તદ્ નનવિદ્ બળયેન્નુત્તરમે-(૯) તથા નવ પ્રકારની (શિયાળ
પ્રતની વાડને) બ્રહ્મચર્યની શુભિને ધ્યાનુ ડ ના

ચવિદ્ મસાયમુક્તો-(૪) ક્રોધ, માન, માયા અને લોભ એ ચાર
પ્રકારના કષાયોથી મુક્ત

૬થ અકુરસ ગુણેહિં સ જુત્તો-એ અઢાળ શુભોએ કરી સહિત (૧)

પચ મહુનયન્નુત્તો-(૫)પાચ મહાવ્રતોથી મુક્ત

પચ વિહાચાર પાનણસમથો-(૫)જ્ઞાનાચાર, દર્શનાચાર, ચાત્રા
ચાર, તપાચાર ને વીયાચાર એ પાચે પ્રમારના આચારોને પાવન
કરવામા સમર્થ, એટલે કે પુરુષાર્થવાન શક્તિશાલી

પચ સમિચો તિ ગુત્તો-(૫+૬) પાચ સમિતિઓથી મુખ્ય અને
ત્રણ શુભિઓથી મન, વચન ને કાયાને ગોપવના

છતીસ ગુણો ગુરુ મજ્જ-ઉપર વર્ણવેલા છતીસ ગુણોવાળા મારા
ગુરુ મહારાજ છે તેની હું આપના કરુ છુ (૨)

બાવાર્થ —આ સૂત્રમા આચાર મહામજ્જના છતીસ ગુણો વખાણ્યા છે
આચાર્ય મહારાજ કે ગુરુ મહારાજ દ્વારે ન હોય તો તે ગુણોની સ્થાપના કરીને
સ્થાપનાનાર્થથી સામે નજી ગુરુ મહારાજ પોતે સુ મુખ ન જોડા છે તેમ
ધારણા કરીને સામાયિકઆદિ ધાર્મિક ક્રિયાઓ કરી રાકાય છે ગુરુ મહારાજના સ્થાને
પુસ્તક નવકાવ્યાથી સાપ । અથવા સમ્યક્ જ્ઞાન, જ્ઞાન ચારિત્રના મોઢ પલ
લપકરણ વિગેરેને જોયા સ્થાને મૂકીને નવકાર ને પાંચવિધ સૂત્ર જોની સ્થાપના
ચાર્ય સ્થાપનામા આવે છે તેની સામે જા । ક્રિયા કરવાથી ક્રિયા શુદ્ધ થઈ રાકે
છ તેથી આ સૂત્રનું બીજુ નામ સ્થાપનાસૂત્ર પણ કહેવાય છે

પરિભવ

- ★ કાયા જાત મનને કાનૂમ લાવવાના સાધનભૂત પાંચ સમિતિઓ અને ત્રણ ગુપ્તિઓ, ચરીંગની અદ્ય ગ્રહેના આત્મા પર સતત ચોક્કી પહેરે છે અને ગુરુમદાગજના આચારમાં તે ન હોત તો તેમને પૂરત ઘણે તેનાથી જ તેઓ વિશદ અને પવિત્ર દેવના બને છે
- ★ ગુરુમદાગજના હૃદયમાં ગ્રહેની ગુણ લાગણીઓ સમિતિ ગુપ્તિના પાવનમાં સાક્ષાત્ દેખાઈ આવે છે કે મન વચન અને કાયા ઉપરનો તેઓનો કેટલો કાબૂ છે
- ★ સમ્યક્ ઉપરોગપૂર્વક જે પ્રવૃત્તિ કરાય તેનું નામ સમિતિ એ તેનો સારો અર્થ છે તેમ જ ચચન મન વચન કે કાયાને ગ્રિય કરવાનો ઉપાય એ ગુપ્તિનો અર્થ છે
- ★ દુનિયામાં આજે જેમ જુદા જુદા કારો માટે જુદી જુદી સમિતિઓ સ્થાપી વ્યવસ્થાત્ર ચલાવાય છે તેમ આત્માનું સીતુ વ્યવસ્થા ત્ર ચલાવવા માટે કેવળજાતી ધી રીતગમ બગર તોએ પાંચ સમિતિઓ અને ત્ર ગુપ્તિઓને યોજ છે જેમ અપેક્ષાએ કરી શકાય
- ★ જીમને દુષ્ટ ઉત્પત્તિ થઈ જાય તેની કટુતા આપણા અર્થો મુખમાં મોટે ભાગે હોય છે એટલે વચનની મધુગતા માટે વીતગમ બગર તે જાપાસમિતિ ગમવા ક્રમા યુ છે

સરળ પ્રશ્નોત્તરી

પ્રશ્ન ૧-પચિદ્વિય સૂત્ર શા માટે છે ? તેમાં શુ આવે છે ?

ઉત્તર-સામાયિકે લેતા સ્થાપનાછ સ્થાપના માટે તે નવકારમ રની

પછી બોલાય છે તેમા ગાચાર્ય મહાગજના ૩૬ ગુણો વર્ણવેલા છે

પ્રશ્ન ૨-આચાર્ય મહાગજના ૩ ગુણો ગણાવો

ઉત્તર—૫ ઈંદ્રિયોના વિનયને રાઝનાર ૯ શિયળમતની વાટાને સાચવનાર ૪ કષાયોને જીતનાર ૫ મહાવ્રતોને ધાન્ય કળનાર ૫ મહાન આચાર્યોને પાલનાર ૫ સમિતિ અને ૩ ગુપ્તિને પાલના કુલ ૩૬ આવા ૩૬ ગુણો જેઓમા ટાય તે આચાર્યપદને દીપાવે છે આ ગુણોના કારણે તે ભાવાચાર્ય કહેવાય છે

પ્રશ્ન ૩-પાચ ઈંદ્રિયોનું કામ વ્યવહારિક ભાગમા સમજાવો

ઉત્તર—(૧) સ્પર્શ દ્રિય-આમડી સ્પર્શ પા ખવાનું કામ કરે છે (૨) રસને દ્રિય-મ્વાદ આખવાનું કામ કરે છે (૩) દ્રાણ દ્રિય ગંધ ઓગળવાનું કામ કરે છે (૪) નરે દ્રિય જોવાનું કામ કરે છે (૫) શ્રોત્રે દ્રિય અથવા કર્ણ દ્રિય માલગવાનું કામ કરે છે

પ્રશ્ન ૪-પાચ મહાનતોનું સ્વરૂપ સમજાવો

ઉત્તર—(૧) પ્રાણાતિપાતવિ મળુ-જીવહિસા ન કરવી તે (૨) મૃધાવાદવિમળુ-જૂઠું ન બોલવું તે (૩) અદસ્તાદાન-વિરમળુ-ચાગી ન કરવી તે (૪) મૈથુનવિરમળુ-પ્રસન્નચર્ચ પાળવું તે (૫) પરિગ્રહવિરમળ-ધન ધાન્યાદિનો સંચક ન કરવો તે

સૂક્ષ્મ જીવંત્યાનું પાલન અને કચન કામિનીનો ત્યાગ એ આ મહાવ્રતોમા મુખ્ય છે તે આગની દુનિયા માટે બહુ જ મુશ્કેલ છે, કારણ કે દુનિયા તો સ્ત્રી અને ધનની પાછળ ગાડી છે દુનિયા

અર્થજમની પૂતરી ડે માટે તેનો ત્યાગ અત્યંત મહત્વનો છે

પ્રશ્ન ૫-પાત્ર સમિતિઓના નામો તથા તેની સમજણ આપો

- ઉત્તર—(૧) ઈર્ષ્યા મમિતિ-જાવના આનના સ્તામા જોઈને થાવવું
(૨) લાપ્સમિતિ-જોતવામા સંવત્ર ગામી યોગ્ય ને જરૂરી જ જોલવું
(૩) એપણા સમિતિ-આજ્ઞા પાણી કે જરૂરી ચીને દોષરહિત મેળવવી મુનિરાજ જોયગી પાણીમા દોષ ન લાગે તેની કાળજી રાખે તે
(૪) આદાનમ ઠમત્તનિક્ષેપણા નમિતિ-પાત્ર પ્રમુખ ઉપયોગી ચીજોને લેતા મૂંઝા પ્રમાર્જના કરવી તે (સાગમલાગ નખવી)
(૫) પારિક્ષાપનિકા મમિતિ-ઈલ્લો, માનુ (ઝડો, પેશાબ) વિગેરે નકામી ચીજો ફેંકવામા જીવયતના પાગવી તે.

પ્રશ્ન ૬-ત્રણ ગુણિઓના નામ તથા સમજણ આપો

- ઉત્તર—(૧) મનોગુણિ-મનના અશુભ વિચારો પર કાબૂ નાખવો
(૨) વચનગુણિ-જોવવા પર કાબૂ નાખવો
(૩) કાયગુણિ-કાર્યપ્રમદે શરીરનું જીવનચલન જગતા પ્રમાર્જનાપૂર્વક ઉડવું બેસવું જવું આવવું તે

પ્રશ્ન ૭-સ્થાપના સ્થાપતી વખતે હાથ ડેમ ઉધો ગળાતો હશે ?

ઉત્તર—કોઈ વસ્તુનું આરોપણ કરતા કે કોઈ વસ્તુ કોઈને આપતા આ રીતે હાથ રખાય છે તેમ જર્જી ગુણોની સ્થાપના તથા ગુણોનું આરોપણ કરવાનું છે, કે આવા ગુણો હોય

તેને હું ગુરુ માનીશ તેવા પવિત્ર ગુરુની સાક્ષીમા આ
ક્રિયા કરુ હું તં કારણથી જાણે દાય રખાય છે

★

★

★

૩ શ્રી ખમાસમણ (પ્રણિપાત) સૂત્ર

અન્વયાર્થ

હજીમિ-હું હજી હું ખમાસમણ-દે દમાથમણ તપસ્વી !
વંદિઉં-વાંતવાને જાનણિજાતએ-શક્તિ અનુમાર નિસીહિઆએ-
પાપવાળા વ્યાપારોનો ત્યાગ કરીને મત્યએણ-મમ્તકવડે ૪ હામિ-વાંદુ હું

સૂત્રાર્થ

હજીમિ ખમાસમણે વંદિઉં-દે દમાથમણ તપસ્વી ! હું વાંતવાને
હજી હું

જાનણિજાતએ નિસીહિઆએ-શક્તિ અનુમાર પાપવ્યાપારોનો
ત્યાગ કરીને.

મત્યએણ ૪ હામિ-મમ્તકવડે વાંદુ હું

બાવાર્થ:-જે ગયણ, જે દાય અને મમ્તક એ રૂપ પામે અમના પ્રભામથી
નમન થાય તેને ખમાસમણ કહેવાય છે અને તેનું બીજું નામ “પ્રણિપાત” સૂત્ર પણ કહેવાય છે

પરિભાષ

★ દેવને કે ગુરુમહાગજને વહન કરવા માયું નમાવાનું, તે નમ્રતા
અને વિનય ગુણને બતાવનાર છે

★ જેમ સલામ કરવાનો ગિવાજ છે, તથા આર્યદેશની જેમ હાથ જોડીને પ્રીતિ બતાવવાની જે પ્રણામિકા છે તેમ સાસ્ત્રીય પદ્ધતિ ‘પચાગ પ્રણિપાત’ની છે તેમાં વળી આ સમ્બોધના ઉચ્ચારણપૂર્વક નમનું જોઈએ તેમ આ સૂત્ર શિખવાડે છે

★ મોટા માણસની મ મુખ્ય મોતનું હોય, કે સિદ્ધસમાજ ॥ સમ્યા આગળ કાંઈ મોતનું હોય તો તે વખતે ધણાઓ મૂંઝે છે, ને કંપે છે કારણ કે તે બધાની આગળ તે મનુષ્ય અજ્ઞાન છે તે અજ્ઞાન તેને કંપાવે છે તેવી જ રીતે દેવવદન કે ગુરુવદન કરનારના કર્મો મૂંઝે છે તેનાથી ઘોર કર્મેણા નારા થાય તેમાં નવાઈ નથી

સરળ પ્રશ્નોત્તરી

પ્રશ્ન ૧—ખમાસમણ સૂત્રનું બીજું નામ શું છે? તેનો ઉપયોગ જણાવો

ઉત્તર —ખમાસમણ સૂત્રને “પ્રણિપાત” સૂત્ર કહે છે આ સૂત્રથી દેવગુરુને પ્રણામ કરાય છે દોષથી ભગેલા એવા પોતાને આવા ગુણોનું ધામ મળવાથી હૃદય ઝૂંકી જાય છે તેથી શરીરનું ઉત્તમ અંગ મન્નાક નમી પડે છે ગુણોને નમી પડવાથી પોતાની ઓછાઈ પોતાને જણાઈ આવે છે અને વધની અધિક ગુણનું પદ્ધતિ નજર સન્મુખ આવી જાય છે આવા ગુણો મારામા ક્યારે પેદા થાય તેવી ઝંખના પણ થાય છે

પ્રશ્ન ૨—પ્રણામ કેવી રીતે થઈ શકે? તેનું નામ શું ?

ઉત્તર—એ હાથ જોડી, એ હાથનું જમીન પર લગાડી અને માથું ભૂમિએ લગાડવાપૂર્વક નમાવી પ્રણામ કરાય, તેને “પચાગ પ્રણિપાત” કહેવાય છે આ નમસ્કારની પદ્ધતિ

ધરના કે સસારના બીજા સર્વે પાપવ્યાપારોનો ત્યાગ
‘નિસીદ્ધિ’ શબ્દથી કરવામા આવે છે બીજા વ્યાપારોને
બુદ્ધી જવાય તો જ પ્રણામમા ભાવશુદ્ધિ આવી શકે
એ કારણથી મંદિર કે ઉપાશ્રયે દેવ કે ગુરુની પાસે જતા
નિમીષિ કહેવાનો રિવાજ ને વિધિ છે

★

★

★

૪. ઈચ્છકાર અથવા અમાસમાણુ સૂત્ર

(મુગુરને મુખશાતાપૃષ્ઠા)

અન્વયાર્થ

ઈચ્છકાર-હું ઇચ્છુ છું મુહુરાઈ-મુખે રાત્રિએ અથવા મુહુદેવસિ-
મુખે દિવસે મુખતપ-મુખે તપમા શરીરનિરામાય-શરીરે રોગ
રહિતપણે મુખ સજમ જાના-મુખે સવમવાનામાં નિર્વહો છોછ-
પ્રવર્તો છોછ? સ્વામી-હે પૂત્ર! શાતા છે છ? મુખશાતા છે?
ભાતપાણી-આહારપાણી લાભદેજોછ-વહોગવા પધારી અમારુ આગમ
પાવત, કરોછ

સૂત્રાર્થ

ઈચ્છકાર મુહુરાઈ, મુહુદેવસિ-હે ગુરુમહારાજ! હું જાણવાને
ઇચ્છુ છું કે આપે મુખે રાત્રિ પસાગ કરી? દિવસને વિષે
મુખશાતા હતી?

મુખ તપ, શરીર નિરામાય-તપમા મુખ વર્તે છે? શરીરે રોગ
રહિતપણે વર્તે છે?

મુખસજ્જમ જાના નિર્નહો છે છ?—સયમરૂપી યાત્રામાં મુખ પૂર્વકે પ્રવર્તો છે છ

સ્વામી શાતા છે છ?—હે પૂત્ય ! આપને શાતા છે ? (એટલે કે કાઈ અશાતા જેવું તો નથી ને ? અશાતા કે પીડાતું કોઈ મગ્ન હોય તો તે દૂર કરવા હું પ્રયત્ન કરી શકું

લાતપાણીના લાભ દેએછ—આહાર પાણી વિગેરે કોઈપણ ચીજનો ખપ હોય તે વહેરવા પધારશેએ, કે નેથી હું દૃતાર્થ થાઉં, ને મને લાભ મળે.

ભાવાર્થ —શુભદન કે વા જના આ સુત્રથી શુભદાનને મુખગાતા પ્રકાશ છે

પરિભલ

★ શુભદાગજને વદન કવ્વાની વિધિ એ મુચવે છે કે શુભદાગજ યોગ્ય છે, માટે જ તેમના ઉત્તમ ગુણોનું એ પ્રતિક મુચવવા જલ્દીમાં ને નિતરનું આર્ક્ષણ થાય છે એટલે તેઓની આગા માથે ચડાવાય છે

★ વીતગગ બળવતની આગા પૂર્વેપણે તો શુભદાગજને જ પાળી શકે છે આપણે અસ માન પણ પાળી શકતા નથી, માટે જ આપણા કર્તા તેઓ પૂત્ય ગણ્યાન છે

★ જેમ શિક્ષક વિના નિશાળ ચાલી શકતી નથી, તેમ આમેગામ વિચરતા શુભદાગજને અગ્નિતત્વ ન હોય તો, ધર્મના પથ ચાલી શકે નહીં ઉપદેશ મેલુ આપી શકે ? સાચી શુભદાગજને કામચુ કે કચનકામિનીના સાચી હોવાથી તેમના ઉપદેશથી સચોટ અસર થાય છે

★ શુભદાગજના વચન પર એટલા માટે જ વિશ્વાસ ગળવો જોઈએ કે તેઓએ આખી જિંદગી જૂઠું નહિ બોલવાની પ્રતિજ્ઞા લીધી છે

જોડને તેઓ આપણો જ ઉપદેશ આપે છે તે વીતગતી જવ
માની ભગવતે જે કહ્યું છે તે જ પ્રમાણે કહે છે માતાનું મા
માનું કથોલકસ્થિત ગોત્રી સમ્મા ૧૫૦

★ કોઈ સગાવદાવાને આપણે ત્યારે મળીએ છીએ ત્યારે ક્ષેમકુશળ
પૂજીએ છીએ કે કેમ ધર્મના નર્મ પુશી માનમાં છે ને ? તેમ
ગુરુમહાગજને દિવસમાં જે નાગ દરેક આગધકે સુખચાતા પૂજી જ
જોઈએ તે પૂજવાની આપણી ફગજ છે કાગ્ય કે દવે તેમનાં
સગા તેમની સુખચાતા પૂજવા ક્યા રોજ આવવાના છે ?

★ શરીરનો રોગ વૈદ્ય કે ડોક્ટર કાઢે છે તથા ધોત્રી મેલાં કપડાનો
મેલ કાઢી આપે છે, તેમ ગુરુમહાગજ આપણામાં ગ્રહેલા દુષ્ટો
અને વિકારોને દૂર કરે છે

★ વિમાનમાં જેમ પાવનોટ હોય છે તેમ ધર્મના માર્ગે આપણો
દોરનાગ ગુરુમહાગજ છે પાવનોટ સિદ્ધિત હોય છે તેમ ગીતાયે
ગુરુમહાગજ જિનની આગ્રાના વનજી હોય છે તિશજી લીધા વિના
કોઈ પારલોટ વિમાન ઉડાડે તો નુકસાન પહોંચાડે તેમ ધર્મ
ચત્રાવનાગ ગુરુઓ ગુણ વિનાના કે જ્ઞાન વિનાના હોય તો શુ યાત ?

★ વિમાનને ચત્રાવનાગ જેમ સારો પાવનોટ મળે, તેમ (નષ્ટિગજ
પોષે તેવા ગુરુ જે ન મળે તે) સન્માર્ગે જતાવનાગ સાગ ગુરુના
સુરોમ થાય તો વિમાનની સફળ નિર્વિધિ જેમ પાડ પડે તેમ
આપણા જવનો પણ જોડો પાડ થઈ જાય

★ વિમાનમાં જેમ લાઈડોજન વાયુ જગવામાં આવે છે, તેમ ધર્મ
આત્માઓમાં ઉત્તમ જાવનારૂપી વાયુ ગુરુમહાગજ ભરે તો જ
જિંદગી સુધારી શકાય

મગ્ન પ્રશ્નોત્તરી

પ્રશ્ન ૧—“ઈચ્છિકા સૂત્ર” શા ઉપયોગમા આવે છે ?

ઉત્તર—ગુરુમહારાજેને સુખશાતા પૂછવા આ સૂત્ર ઉચ્ચારાય છે અશાતાવેદનીયનો ઉદય થયો હોય, અથવા મયમની સાધના કરતા કોઈ વિદ્ય દિવસને વિરે કે નાત્રિને વિષે આવ્યા હોય, તો તેને શક્તિ અનુસાર દૂર કે નજીક માટે આ પૂછાય છે સુખાનંદાનની તમનાથી ગોચરી પાળી માટે વિનંતિ કરાય છે

પ્રશ્ન ૨—આત્માપાણી માટે જ શુ આ આમ પણ છે ?

ઉત્તર—આહારપાણીથી બીજી વસ્તુઓ નથી કે વસ્ત્ર, ખાન, મહાત્ત વિગેરે પણ અસરવા

પ્રશ્ન ૩—દેવસી અને નર્મ રાજ શુ સૂચવે છે ? તેનો કાળ કેન્દ્રો કહેવાય ?

ઉત્તર—દેવસી એટલે દિવસ સળધી ગપોરના બાગ વાગ્યાથી રાત્રિના બાર વાગતા સુધી દિવસ સળધી પૂરછા થાય છે ગઈ એટલે રાત્રિ મળધી નાત્રિના બાર વાગ્યાથી બપોરના બાર વાગતા સુધી રાત્રિ સળધી પૂછાય છે, આનો બધ રિવાજ છે દિવસમા બે વાર શાતા પૂછવાની વિધિ છે સધ્યાના સમયે “આતપાણી”નો લાભ દેવાનું, કહેવાનો રિવાજ હોતો નથી

૫ શ્રી ઈરિયાવણી (પ્રાયશ્ચિત) મૂત્ર

અન્વયાર્થ

કન્થામરેણ કન્થાગે ની સદિસહુ-આગા ચાપો ભગવન્-
 ને પૂજ્ય ! ઈરિયાવણિય-માર્ગમા ચાલતા લાગેના પાપને પદિક્કમામિ-
 કું નતિકમ્મુ છ એટલ કે પાપથી પાટો દુકુ ધુ કન્થ-આગા પ્રમાણ
 છે ઈન્ધામિ-કન્થુ ન પદિક્કમિદિ-પ્રતિકમ્મુ કવ્વાો ઈરિયાવણિ
 યાએ-માર્ગમા ચાલતા વિગહુલાએ-વિગધના થવાથી ગમણા
 ગમણે-ગતા આવતા પાણકમણે-પ્રાણી કે જીવો ઉપર પગ મૂકીને
 ચાલતાં ધીયકમણે-ગીજો પગ પીએ ચાલતા હરિયકમણે-લીની
 વનગતિયો ચાલતા ઝાસા-ઝાગા ઉત્તિગ-કીડિતાર કીડીના દરે-
 ગહેવાના ગયાો પખગ-સેવાળ નીન કુગ દગ-દાયુ પાણી
 મટ્ટી-માર્ગ મક્કા-કરોળીયા ॥ સતાણા-જાગા સહમણે-પગથી
 ચાલતાં કે દ્યારતા જે-જે મે-મે જીવા-જીવો વિગહિયા-વિગધ્યા
 હાય એગિંદિયા-એક ઈન્દ્રિયગા જીવો એગિંદિયા-એ ઈન્દ્રિયાવાળા
 તેહિયા-નજ ઈન્દ્રિયગા અગિંદિયા-આર ઈન્દ્રિયાવાળા પચિંદિયા-
 પાંચ ઈન્દ્રિયાગા અભિહુયા-લાતે માર્ગો હોય વત્તિયા-ધૂળવડ નાંક્યા
 હોય લેસિયા-જોર સાથે ન પા હોય સયાહઆ-બેગા કયાં હોય
 સહદિયા-ગર્હ કયાં હોય પરિયાનિયા-કષ્ટ ઉપગન્યા હોય
 કિયામિના-ખેદ પ્રમાણ હોય દિવિયા-શીવગન્યા હોય કે નાસ
 પ્રમાણ હોય કાળાએ કાળ-એક દેહાબેથી જીજે દેહાલે સદામિયા-
 ખસેલા હોય જીવિયાએ-જીવિતથી વયરોવિયા-ચૂક્યા હોય
 તરસ-તે મિન્ધા-મિથ્યા યાઓ મિ-મારુ દુક્કડ-પાપ અથવા દુષ્ટ

અર્થ

ક્રિયામયેજ સંદિસદુ ભગવન્-હે પૂજ્ય ! ૪ જાએ કરીને મન
આના આપે, (કે જેથી હું એમ શિષ્ય ગુરુમયા । ૪ને પૂછે છે)

ક્રિયાવદિય પડિક્કમામિ ?-માર્ગમા આવતા ૪ મધ્યકાલ લાગ્યુ
હોય તેનાથી હું પાડે જુ ? (નેના જવાબમા ગુરુમયગ્રાજ
દહે કે "પડિક્કમા")

ક્રમેજ-આપની આના પ્રનાલુ કે

ક્રમમિ પડિક્કમિતે-હું પાપયત્રી નિવર્તવાન કરું છું

ક્રિયાવદિયાએ વિનાદુખાએ-જવ આવતા મારમા વિધના
યજ હોય,

ગમજા । મતે-જતા કે આવતા

પાણક્રમજ, બીય કમલે દુનિવક્રમને કે ૪ જવને પત્ર નીચ કે
બીજ કે.ઈ રીને ચપવાથી, પાપન ધીર ચાપવાથી તથા
હીલી વન-પતિ ચાપવાથી

માયા, દિગ્ગમ-પણમ-દમ મદો-મક્કામતાલા મકમલ ઝાકા
તથા કીટીના દગને, પાપ વર્જની સેવક કે વીર, કુમ અન
કાના પાણીને, માટીનું, કાળીયની જાગને, પગથી
ચપવાથી કે દળાર્થ જતા

કેમે જવા વિનાદિયા-એ કેઈ જવનક પીટી વિધના કરી હોય

એગિદિયા, બેગિદિયા, તેગિદિયા, ચક્રગિદિયા, પચિન્દિયા-એક ઈદિ
યાગ-સ્પર્શન્દિયવા, પૃથ્વી, જમી, અગ્નિ, વાયુ વન-પતિને
એ ઈદિયવાળા અપય મને નેદિયવાળા, અપ

જળો પોના, આગનીઆ, કીડા વિગેરે ત્રણ ઇદ્રિયોવાળા-
અપર્શ, રસના ન ધાતુદ્રિયવાળા, માકર, કીકી, મીકાના
વિગેરે ચાર ઇદ્રિયવાળા-અપર્શ, રસના, ઘ્રાણ અને ચક્ષુ એ
ચાર ઇદ્રિયોવાળા-વિંછી બમરા, માખી, ડાસ, મચ્છર, કૂણ
વિગેરે પાંચ ઇદ્રિયોવાળા અપર્શ, રસના, ઘ્રાણ, ચક્ષુ અને
શ્રોત્રેદ્રિયવાળા નારકી, તિર્પથ મનુષ્ય ને કેવલા

અભિદયા, નસિયા ચેસિયા-સામે આવતાને નખ્યા ટોચ, મૂળ
વડે ઢાંચા હોય, ભૂમિ સાથે ઘસ્યા હોય કે મસળ્યા હોય

સઘર્ષયા સઘદ્રિયા-એક બીજાને ભેગા કર્યા હોય અથવા
માહોમાહે સગી-ગરી-એકલા કર્યા હોય, થોડા સ્પર્શવડે
પીડા કરી હોય

પરિયાનિયા, કિનામિયા, ઉદ્વિયા-કદ ક પરિતાપ ઉપજાવ્યા
હોય, ચક્રીન મુડદાલ જેવા કર્યા હોય અથવા ખેદ પમાડ્યો
હોય, ઉપદ્રવ કર્યા કે ત્રાસ પમાડ્યો હોય

ઠાજાઓ ઠાખ સઠામિયા-એક જગ્યાથી બીજી જગ્યાએ મૂક્યા
કે ખસેડ્યા હોય

હવિઆઓ વનરોનિયા-હવિતથી ચૂમવ્યા હોય

તરસ મિચ્છામિ દુમ્મડ-તે દુઃકૃતથી લાગેલા મારા પાપો મિથ્યા
થાઓ

ભાવાર્થ

આત્મશુદ્ધિ કરનારને પોતે કરતા પાપો દૂર કરવાની સૌથી પ્રથમ આવશ્યકતા
હોઈ લાભા પાપોની આ સૂત્રમાં ગમા-મારી માનવામાં આવી છે તેમ જ
ક્યા પ્રાર્થથી અને ક્યા દેવાની વિનાશના યથા છે તેનું આ સૂત્રમાં વર્ણન
કરવામાં આવ્યું છે તેમ જ સમગ્ર સેવાઓમાં આત્મા આ વિદ્યાવતી
સૂત્ર થી શુદ્ધ થાય છે

પગિમલ

- ★ જન સંસારના કે અદિસા કેટની ઉડાળ ગદરવવાળી છે, તે ઇચ્છાવધી મુત્રમાથી મળી આવે છે. મીઠા પાગલા આત્માને મટલા નકારાથી જુભારી શકાય છે. તે તરી મુક્તિ દિસાથી પણ ના પાપા તોએ છે, તે પણ આ મુત્રમાથી આપણને જાણવાનું મળે છે.
- ★ દિમા માન પચેદિવ જીવેની જ લોષ શકે છે. તેવું માન પ્રગમોન આ સૂત્ર પડકાર દેકે છે કે પચેદિવ સિવાયની એકે દિવથી ચઢેદિવ સુધીની હજી ઘણી મોટી દુનિયા છે. તે પણ દિમા કાવા વાનક નથી જીવમાત્રનો વસરાટ એકે વધી પચેદિવ સુધીનો છે. તે પણ આ મુત્રથી સિદ્ધ થાય છે.

સરળ પ્રશ્નોત્તરી

પ્રશ્ન ૧—“ઈચ્છાવહી” સૂત્ર શા માટે રચાયું છે? તેનું બીજું નામ શું છે?

ઉત્તર—જતા કે આવતા જમીન ઉપર હાલતાચાલતા આપણા આત્માથી જાણતા કે અજાણતા જે કાઈ અપરાધો થયેલ હોય તેની ક્ષમા માગવા માટે આ સૂત્ર સામાયિક આદિમા બોલાય છે, તેને પ્રાયશ્ચિત્ત સૂત્ર પણ કહેવાય છે. જાલમુનિશ્રી “અમમુક્તાજી” ને આ સૂત્ર બોલતા બોલતા પાપનુ પ્રાયશ્ચિત્ત કન્વાની વિશુદ્ધ ભાવનાથી આવોચના કરતા ડેવગજ્ઞાન પ્રાપ્ત થયું હતું, તેથી જીવનિગધનાથી ભવિન, થયેલા આત્માને પવિત્ર કરવાનું આ મહાન સૂત્ર છે.

પ્રશ્ન ૨-“તસ્મિન્નિચ્છામિ દુઃકલ”નો અર્થ સમજાવો

ઉત્તર-મારું તે પાપ નહીં થાઓ. અથવા તે પાપની દુઃખ માગુ છું, એ તેના સાદો અર્થ થાય છે

પ્રશ્ન ૩-દરેક ક્રિયાઓમા “ઇચ્છિયાવહી” સૂત્ર શા માટે પ્રથમ બોલાય છે ?

ઉત્તર-રોગીને પુષ્ટિનું ઓપધ આપવા પહેલાં જેમ વેદ્ય પ્રથમ જેથ આપે તેમ આ માની શુદ્ધિ ઇચ્છનારને માટે પૂર્યથએવા પાપોની શુદ્ધિ કરવા ઇચ્છિયાવહી સૂત્ર પહેલો બોલવાનું વિધાન છે

★

★

★

૬ શ્રી તરસ ઉત્તરી સૂત્ર

અન્યથાર્થ

તરસ-તેની ઉત્તરી-કરીથી શુદ્ધિ કરણેણ-કરવા માટે પાપ વિહત-પ્રાપ્તિત કરણેણ-કરવા માટે નિસોહી-વધારે શુદ્ધિ કરવા કરણેણ-કરવા માટે વિસાદી-આત્માને રાત્રગદિત કરણેણ-કરવા માટે પાનાણ-પાપ કમ્ભાણ-કમોળા નિચ્છાયાણુદ્ધાએ-નિર્ધાત ગોનાશ કરવા માટે ઠામિ-ગદું છું કાઉસગ્ગ-કાઉસગ્ગમા

સૂત્રાર્થ

તરસ ઉત્તરીકરણેણ-તે લાગેલા પાપોની શુદ્ધિ કરવા માટે (ઇચ્છિયાવહી કર્યા છતાં તેના માનથી શુદ્ધ ન થએ આત્માની વિશેષ શુદ્ધિ કરવા માટે)

પ્રાયશ્ચિત્તકરણ-પ્રાયશ્ચિત્ત કરવા માટે

નિર્મોહીકલ્પણ-આત્માની વિશેષ શુદ્ધિ કરવા માટે

નિમલ્લીકલ્પણ-માયાશય, નિયાણુશય ને મિથ્યાત્વશય એ ત્રણ શયોથી નહિત થવા માટે

પાનાણ કર્મણ-પાપ કર્મોનો

નિગ્વાયણગણે-નાશ કરવા માટે

હામિ મર્ચિચ્ચ-મર્ચિચ્ચમા રહું છું

ભાવાર્થ

પાપથી હેરાળેલો આત્મા કસિયવલીથી શુદ્ધ તો થાય છે, તે છતાં હજી અશુદ્ધિ જે બાકી રહી હોય તેને વિશેષ પ્રાર્થના શુદ્ધ કરવાનું આ સૂત્રમાં જણાવવામાં આવ્યું છે.

પરિભાષ

★ આત્માને શુદ્ધ કરવાના ઉપાયો આ સૂત્રમાં જે આપ્યા છે તે ધ્યાન જ મહત્વના છે જેમ કે પ્રાયશ્ચિત્ત લેવું નોંધજો. આત્મા અશુદ્ધ છે તેને શુદ્ધ કરવાની જરૂર છે. રાત્રીમાં જ્યાં સુધી હોય ત્યાં સુધી કિંમ પ્રાય નિષ્કળ થાય તે માટે સૌથી પહેલાં ત્રણ શયોને જોગખવા નોંધજો અને તેને દૂર કરવાના પ્રયત્નો થવા નોંધજો.

★ મર્ચિચ્ચથી શુદ્ધ થઈ શકે છે એટલે તે કેમ કરવો તેની વિધિ

મરજ પ્રશ્નોત્તરી

પ્રશ્ન ૧-તમ્સ ઉત્તરીનો પાઠ શા માટે જોલાય છે ? શન્ય કયા કયા છે ?

ઉત્તર—મન્યાવલી કળ્તા પણ પાપની વધુ શુદ્ધિ કરના તથા આ માની પવિત્રતા વિશેષ પ્રકારે કરવા માટે આ સૂત્ર જોલાય છે માયા, નિયાણુ ને મિથ્યાત્વ એ ત્રણ ગ્રંથો છે

પ્રશ્ન ૨-શન્ય એટલે શું ?

ઉત્તર—શન્ય એટલે પગમા કાંટો વાજો ને ખૂંચે તથા પેગમા ચૂક આવે ને હુ ખે તેવું શન્ય કહેવાય છે આ ત્રણ કે તેમાથી એક પણ શન્ય હોય ત્યાં સુધી શુદ્ધિ શક્ય નથી, માટે આત્માને શક્ય રહિત કરવાનું અહીં સૂચન કરવામા આવ્યું છે

પ્રશ્ન ૩-માયા, નિયાણુ ને મિથ્યાત્વ એ ત્રણેય ગ્રંથોના અર્થ સમજાવો

ઉત્તર—(૧) નિખાલનનાના અભાવ ને કષ્ટ કે છગમપન્ય કરવા તે માયાગય (૨) કરેલી ક્રિયાના બન્ધામા મોક્ષ ન માગતા અમુક ઈષ્ટ સાસારિક માંગણી કરવી તે નિયાણુ શન્ય જેને નિયાણુ કહેવામા આવે છે (૩) કુદ્વેવ કુચુર અને કુધર્મામા શ્રદ્ધા રાખવી તે મિથ્યાત્વશન્ય કેવગજાની ન હોય તે કુદ્વેવ, પથ મહામતધારી ન હોય તે કુચુર, તથા વિષય કપાયને પોષનારો ને અવદ્ય વિનમ્રો ને કુધર્મ, એ ત્રણેય શબ્દોની દૃઢી વ્યાખ્યાઓ માન્યાય

૭ શ્રી અન્નતથ સૂત્ર

અન્વયાર્થ

અન્નતથ—(આટલા આગારો સિવાય) તાજે દેખણે ઊગ્મિએણ—
 જાંચાં શાસ લેવાથી નીમસિએણ—નીચો શાસ મૂંવાથી ખાસિ
 એણ—ઉધમ ૩ જામી આવવાથી છીએણ—ઝેક આવવાથી
 જશાકએણ—ગણમ આવવાથી (મરીઠ દાસી ૧૧૨) ઉકુએણ—
 ચો.મગ આવવાથી વાયનિસએણ—વા ૭૨ થવાથી ભમડીએ—ચકડી
 આવવાથી પિત્તમુન્નાએ—પિત્તના ઉછાગાના કાગળે મુન્ના આવવાથી
 મુલુમેલિ—મુક્કમ રીતે અગમચાનેલિ—મરીઠ ૧૧ દાવનાથી ખેવ
 સચાનેલિ—મુક ૩ કક ગળવાથી દિક્કિસચાવેલિ—દટિ દાવનાથી
 એનમાનએલિ—એ ઉપ જણાવેના વિગેરે આગારેલિ—(નિપત કરેલી
 છટછટાથી) આગારોથી અભગગા—અમગ (અખડિત અખનિત
 સપૂર્ણ) અનિરાલિઓ—વિગચ્છા વિનાનો—આગધેનો હુજજ—હોળ
 મે—માગે જાડિસઓ—કાઉસગ (ખગનની સાથે કાધાનો ઉત્સર્ગ એટલે
 ત્યાગ) જોવ—જ્યાં મુખી અરિહુતાજ—અદિત પાગનતાજ—
 ભગવતોને નમુકાગેણ—નમ કા યો ન પાગેમિ—ન પાગ તાન—
 ત્યાં મુખી કાય—મયાને ફાણેણ—એક જગ્યાએ મોલેણ—મો. માગ્ય
 કવાપૂર્વક જાણેણ—વા ૧૨૬ અપાણ—આત્માને વોમિરામિ—
 વોમિગવુ છુ (અમમ પ્રગ્તિગોથી મેળાને ત્યાગ કરુ છુ)

સૂત્રાર્થ

અન્નતથ ઊસસિએણ નીસસિએણ—આ (આગારો) સિવાય બીજા
 ઠેકાણે (બીજા ઠેકાં પણ પ્રવૃત્તિથી કાયેત્મર્ગનો ભગ થાય
 છે) (૧) જીચો શાસ જેથવાથી (૨) નીચો શાસ મૂંવાથી,
 શરીર હાલે તો પણ

ખાસિઓ. ડીએલ જભાઈએલ-(૩) ઉધ મ આવવાથી, (૪) ઈંક આવવાથી, (૫) જગાસુ આવવાથી

ઉડુએલ વાયનિગએલ-(૬) ઓડકર ડે હેડકી આવવાથી (૭) વા છટ થનાથી

ભમલીએ પિત્તમુન્હાએ-(૮) ચડરી આવવાથી (૯) પિત્તન ઉછાળાના કારણે મૂર્છા આવવાથી ડે ઉવટી (જકારી) થવાથી

મુદૂમેહિ અગસચાનેહિ મુદૂમેહિ ખેનસચાનેહિ મુમેહિ દિહિસચાનેહિ (૧૦) સૂક્ષ્મ રીને શરીર-જેમ ડે આખન પાપલ હાનવાથી (૧૧) સૂક્ષ્મ રીતે ચૂડ કે કદ ગળવાથ (૧૨) સૂક્ષ્મ રીતે નજર ફરવાથી

એવમાઈએહિ આગારેહિ-એ ઉપન જલ્લાવેલા ૧૨ આગા વિગેરે છોડીને હુ કાઉમગગ કરુ છુ (વિગેરે શબ્દ મર્ષ, અગ્નિ જેવા ઉપદ્રવો જાણવા)

અસઓ અનિરાહિઓ હુજજ મે કાઉસગો-અખ કિત અં વિશધના રહિત એન્વે શુદ્ધ પશ્ચિર્ણ ને આશધનાવાળો માં કાઉસગગ હોજો

જન અરિહુ તાણ ભગન તાણ નમુકાએલ ન પારેમિ-જ્યા સુધી અરિહુ ત ભગવ તોને નમસ્કાર કરીને ન પારુ, એન્વે કાઉસગગ પૂરા થતા “નમો અરિહુ તાણ” બોલીને ન પારુ

તાવ કાય કાલેલ મોલેલ આગેલ અખ્ખાલ વોસિરામિ-ત્યા સુધી કાયાને એક જ મ્થાને મિચ રાખના વડે, મોનપણે (મુખેથી એક પણ શબ્દ ઉચ્ચાર્યા વિના) અને શુભ ધ્યાનના વ્યાપાર વડે (કોરા શૂન્ય બેસી રહીને નહીં) મારા જાણ આત્માને (એટલે ડે પોતાની કાયાની ચચલ વૃત્તિને) વોસિરાવુ છુ, એટલે કે દરેક જાતની બહારની પ્રવૃત્તિથી મારા આત્માને

રોકુ છું અથવા મન, વચન ને કાયાની અન્યતા ઝેડી
નિશ્ચય થાઉ છું

ભાવાર્થ

આ સૂત્રમાં કાઉન્સિલના સમ્યક્તા થતી કુદરતી હોજતો (સારીગિક નયન ન
પ્રવૃત્તિઓ)ની છટોતુ વાત ન કંવામાં આ યુ છ આવી છટછાટને આગ્રા
કહેવાય છે સર્પ, અગ્નિ વિગેર ઉપવેના બી ન ચાર આગ્રાના સાન કુદ્યે
૧૬ આગ્રાને છે

પરિમલ

- ★ એમત ચિતે આત્મા સાથે વાતો કંવાનો સમય તે કાઉન્સિલ,
એમ તેનો સીધો સાદો ને ટૂંકો અર્થ કંગીએ તે ખોગે નથી
- ★ મન વચન ને કાયા એ ત્રણે રોગો મનુષ્યોના હમેશાં યાતુ જ
તાય છે ઉધમાં પણ તે ત્રણેય કામ કરે છે તેને કેમ રોકવા તે
સિખવા મા? કાઉન્સિલ નુ વિધાન છે
- ★ કાયા ઉપગ્રો કેટલા મમત્વભાવ જ્યો કે તેનુ માપ કાવા
કાઉન્સિલ છે માનિકની ગ્ગ વિના તેના ધર્મમાં જવાતુ નથી,
તેમ અગ્નિત ભગવતને નમઃમગ કરી વગર કાઉન્સિલ પાગી
શકાય નહિ
- ★ ભગવાન શ્રી મહાવીરદેવ જેવા તીર્થંકર ભાવતો પણ ઘણાં
લાગા વખત સુધી કાઉન્સિલ કરતા હતા તેાં અનુકૂળરૂપે
પણ આપણે વાગવાગ કાઉન્સિલ કેમ કરતા? કાઉન્સિલ એક
જાતનુ સાગીગિક તપ છે

★ સીંગે એ જી એ મોહ પટ્ટાડવા કાળે ધિગ ૫ । એ ૧ ચ ચ
મનો કાનૂમા લાવરા જોનમ ચિત્તે ૫ ॥ ૬ ॥ આત્મા ॥ ૬ ॥
શક્તિજોને મણવન કરા કાઉ સ ગ જો મનાતમ માપ ॥ ૬

(૧)

સરળ પ્રશ્નોત્તર

પ્રશ્ન ૧-અ તથસૂત્ર શા માટે બોલાય છે ?

ઉત્તર-કાઉસગ કરતા છાંક, બગાડુ, ઉધરસ કે ચોડકાં વિગે
અશુદ્ધ પગિહારરૂપ દોષો સર્જી થી થઈ જવાનો સંભવ છે
તે, રાકી શકાય તેવા નથી તે માટેની છુછાળેના આગાને
તેમા આપવામા આવેલા છે તેથી આ મૂત્ર ઘણી ક્રિયાઓ
કત્તી વળતે બોલાય છે આ આગા મૂત્ર જો ન બોલા
કે બોલવાનું વિધાન નજ હોય, તો શારીરિક પૂર્ણ તામ
વિનાના આજના મનુષ્યોનો મોટો કાઉસગ તો કદ
મર્વનુક ગણાય કે શાય જ નહીં ।

પ્રશ્ન ૨-કાઉસગ એટલે શું ? એક નવકાન્મ નના કાઉસગમ
શો લાભ થાય ?

ઉત્તર-કાઉસગ એટલે અમુક મમય માટે આત્મધ્યાનમા રહી
કાયાને વોસિ લવી તે ૬૮ અક્ષના આ નવકા
મહામ ની ૮ સપદાઓ ૮ અને ૬ પદો છે પદ
શ્વામોશ્વાસાત્મ હોય છે આપ્યો એક નવકારનો કાઉ
સગ જે શુદ્ધ રીતિઓ કરે તે બાગ્યશાગી પુણ્ય મા
૧૬, ૬૩, ૭ ૫ યોપમનું દેવગતિનું આયુષ્ય પામે છે
આ પ્રમાણે નવકારના કાઉસગનું લાવકળ પ્રગટ કહેલું

છે એ જ પ્રમાણે વધારે મોગ કાઉન્સિલોનું ફળ પણ ગણી શકાય .

પ્રશ્ન ૩-કાઉન્સિલોમાં દરેક કેવી રીતે રાખવી ?

ઉત્તર-કાઉન્સિલોમાં દરેક નાસિકાના અગ્રભાગ પર રાખવાની હોય છે અગર, આપનાં તે પ્રભુપ્રતિમાનું મન્મુખ દરેક રાખવી આગળનાં દરેક રાખવાથી કાઉન્સિલ ગુદ્ધ થઈ શકતો નથી, ને ચિત્ત પણ સ્થિર રહી શકતું નથી નવકારના કાઉન્સિલોમાં નવપદ્મનું અને લોગમના કાઉન્સિલોમાં ૨૪ તીર્થ કર ભંગવ તોનું અંશરૂપ ધરતુ સારું છે

પ્રશ્ન ૪-અત્યંત સૂચુમા ગણાવેલા ૧૨ આગારો ઉપરાતના બીજા વધારાના ચાર આગારો કયા લેવાના હોય છે ?

ઉત્તર-(૧) દીવાનું અજવાળું તે પ્રકાશ પડતા ઓઢવા વસ્ત્ર લેવું, અથવા અગ્નિ લાગતા (૨) ઉદર, બિલાડી આદિ આવતા (૩) ચા તે ગરમતા બંધથી (૪) સર્પના ભયથી અથવા ભીત પડતી હોય તો આઘાપાછા થવું એ પ્રમાણે બધા મળી ૧૨+૪=૧૬ આગારો શાસ્ત્રમાં જણાવ્યા છે

પ્રશ્ન ૫-કાઉન્સિલોમાં વર્જવાના (ત્યાગ કરવાના) દોષો ગણાવો

ઉત્તર-(૧) કાઉન્સિલોમાં પગ ઊંચો નાખે તે વાકો નાખે (૨) શરીર હલાવ્યા કરે (૩) થાભવા વિગેરેનો ટેકો લેવો (૪) ભીત આદિ પર માથું લગાડી ટેકો લેવો (૫) પગના અંગુલ ને પાની લેગી ગએ (૬) બહુ છૂટા પગાં ખે (૭) ગોપવેલ અંગ પર હાથ ફેરવ્યા કરે (૮) બે-હાથ અંતરૂપ કે અવવા પગ નાખે (૯) અતિ શરમાઈવાની જેમ માથું નીચું રાખે (૧૦) વિધિ ઉપનતા લાગા

વધારે વસ્ત્ર રાખે (૧૧) મચ્છર વિગેરેના બચથી કે
લક્ષ્મણથી વસ્ત્રો ઓઢે (૧૨) ઠંડીના ઠાગ્નો આખુ અંગ
ઢાકે (૧૩) મજ્યા ગણુવા આંગળી કે પાપાણુ જવાબ્યા
કરે અથવા નવકાન્વાળી ગણે (૧૪) ખગડાની જેમ
આખના ટાળા ફેર યા ફરે (૧૫) કપડા ગોપવી રાખે
(૧૬) માથુ હવાબ્યા કરે (૧૭) હું હુ જેવા ઉચ્ચારો કરે
(૧૮) ખડખડાટ કર્યા કરે (૧૯) વાદાની જેમ અવચિત્ત
બની આમતેમ જેવા કરે, કે હાહ ફફડાયા કરે

★

★

★

(૮) શ્રી લોગસ્સ (નામસ્તવ) સૂત્ર

અન્વયાર્થ

લોગસ્સ-તોહો વિરે ઉજ્જ્વલેશ્વરે-ઉત્તોત કળાગ વગમ-
ધર્મરૂપ તિત્થયરે-(તારે તે તીર્થ) તીર્થના આનાગ જિજ્ઞે-અતગ્ન
રાગ્રોષરૂપી યજુઓને છતનાગ અરિહુતે-૪ ધાની કર્મો હણનાગ
અગ્નિતોનો કિત્તપ્રસ્મ-અતિ (કીર્તના) કગિય ચડે-સપિ-ચોવા
(જે આ અવસર્પિણીમાં ૨૪ તીર્થપતિઓ આ ભગતક્ષેત્રમાં યજ્ઞ ગવા તે
કે-હી-કેવગણાનો ગમલ-(૧) નમસ્કરેવને, અગ્નિ-અ-(૨) અગ્નિ
નાથને ચ-અને (બધે આ અર્થ સમજવો) વ કે-વાદુ હુ (બધે
આ શબ્દો આ અર્થ સમજવો) સલન-(૩) મભવનાથો અભિ
હિ હણુ-(૪) અગ્નિન નમ્વામી સુમધ-(૫) સુમતિનાથો પડેમ
પહુ-(૬) પદ્મપ્રભજિનને સુપાસ-(૭) સુપાર્થનાથને જિજ્ઞુ-ગમ
દેવને જિતનારા કેવળાને (બધે આ અર્થ સમજવો) ચદપહુ-(૮)
ચદ્રપ્રભસ્વામી સુવિહિ-(૯) સુવિધિનાથને પુરુષોત્તમ-જે પુપોત

જાવાન તરીકે પણ ઓળખાયા હતા મીઝ-૧-(૧૦) શીતજનાયને
 મિજ-૨-(૧૧) ત્રેસામનાયને વાગુપુજ-૧-(૧૨) વાસુપૂજનાયનામીને
 વિમ-૧-(૧૩) વિમનાયને અણત-૧-(૧૪) અનનાયને ધમ-૧-(૧૫)
 ધમનાયો સતિ-(૧૬) શાતિનાયને વહામિ-૬ નાન ૩૨ છ
 કૃષ્ણ-(૧૭) કૃષ્ણનાયને અર-૧-(૧૮) અરનાયને મહિ-(૧૯) મહિ
 નાયો મુખિનુવચ-(૨૦) મુનિસુવતસ્યામીને નમિ-(૨૧) નમિનાયને
 ગિરુનેમિ-(૨૨) (અગિરુનેમિ) નેમિનાયકને પાસ-૧-૨૩) શ્રી પાર્થનાય
 પ્રભુને તાહ-તયા વદ્ધમાણ-(૨૪) (મહા)૨) વર્ધમાનનામીકને
 (૧૫, છ) એવ-એવી ૧૦ મએ-મે અભિયુગ્મા-સ્ત યા
 (મુતિ કગી) વિદ્યુય-દૂ કા છે રયમયા-(કર્મ) ગજ અને (કર્મ)
 મેલ જેમણે એવા પદ્મીષ-સૂર ક્યો છે જગ-જગ (ધકપણ) અને
 મળા-મળ (જેમણે એવા) અધીસંધિ-એવીનેય જિજ્ઞાસુ-
 સામાય કેવળાઓમા ઉત્તમ તિત્થયરા-તીર્થ કરે મે-માગ ઉપર
 પસીયતુ-પ્રગ્ન યાગો કિત્તિય-નુતિ કગએવા વદિય-વદન કગ
 એતા મહિયા-પૂનએના જે એ-જે આ લોગરસ-લોકમા
 ઉત્તમા-ઉત્તમ સિદ્ધા-મિદ્ધ યવા છે આગગ-આગમ માધના
 બોહિવાલ-(બોધિ એટલે સમગ્તિ) સમ્યગ્દર્શનનો લાભ સમાહિ-
 સમાધિ વ-અપ ઉત્તમ-ઉત્તમ દિવ-આપો અદેસુ-અરોધી
 નિમ્મનયરા-વજા નિર્મળ આ, અદેસુ-સૂર્યો કરતા પણ અદિય-
 વધારે પયાગયરા-પ્રગણ કરનાગ સાગગગ-મોટામાં મોટો જે
 અવબૂમણ સમુદ તેના જેવા ગલીગ-ગલીર સિદ્ધા-સિદ્ધ
 ભગવાનો સિદ્ધિ-મોક્ષ મમ-મને દીમતુ આપો

સૂત્રાર્થ

લોગરસ ઉજ્જવેઅગરે-લોકને વિષે ઉઘોત કરનાગ.

ધમમતિત્થયરે જિજ્ઞે-ધર્મસ્વપ તીર્થ (સાધુ, સાધ્વી, શ્રાવક અને

શ્રાવિમરૂપી ચતુર્વિધ શ્રી મધ)ના આપનારા તથા રાગ ને
દેવ એ બે મન્ત્રશત્રુના છત્રનાગ

અગ્નિ તે કિત્તરિસ-અગ્નિ ત ભગવતોની -તુતિ, દીર્ઘ ન કઠીશ
ચ-રીસપિ કેનલી-જે ચૌવીથે કેવજ્ઞાની હતા તેગેાની (૧)

ઉસભમજિઅ ચ ન કે-શ્રી કાપશદેવ અને શ્રી અજિતનાથ
પ્રભુઓને માદુ હુ

સભવમજિણદા ચ મુમર્ધ ચ-શ્રી મભવનાથ, શ્રી અભિનંદન
સ્વામીજી અને શ્રી મુમતિનાથ ભગવાનન

પડેમપ્પાદુ મુપારા-શ્રી પદ્મપ્રભાજિનને અને શ્રી સુપાર્ધનાથ
સ્વામીને

જિણ ચ ચદ્રપ્પાદુ વ કે-અને રાગદ્રપને જિતનાર એવા શ્રી
ચદ્રપ્રભ જિનેશ્વરને હું નર્મ-કા કટે હુ (૨)

મુવિહિં ચ મુદ્રેન્ત-શ્રી મુવિધિનાથ અથવા જેમનુ બીમુ નાગ
શ્રી પુષ્પન્ત પ્રભુ ઠે તેમને

સીઅવ સિજાસ નારુપુજ્જ ચ-શ્રી સીતળનાથ, શ્રી ગેયાસ
નાથ અને શ્રી વાસુપૂજ્યસ્વામીને

વિમવમભ ત ચ જિહુ-શ્રી વિમગનાથ, શ્રી અનંતનાથ ભગવાનને
તથા નાગદેવ વિગેરે અતર શત્રુઓને જિતનાર એવા

ધર્મ સતિં ચ વદામિ-શ્રી ધર્મનાથજીને તથા શ્રી શાંતિનાથ
ભગવતને વદન કરું હુ (૩)

કુથુ અર ચ મર્દિન-શ્રી કુથુનાથ, શ્રી અરનાથ અને શ્રી મન્વિનાથ
જિનેશ્વરને

વ કે મુણિસુ રય નમિનિણ ચ-શ્રી મુનિસુવ્રતસ્વામીજીને તથા
રાગ-દેવને હજીના શ્રી નમિનાથજી પ્રભુને હું વાદુ હુ

ન નામિ નિહનેમિ-શ્રી નેમિનાવ પ્રભુ(શ્રી અનિહનેમિ)ને નમન-કરુ
કરુ છુ

પાસ તહુ વદેવમાલ ચ-ભગવાન શ્રી પાર્શ્વનાથસ્વામીને તથા
શ્રી મહાવીરસ્વામી(વર્ધમાન-વાગી)ને નમન કરુ છુ (૪)
એન મએ અલિધુઆ-એવી રીતે (તે ભગવતોને) મે સ્ત-ન્યા
વિદુય યમના પદીલજરમગ્ના-એમણે કર્મરૂપી ગુરુ અને
મવ દાન્યા છે એવા તથા વૃદ્ધાવસ્થાના અને મગ્નના દુ ખે
જેમના નાશ પામ્યા છે એવા

ચડેરીમંપિ જિપુનરા-એપીશે જિનેશ્વ- ભગવતો
તિતથય । મે પરીયતુ-તે તીર્થ કર જાવાનો માગ ઉપર પ્રસન્ન
થાઓ (૫)

મિત્તિય વન્નિ મહિયા-જેઓ (દેવા ને દેવેદ્રોથી પણ) વચનથી
સ્તુતિ કરાએવા ન, કાયથી વદન કરાએવા છે અને જેઓ
દેવ અને માનવસુમાજથી પૂજાએવા છે

જે એ લોગસ્સ ઉત્તમા સિદ્ધા-જેઓ આ લોકમા ઉત્તમ સાગિત
થયા છે

આરુગ્ય યોદ્ધિવાસ-તેઓ આરોગ્યપૂર્વક (શુદ્ધ દેવ, શુરુ
ધર્મની શ્રદ્ધાઉપ) મમકિતની પ્રાપ્તિ

સમાહિવરમુત્તમ દિંતુ-તેમ જ ઉત્તમ અને શ્રેષ્ઠ એવી સમતા
રૂપી સમાધિને આપે (૬)

ચ દેસુ નિમ્મનયગ-ચ દ્રોથી પગ ધણા જ નિર્મળતાવાળા
આપ્ત્યેસુ અહિય પયામયગ-અૂયો કરતા પણ વધારે (જ્ઞાન)
પ્રપંશ આપનારા

સાગરવરગ લીરા-વય ભૂમણ મહામમદના જેવા ગ લીર

સિદ્ધા સિદ્ધિ મમ સિંતુ-એવા દે મિદ્ધ ભગવતો ! મને મોક્ષ આપો (૭)

ભાવાર્થ

આ સૂત્રનું બીજું નાનું 'નામસ્ત્રોત્ર' છે તેમાં ભારતભૂમિમાં ગએલા ૨૮ તીર્થંકર ભગવતોની નામપૂર્વક સ્તુતિ કરવામાં આવી છે આ ચૌતીસમા ૧૬મા, ૧૭મા ને ૧૮મા જે ત્રણે પ્રભુઓ ચક્રવર્તિની અને તીર્થંકર પદની બે બે સ્તુતિઓ પામ્યા હતા આ લોગસ્સનો કાઠસ્સગ્ગ ૨૫ ત્યારેતથાસનો છે તેથી અદેસુ નિગ્ગલયસા મુધી સામાન્ય રીતે કથાય છે

પરિભાષ

- ★ કાયોત્સર્ગમાં પાંચ પરમેશ્વરે ૨૪ તીર્થંકરોનું અગ્રણ્ય કવવાનું હોય છે કાગ્ગ્ય કે તેમનું નામપૂર્વકનું અગ્રણ્ય પવિત્ર બનાવે છે તેથી કાઠિસગ્ગમાં નવકાર કે લોગસ્સ ગણવામાં આવે છે
- ★ તીર્થંકર ભગવાન પાસે જઈને શુ શુ મગાય તે થોડું થોડું લોગસ્સમાં પણ સિખવાડવામાં આવે છે કે માગ પગ પ્રસન્ન થાઓ મને વર્મ કવવા આરોગ્ય આપો સમક્ષિત અને સમાધિ આપો કરો મને મોક્ષ પણ આપો
- ★ મોક્ષ ! મન લાંસુધી આપજો સમાધિની પણ જરૂર છે ધર્મની આગધિ ૧૧ મા આરોગ્યના પણ જરૂર છે તેમ આ ૨૪ ઉત્તમ પુરોહિતોની સ્તુતિથી પણ જરૂર છે એમ આ સૂત્રમાંથી આપણે જાણી શકીએ છીએ

સગળ પ્રશ્નોત્તરી

પ્રશ્ન ૧—લોગસ્સ સૂત્રનું બીજું નામ શું ? તેમાં શું આવે છે ?

ઉત્તર—લોગસ્સનું બીજું નામ 'નામન્તવ' છે તેમાં ૨૪ તીર્થ કર ભગવતોને વદના કવચમાં આપી છે એવીશ પ્રભુજીના નામો તેમાં હોવાથી તેને 'નામન્તવ' છે.

પ્રશ્ન ૨—એક લોગસ્સનો કાઉન્મગ્ગા ડેટવા શ્વાનોશ્વામ પ્રમાણ ગણવો ?

ઉત્તર—કાઉન્મગ્ગાનું પ્રમાણ જ્યારે ૨૫ શ્વાનોશ્વામનું હોય છે ત્યારે ચહેડુ નિમ્મનયગ મુધી પચીશ પદો ગણાય છે ૧ પદ બરોળગ ૧ શ્વાનોશ્વાસ

પ્રશ્ન ૩—પુષ્પદત્ત, અરિષ્ટનેમિ અને વર્ધમાન એ ૩ના પ્રભુજીના નામો છે ?

ઉત્તર—પુ પદત શ્રી સુવિધિનાથજીનું, અરિષ્ટનેમિ શ્રી નેમિનાથ પ્રભુનું અને વર્ધમાન શ્રી મહાવીરનું બીજું નામ છે

★

★

★

૯ શ્રી કરેમિ ભતે (સામાયિક) સૂત્ર

અન્વયાર્થ

કરેમિ—હુ કરુ છુ ભતે—૬ ભગવાન ! સામાયિક—સામાયિક સાવજન—(સાનઘ) પાપવાળા જોગ—આ તરો જોગ પન્વદ્યામિ ત્યાગ કરુ છુ ભતે—જ્યામુધી નિયમ—નિયમો પજનનામામિ—હુ મેવુ (પરુપાસના કર) છુ હુનિહુ—મે પ્રમતે તિનિહુજ—૧૭ મેમો

મલેષા-મનથી વાયાએ-વચાથી (નો) કાચેશ-કાચારડે ન કરેમિ
કરુ નહીં ન કારવેમિ-ળીજન પામે કરાવુ નહીં તરસ-તે (પૂર્વના
યજ્ઞેન પાપોત્તયાં) ભતે-હ ભગવત ! પડિક્કમામિ-હ પાછો ૮૦
હુ (તિકમુ) હુ નિંદામિ-(તે પાપોત્તયાં) હુ આત્મસાક્ષીએ નિંદુ
હુ ગરિહામિ-શુભનાજીને સાક્ષીએ વિશેષ નિંદુ હુ અને અપ્યાય-
પાપથી લપાવેતા માગ આત્માને વોમિનામિ-હ વોમિનાવુ હુ

સૂત્રાર્થ

કરેમિ ભતે ! સામાન્ય-હે ભગવાન ! હું માગામિક કરુ હુ
માવજીજ લેગ પચ્ચદ્રખામિ-સાવધ પાપવાળા વ્યાપારના પચ્ચ
દ્રખાણુ કરુ હુ

જન નિયમ પચ્ચજુનાસામિ-જ્યા સુધી હુ આ નિયમને મેલુ
હુ ત્યા સુધી

દુનિહુ નિનિહોમ-(કરણ, કરાવણરૂપી) એ પ્રજાના યોગોવટે (મન,
વચન ને કાયારૂપી) ત્રણ પ્રકારના યોગોવટે

મલેષા, વાયાએ, કાચેષ-મનથી, વચનથી અને કાયાથી
ન કરેમિ, ન કારવેમિ-(સાવધ યોગોને) ન કરુ અને ળીજન પાસે
ન કરાવુ (મન પડે કરુ કે કરાવુ નહિ, વચનથી કરુ નહિ કે
કરાવુ નહિ અને કાયાથી કરુ નહિ ને કરાવુ પણ નહિ)
તરસ ભતે ! પડિક્કમામિ-હે ભગવત ! તે પાપોથી હું પાછો
હુ હુ

નિંદામિ ગરિહામિ-આત્મસાક્ષીએ નિંદુ હુ, શુભહારાજની
સાક્ષીએ વિશેષ પ્રકારે નિંદુ હુ,

અપ્યાય વોસિરામિ-અને મા ! આત્માને પાપથી વોસિરાવુ હુ
(એટલે ત્યાગ કરુ હુ સાવધ યોગોની વાસનાઓનો ત્યાગ
કરી સમતારૂપી આસ્વાદનો અનુભવ કરુ હુ)

ભાવાર્થ

આ સુત્રનું બીજું નામ સામાયિક લેવાનું સૂત્ર છે. આ સૂત્ર ૨૧ ગાંઠોનું સામ્યૂત સૂત્ર ગણાય છે. કાનજ કે સર્વ મનોનો સાર “મમતા” છે. આ સૂત્ર સામાયિક લેવી વખતે બોધાય છે. આ સૂત્રમાં ક્ષિત્તિમિત્ર રીતે જ્યે આવરણ સમાવેશ છે. જન મનના ક બીજા અધ્યયોને પ્રતિપાદન કરનાર મૂળભૂત સૂત્ર છે.

પરિભાષ

- ★ દેવતાઓ સામાયિક કરી શકતા નથી. માટે મનુષ્યના ભાગમાં સામાયિક હોય તો તેથી મનુષ્યને (જે સામાયિક કરે તો) ભાગમાંથી માનવો પડે છે.
- ★ અહિંમાં પગમો ધર્મ — જે આપણે કહીએ છીએ તે મૂળી ગીત સામાયિકમાં જ રાણી સમાય છે. હિંસા ન કરી તે અહિંમાં કહેવાય તેવી તેની આખ્યા કરીએ તે તેથી પા. આગળ વધીને વર્ણવીએ, તો કહેવાય કે પ્રાણીમાત્રની હિંસા નહીં કરનાની પ્રતિજ્ઞા લેવી તે સાચી અને શુદ્ધ બીડી અહિંસા છે. ” તેની પ્રતિજ્ઞા લેવાનું કરેમિ ૧૧ તે સૂત્ર શિખવાડે છે.
- ★ કરેમિ બંતે એ અહિંસાનું મૂળભૂત સૂત્ર છે.
- ★ મન વચન અને કાયા એ ત્રણે વશ કર્યા “કરેમિ બંતે” સૂત્ર એક નશીકરણ સૂત્ર છે.
- ★ વિચારશૂન્ય બની એક દેહજો બેસી રહેવું તેને સામાયિક કહી શકાય નહિ. સામાયિકમાં ક્રોધ દ્વેષ, ગર્વોદ્દિને દબાવે સમગ્ર હવા તમાઓ સાથે સમભાવ ગળે “કરેમિ બંતે” ની પ્રતિજ્ઞા લેવે અને આધિ-આધિને શૂની બાવ તો તે સામાયિક ઉત્તમ કળને આપનાર બને છે.

★ મન, વચન અને કાયાને સ્થિત મનાવવા તથા સમત્વચેતની ધારણા કરવા જે પ્રયાસ થાય તેનું નામ સામાયિક છે. જો તે ડર દોષોથી મુક્ત હોય તો જ તેને સાચું સામાયિક લખી શકાય. મૃદુચ સાધકને માટે તો તે એક ઉત્તમ સાધના છે. મનની ચચ્ચગ પૃત્તિ સામાયિકના અભ્યાસથી ધીમે ધીમે વરત થતી જાય છે. તે તેથી સાધકોના માર્ગ સરળ બનતો જાય છે.

★ જેટલી વખત સામાયિક કરે તેટલી વખત સસાગ્રનો ત્યાગ કરી દેહેવાય. જેટલે થોડે અગ્ર તેને ત્યાગપ્રતિ પગ થશે. ૩ એમ કહી શકાય. જેમ ગામ છાડે તો ૫ ગામ જવાય તેમ ગણ દા છાડવાથી સામાયિકમા વૌતગા ૧૦ પગખાનો સમય મળી રા' છે.

સરળ પ્રશ્નોત્તરી

પ્રશ્ન ૧-નણ જોગ ને જો કરણ શા માટે ?

ઉત્તર—મન, વચન ને કાયાના ત્રણ ચોગોથી ન કરણ ને ન કરાવણ તે પૂજ્ય મુનિરાજેને સામાયિકના પચ્ચક્ષ્ણાણમા નણ જોગ ને નણ કરણ હેય છે, પંણ આવકવર્ગનું ધીરહી રકમનું વ્યાજ પોષધ કે ઉપધાનમા હું જતું કરાતું હી એટલે એવા કારણોથી સાવધની અનુમતિ છૂટી શાન્તી નથી.

પ્રશ્ન ૨-સામાયિક ઉત્તમ શા માટે લેખાય છે ?

ઉત્તર—પૈસા ખરચ્યા વિના ધર્મ કરવો હોય, તો તેવાઓ માટે સામાયિક બહુ ઉત્તમ છે. પ્રજિયા આવમનું સામાયિક જગવાન શ્રી મહાવીરદેવે વખાણ્યું, કારણ કે તેણે નિર્મળતામયું સામાયિક શ્રદ્ધિક મહારાજ પણ કરી શક્યા નહીં.

પ્રશ્ન ૩-કરમિ ભતે સુત્રમા મહત્વની કયી કયી વસ્તુઓ જાણવા લાયક છે ?

જવાબ—તેમા નીચેની વિગતો ખાસ ધ્યાન ખેંચનારી છે (૧) માવઘ યોગના પચ્ચક્રખાણુ કરવાનું તેમા આવે છે (૨) બે ઘડી એટલે ૪૮ મિનિટ સુધી એક જ ઠેકાણે સમતાપૂર્વક બેસવાનું કહે છે (૩) પોતાની સાથે બીજા દ્વારા પણ પાપ કળવવાનું બધ કળવે છે (૪) પૂર્વકૃત અતીત કાળના પાપકર્મોને નિહીને પશ્ચાત્તાપ ઠવાનું પણ શિખવાડે છે (૫) વિનયપૂર્વક આમાયિકમા ધર્મધ્યાન ને શુદ્ધધ્યાનમા ગ્રહી સમતા રાખવાનો પણ તેમાથી ઉપદેશ મળે છે

★

★

★

(૧૦) સામાર્થ્યવચનુત્તો સૂત્ર

અન્વયાર્થ

આમાર્થ્ય-સામાયિક રથ-વન જુત્તો-યુક્ત, સદિત જાન-વાવત, જ્ઞા સુધી મળે-મન દોષ-હોય નિયમ-નિયમવડે મજુત્તો-સદિત જોડાએલ પ્રતિયાનદ્ધ દિત્ત-જેઠે અમુલ્ય-અશુભ ક્રમ-મર્મને સામાર્થ્ય-આમાયિક જલિયા-જેટની વાગ-વાર આમા ચર્મિ-આમાયિકને વિરે ઉ-ગુ વળા કએ-કગી વળતે ગમજો-નમણ સાધુ ર-જેવો ગાનઓ-આન દુનધ-હોય છે બો છે જમ્હા-જે ક બુધી એએણ-એ કારણે-કાગજી બહુસો-વળીવાગ આમાર્થ્ય-આમાયિક કનન-કગુ નેધએ

સુત્રાર્થ

સામાન્યનયજીતો-સામાયિક વ્રતને ધાણુ કન્નાર આવડ
જાન મળે હોઈ નિયમમજીતો-જ્યા મુધી મન નિયમવ
સહિત હોય એટલે ઠે કરમિ ભતે સૂનની પ્રતિનામા પ્રતિ
બદ્ધ હોય ત્યા મુધી

દિગ્ગર્ઠ અમુદ્ધ કર્મ-પોતાના પૂરે ઠંદેલા અગુભ કર્મોને દેદે દે
(એટલે કે સામાયિક કર્મનાશ માટેના વ્યાપાર છે)

સામાય જતિઆ વારા-એટલીવાર સામાયિક કર્મે તેનીવાર (૧
મામાયિમિ ઉ કર્મે-વગી સામાયિક કર્મતી વખત (એવે જ્યા
આવક સામાયિમા હોય ત્યાર)

સમતો કન માનઓ હુનધ જમ્હા-આવક સાધુ જેવો જ બને દે
(અને જે વાગણથી આવી ઉત્તમતા પ્રાપ્ત કરે છે)

એએજ કા લેજ-તે કાનુધી

બહુસો સામાન્ય કૃજ્જન-ધાગી ધખી વાર સામાયિક કરવા જોઈએ

સામાયિક વિવિએ લીધુ, નિવિએ પાયુ નિધિ કરતા
કોઈ અનિનિ હુઓ હોય, તે સવિ હું મન, વચન, કાયા
કરી મિચ્છામિ દુક્ક

૧૦ મનના, ૧૦ વચનના, ૧૨ કાયાના એવ ૩૨ કોપમા
જે કોઈ કોપ લાગ્યો હોય તે મનિ હું મન, વચન, કાયાએ ક
મિચ્છામિ દુક્ક

ભાવાર્થ

આ સૂત્ર સામાયિક પાત્રી વખતે જોવાય છે તેમા સામાયિકના
દોરોનો ત્યાગ કરવાપૂરક સામાયિક વાગવાર કરવા બતાવે છે સામાયિક

વખતે આવક માધુ જેવો અજાણ્ય છે વળી આ સૂત્ર બોક્ષની વખતે લખણો દ્વારા કટાસખા અથવા ચાવળા લેખર સ્થાપન કરવામાં આવે છે > સામાયિકની પ્રેનિશાનુ પૂર્ણતાસૂચક છે આ સૂત્રની જેટ ત્રાયા ૧૪ પૂવધર શ્રી બદ્ર માધુશ્વામીટ મહારાજનિવિતિન શ્રી આરમ્બકનિધુક્ષિની છે

પગ્મિય

★ આમારિયનુ મત પૂર્ણ થાય તારે ખુદી મતનુ ૧ હાર કાગળ કે, સમતા અને શાંતિ જે આમારિકમા હી હતી તે મત વિનાના ૧૦ દૃષ્ટિ અર્થ આ રિતિથી બદલે કનેસમર મસાગમા કર્યાથી સમતી શકે ૧ ગોટને સામાયિક પાગનુ રહે જતા મરી મરી અને વાગવાગ સામાયિક કરવાની મનસ્વાકાક્ષા નખવા માટે આ સૂત્રમાં ખતાવેલ છે

★ ગ્યાપના ગ્યાપતા ગ્યાપનાટમાં ગુણ આગેપનુ કરવામાં નેઈ, નવમગ પચિયિ બોલી અવગો ઠિયો દ્વાય ગાળી માત આપતા દ્વાય રખાર તેરી ગીતે ગુણ ગ્યાપન કાય છે સામાયિક પૂર્ણ થયા બાદ સવગો દ્વાય ગાળી, નાઈ મામે કાઈ માગીએ અને દ્વાય ધરીએ તેરી રીતે નવકાગ બોલી ત ગુણ ગાળા જેથી સર્વ ગ્યાપેલી સ્થાપનાને વિમર્જન કરવામાં આવે છે

★ જો જનનિશવની હિંસાથી આવક સામાયિકમા માધુમદાગજ નેમ મુક્ત બને છે સાધુમદાગજ નેમ સત્વ અને દિતમગજ બોલવુ, શિગ્ગી વાડો સાચવવી, ચોરી નહીં કરવો પિયા ગાખવા નહીં આવી ધણી સરખામણી સામાયિકનમાં મગની લેવાથી સાધુ જેવો આવક કેમ ન કહેવાય? ધન્ય છે! આમારિકવતના પ્રકરણ ૧૧

★ જેમ બેસ ખીતે બધાય તમ આમારિક ની સમતામાં મન બને ૧૩ પદોવાએલુ ગહે એટલે બીજી અનેક ચિંતાઓથી મુક્ત થવાના

કાગ્જે અંતે શુભ સાપા મા ચચન ગોરા મારી પખુ શેખ
ગાળનામા આને મેના અશુભ કર્મો ॥ ચૂચૂગ કમ ૧ યાર ૧

મનન પ્રશ્નોત્તરી

પ્રશ્ન ૧-સામાયિક પાત્તા કયું સૂત્ર જોવાય છે ?

ઉત્તર — ‘સામાયિકવચગુત્તો આ સૂત્ર જોલની વખતે જમણા પાથ ચરવળા અથવા કટાસણા પર રથપાય છે જે મવજો હાથ રખાય છે, તે સ્થાપિવા શુભોને પાછા જે સ્ત્રી લેવાતું સૂચવે છે, એટલે તે સ્થાપના વિસર્જન ક વાની ક્રિયાવિધિની સૂચના મમાન છે સામાયિક પાત્તી વખતે સામાયિક વચગુત્તો તેથી જોલાય છે

પ્રશ્ન ૨-સામાયિકમા કયા કયા દોષો તત્ત્વવાના છે ?

ઉત્તર—મનના ૧૦ વચનના ૧૦ અને કાયાના ૧૨ એ બીવીશ દોષો વિનાતું શુદ્ધ સામાયિક થવું જોઈએ

પ્રશ્ન ૩-મનના ૧૦, વચનના ૧૦ અને કાયાના ૧૨ દોષો ગણાવો

ઉત્તર—(૧)શત્રુને દોષી દ્રેષ કરે, (૨)અવિવેક ચિત્તવે, (૩)અર્થ ન વિચારે, (૪) મનમા ઉદ્વેગ ધરે, (૫)યગપીર્તિ વાગે, (૬)વિનય ન કરે, (૭)જય ચિત્તવે, (૮)આપાદ ચિત્તવે, (૯)કળા માટે ન દેષ ગણે, (૧૦)કળાની ઇચ્છા સખી ધર્મ કરે આ દશ દોષો મનના છે વચનના દશ દોષ નીચે પ્રમાણે છે (૧)ખરાબ વચન જોવે, (૨)હુ કાગ તુંકાસ કરે, (૩)સાવધ આદેશ કરે, (૪)લવાગ કરે, (૫)ડલક કરે, (૬)

આનો બન્યો કહે, (૭)ગાળો દ, (૮)ગાળકો રમાડે, (૯) વિચ્છા કરે, (૧૦) હામી કે કાયાના બાગ દોષો નીચે મુજબ છે (૧) આસન અપગ ગળે, (૨) ચારે બાજુ બુઝે, (૩)સાવધ કામ કહે, (૪) આજમ મઠે, (૫) અવિનયે બોલે, (૬) ચોટુ લઈ બેરે, (૭) મેવ ઉતારે, (૮) ખણજ ખણે, (૯)પગ પગ ચઢાવે, (૧૦) અગ ઉઘાડા કરે, (૧૧) અગ ઢાડે, (૧૨) નિદ્રા લે

૧૧ શ્રી જગચિંતામણિ(ચૈત્યવંદન)સૂત્ર

અન્વયાર્થ

ક્રમક્રમરેણ-ક્રમક્રમે કરીને સદ્વિસદ્-આત્મા આપો ભગવન્-હે ભગવત્ ! ચૈત્યવંદન-જિતવ ના કરુ ? તથા-(ગુરુમહાગુરુ અથવા વડિન જવાબ આપે કે કરો) ઈચ્છ ! જેવી આશા

જગચિંતામણિ-વિશ્વમાં બન્ધ હોયને માટે પ્રચિત્ત આપનાર ચિંતામણિ ગત સમાન જગનાહુ-નાથ જીનના તથા જગગુરુ-દુર્ગા મામતા ગુરુ (હિતોપદેશ આપી અત્ય માર્ગ દર્શાવનાર) જગ અખખ-વિશ્વનુ રક્ષણ કરનાર જગમ નર-વિશ્વ ॥ પ્રાણી માનવા મધુ મગન જગસત્થનાહુ-વજેડ લોકના હવે માગ સાર્થવાદ સમાન જગભાવવિશ્વખખણ-વિશ્વમા ગહે ॥ અત્ય રાધેના ભાવ જાણવામા વિચક્ષણ અકુવયસદ્વિશ્વસ્વ-અજાપ રસિત ઉપગ આપન થવા છે કેવ એટલે વિમ, (પ્રતિમા મૂર્તિ) જમના જોના કમમકુવિલાસણ-આરે કમોતિ નાથ કરનાર ચંદ્રીસપિ-નોવી ૨૪ જિણનર-તીર્થ કર ભગવતો જયતુ-તવતા વતે અર્ચાહુય

આસણ-કોઈથી નહીં દબામેનું અતિશય જોડણે શાસ્ત્રવત્તુ છે શાસ્ત્રન
જેઓનું મેવા

કમભૂમિહિ-૧ જગત્તુમિ ૫ અ ૧ નુમિજો ૧ ૧ મદારિત્તના
એમ ૧૧ કમભૂમિગર્ભા પદમ-૫૨ ॥ (વજ્રમુખાગમ્ય નામના) મધ
યણિ-(અ ૧૧૫ ૧૬૪ મજ્જિમુલસી) સધમ્મવાગા ઉદ્ધોસય-ઉત્તરપણે
સત્તરિસય-મેકમે સિત્ત ૧૭૦ જિજ્ઞાસુજાન-જિજ્ઞાસુ નિદુરતા-
વિચરતા વજ્રમ-મળી શકે ૬ (૧ તેઓની નરકોડિહિ-૬ નવ કોડ
કેનદીણ-વગાડીઓની સખા ત્રાય , તથા મેડિસાદરમ નવ-૬
નર કળત કોડ સાહુ-સાધુઆત્રી ગમેમ-ગમ્મના સર્વ-વર્તમાન
કાલે-હાલમાં જિજ્ઞાસુવીર-૨ વોસ જિજ્ઞાસુ (સીમજગ્ગવામી
વિગરે) તે સર્વના મુક્તિ મિત્ત કોગિહિ-મે કોડ મુનિવરે વરનાખ
ઉત્તમ કેવલજ્ઞાનવાગા છે સમખુદુ-સાગી ૧મજ સાધુ મદાત્માએ-
કોડિસાદરસ દુઝ-એ કળત કોડને મુજિજગ્ગ-ગતરીએ, ગુતિ
કળાય છે નિચ્ચનિહાણિ-તિય સવાર ઠી ૧

જય-જગત્તુ વતો આમિય-હ આમી (હે બગવાન) નિસાદુ-
શ્રી ત્ર્યમ્બક-વામી સત્તુજિ-માત્રીયશ્રી ચતુર્જયગિ ગજ ઉ ૧ (પાત્રી
તાણામા) ઉજિજિતિ-શ્રી જિનારજ મદાતીર્થ ઉપર (જુતાગામા)
પહુ-પ્રભુ નેમિજિજિ-શ્રી નેમિનાથ બગવાન વીર-શ્રી મદાવીગમ્મામીજ
સચ્ચ-નિ સત્યપુ ૧ (સામેગ નગમમા) મહા-શીમાનનાગ બરચચ્ચહિ-
બરચ નગમમા મુણિમુગ્ધ-શ્રી મુનિસુવત્તવામી મુદ્ધરી પાર-મુદ્ધરી
પાર્શ્વનાથ બગવા ૧ (ગિટા ૧૧મમા) દુહ-કુ અ અ ૧ દુરિય-દુરિતોના
(પાકર્મો ૧) અહા-નાસ કળત આવર-જીગત નિદેહિ-મદાવિદ
કર્મોમા તિથયરા-ત્રીય બગવતો ચિહ્ન દિગ્ધિ-પૂર્વ આદિ ચારે
ગિઓમા ચો વિદિસિ-ઈશાન આદિ ચારે વિદિતા-પૂણાઓમાં
ગિએવિ-જે કોઈ પણ તીર્થ-અતિત(મૃત)કાલ અખાગય-અનાગત

(મનિ ૧)મત્ર ન્યપચન્ન-વર્તમાન કાલમા (યજ્ઞેના યસાના કે દાણા
હોય તે) ૨૮-સંદ્ધુ ધુ ગિજ્ઞુસન્નેનિ-સર્વ ગિનેશ્વરાને

સત્તાછત્ર-(૮૭) સત્તાછત્ર મહુમ્મા-દત્ત ૧૭૫મા છપ્પન-
છપ્પન (૫૬) ૧૫. અઠ્ઠકોડિઓ-આઠ કોડ મત્તીમય-(૩૨) ૫ તોમમ
આમિયાઇ-ખાગી નિઅનોએ દ્વ, મનુવ ને પાતા ૧ એ તજ નાકા
વિરે આવેના એએ-એ તો ૧ વે-નાદુ ધુ પત્ર-સ-(૧૫) ૫ ૨
કોડિ-કોડ સયાઇ-મા કોડિઆયાવ-મેતાતીમ (૪૨) કોડ ૧૭૫-
વાખ અકર ના-(૫૮) અકર ન છત્તીમ-(૩૬) મહુમ્મા-દત્ત
અમિઇ-(૮૦) એશી સામય-સામના મિમાઇ-પ્રતિમાછઓ ૧
૧૭૫મામિ-ગતક નમારી પ્રજામ કરુ ધુ

સુત્રાર્થ

જગર્ગિનામણિ ! જગનાદુ !-ત્રણે ભુવનના જીવોના સુખી થવાના
મનોવાછિત પૂરવાને જિનામણિરત્ન સમાન હે ત્રણે
ભુવનના સ્વામી !

જગગુરુ ! જાગજાગ !-પણે દ્વિય જીવોને ઉપદેશ આપી તાગના ૧
હે ગુરુદેવ ! તથા અભયદાનના મહાન ચમત્કારિક સૂત્રવડે
છએ કાવના જીવોનું રક્ષણ કરનારા !

જગખંડન ! જગસંધ્યવાહ !-હે વિશ્વમધુ ! (પેર ઝેને દૂર
કરી વિશ્વમધુત્વનો મહામૂનો ને આદર્શ ઉપદેશ આપનારા)
મોક્ષાભિલાષી દુનિયાને મોઘે લઈ જવા માટેના હે સાર્થવાહ !
(મુક્તિપુરી જનાર સઘના અધિપતિ સઘવી)

જગભારવિઅજખણ !-પછડ્ય તથા જીવાદિક નવ તત્ત્વોના
રહસ્યોને દર્શાવવાને વિરે વિચક્ષણ એટલે સંકેત અને મહાજ્ઞાની !

અકાનય સઠનિઅ રુન-અણપઠ મહાતીર્થની ઉપર લગ્ન મહા
રાત્રીએ ન્યાપન કર્યા છે બિબો (મૂર્તિ) જેમના

કમ્ભકુ નિષ્કારાણ-જ્ઞાનાવરણીય આદિ આઠે કમોનો નાથ કીધો છે
(ને મુકિત મેળવી છે) જેમનો

ચત્રીસપિ બિજવન-એવા ચોવીશે જિનેશ્વર લગવ તો

જયતુ અમ્પડિહુયસામણ-જયવના વર્તો, તથા ડેહથી કરી નાથ
નહી થાય તેવું ચાન્ધતું જૈન શાસન પણ જયવતું વર્તો (૧)

કમ્ભભૂમિહિં કમ્ભભૂમિહિં પમસઘયણિ-અસિ, મસિ ને કુવિ એ
ત્રણ કર્મથી જ્યા આજીવિકા ચલાવાય એવા કર્મભૂમિના
પદર કોનોને વિષે પહેલા વજ્રપલનાગચ સઘયણના
ધણી એવા

ઉકોસય સત્તરિસય-ઉત્તરપપ્પે એકસે સિત્તર (વધારમા વધારે)

જિજનરાણ નિહન લખલ-તીર્થ કર ભગવનો વિચરતા મગી
શકે છે

નનકોડિહિં કેવલીજ-તેમનો કેવલનાનીઓનો પરિવાર કુદરે
નવ કોડનો હોય છે

કાડિ સહસ્સ નવ સાહુ ગમ્મર્થ-અને સામાન્ય સાધુમહારાજો
તે બધા ૧૭૦ ભગવાનોના નવ હજાર કોડ હોય છે

સપર્થ જિજનર વીસ, મુણિ-સપ્રતિ એટલે વર્તમાનકાલમા શ્રી
સીમધરસ્વામી પ્રમુખ ૨૦ તીર્થ કર ભગવાનો પાચ મહા
વિદેહ શેત્રોમા વિચરે છે તથા મહામુનિઓ

બિહુ કોહિ વગનાજ-એ કોડની સખ્યામા કેવલજ્ઞાનને ધારણ
કરનારા હોય છે

મમલા દોડિ સહસ્તમદુઅ-એ હજાર કોડ મામાન્ય માધુમુનિગળે
સર્વે મગીને વિથર છે તે મર્વને

શુણિગર્વ નિચ્ચ નિહાણિ-હ મેશને માટે મગગ પ્રભાતે
અવવામા આવે છે (૨)

જ્યદ સામિય ! જ્યદ મામિય ! રિમહ મપુજિ-તીર્થોધિરાજ
શ્રી ગનુજય ગિરિરાજ ઉપર ભગવાન શ્રી યષભદેવસ્વામી
જ્યવતા ન્હો

ઉર્જિગતિ પહુ નેમિનિજુ-તથા શ્રી ગિગ્નારજી મજાતીર્થ
ઉપર શ્રી નેમિનાથ પ્રભુ (જ્યવતા વર્તો)

જ્યદ વીર મચ્ચર્જિમડણ-મ યપુરી (સાચો નગર)ના આબૂમણ-
ઉપચમતીર્થપતિ શ્રી મહાવીરસ્વામી ભગવાન જ્યવતા વર્તો

ભરચ્ચર્હું શુણિમુચ્ચ- (ભૃગુકચ્છ) ભરચ નગરમા દેવાધિદેવ
શ્રી મુનિસુવતસ્વામી પ્રભુ

મુહરીપામ દુહદુરિઅખડણ- (દીટોઈ ગામમા) શ્રી મુહરી
પાર્થનાથ ભગવાન જે ભદ્રવર્ગના દુખ અને દુન્નિનો
નાથ ડરનાર છે (તે તમા)

અનર વિદેહિ નિત્યયરા-બીજા પાચે મહાવિદેહ ક્ષેત્રને વિષ
જે જે તીર્થ કર ભગવતો છે તે તથા

ચિહું દિસિ નિનિસિ જિંકેનિ-ચાટે દિશામા કે ચારે વિદિશાઓમા
જે કોઈ ભગવતો

તીઆણાગરસપ અ-ભૂત, ભવિધ્ય અને વર્તમાન કાલ સબ ધી
વડુ ગિજ સ વેનિ-તે સર્વ તીર્થ કર દેવોને હું વાદુ છુ (૩)
સત્તાણ વર્ધ સહુઆ-સત્તાણું હજાર

ઉત્તર—અગ્નિ (અગ્નિચારો), મસિ-શાહી (લખવાના સાધનો) અને કૃષિ (ખેતી)કપી પણ કર્મથી ત્રિવિધ વ્યાપારની જ્યાં પેટ માટે કમાણી કે મજૂરી કરી વ્યવહાર ચાલે તો હોય તે કર્મબૂધિ કહેવાય છે

પ્રશ્ન ૫—કર્મબૂધિના ક્ષેત્રોના નામ આપા, અને તે કયા આવેલા છે?

ઉત્તર—જ ત, ઐરાવત ને મન્દાવિદેહ એ ત્રણ નામના પાચ પાચ ક્ષેત્રો છે જબ્બૂદીપમા ઠ, ધાનકી ખડમા અને પુષ્કરાર્ધ-દ્વીપમા સર્વે મળી ૧૫ થાય છે

પ્રશ્ન ૬—જગચિતામણિની પાચ ગાથાઓનું ટૂંક વર્ણન કરા

ઉત્તર—પહેલી ગાથા સવૈયામા છે, અને પાછાગની વસ્તુ છકમા જ્યાંએવી છે પહેલી ગાથાથી અષ્ટાપદ પર્વત પરના ચોવીશે તીર્થ કરોને વદના કરેલ છે બીજી ગાથાથી ઉત્કૃષ્ટ કાવમા વિચરતા ૧૭૦ તથા હાલ વિચ તા ૨૦ તીર્થ કરોને વદન કરેલ છે ત્રીજી ગાથાથી પ્રસિદ્ધ કે અપ્રસિદ્ધ ત્રણે કાલના તીર્થ કરોને વદન જરાએવ છે અને ચોથી તથા પાચમી ગાથાથી ત્રણ લોખના ચૈત્યે તથા શાશ્વતી પ્રતિમાઓને વદન થએલ છે

પ્રશ્ન ૭—અષ્ટાપદ તીર્થ કયા છે? શું તે બહુ જ જિએ છે?

ઉત્તર—શ્રી અષ્ટાપદ તીર્થ હિમાલયમા દકાર્ધ ગએવ છે તે ઘણો જ જિએ છે તેના આઠ પગથિયા છે કેવો ત્યાં સેવાશક્તિ કરે છે કાચુ ત્યાં માણુએ જઈ શકતા નથી

પ્રશ્ન ૮—અષ્ટાપદ તીર્થ ઉપર શ્રી ગૌતમસ્વામીજી ભગવાન જત્રા માટે ગયા ને આપણે કેમ જઈ શકતા નથી?

ઉત્તર—શ્રી ગૌતમશ્રામીજી ભગવાન અનત લગ્નિધને ધારણ કરનારા હતા તેઓશ્રીએ અષ્ટાપદ તીર્થ પર જતા સૂર્યના કિરણો પકડીને કિન્હોના આવળનથી આત્માની અનતી શક્તિઓ કે લગ્નિધઓનો ઉપયોગ કરીને જાત્રા કરી હતી આપણી પાને તેની શક્તિઓ પ્રગટ નહીં હોવાથી આપણે જઈ શકતા નથી

પ્રશ્ન ૬—મૂર્તિને વદન કેવળી લાભ થાય ?

ઉત્તર—હા ઘણા ઘણા લાભ થાય આપણે ચેતન હોવાથી પાપાણુને વદન થાય નહીં, એવું કહેવાયજ નહીં દુનિયામા રૂપિયો કે સોની નોટ કયા જડ નથી ? દવા પીવાથી શરીરમાથી રોગ દૂર થાય છે, તેમ આ મૂર્તિને નમન, દર્શન, વદન, ભક્તિ કરવાથી દુર્ગતિ દૂર થાય છે ઘરેણા, મકાન, અવેરાત, મોતું, ચાદી દરેકની કિંમત હોય છે, તો આ વીતરાગ પ્રભુની મૂર્તિ તો આપણને વીતરાગી બનવાનું શિખવે છે તેની કિંમત આકવીજ જોઈએ, માટે જ જિનેશ્વર ભગવતની પ્રતિમાજી ન દોાય, તો મુક્તિની કે વીતરાગતાની જાખી કોણ કરાવે ? માટે કલ્યાણ કરાવનારી વીતરાગી દેવાધિદેવ જિનેશ્વર ભગવતની મૂર્તિ તારનારી છે રાગીની મૂર્તિ હોઈ શકે જ નહીં વીતરાગપણુ બતાવતી હોવાથી તેને પૂજી શકાય છે

વાસનની આદિ અથવા ગચ્છાત કા તાગ છે તે નિશ્ચયરાજ-તીર્થ
 કરો સય-પોતાની ગણ સંયુક્તા-પોષ પામેલા પુત્ર-પરપોતે
 વિશે ઉત્તમાણ-ઉત્તમ સીદ્ધાણ-દુર્ગોમા સિંહ સમા ૧૨-પુત્રોમા
 ક્રેદ પુરુરિન્દ્યાણ-પુરુરિક નામના ઉત્તમ કમળ જેવા ગૃહસ્થીણ-
 દ્વાર્યાની જ્ઞાતિઓમા જેમ ગચ્છન્તિ ઉત્તમ મનાય છે તેમ પુત્ર
 જ્ઞાતિમા ગચ્છન્તિ જેવા ઉત્તમ જેઓ છે તેમને લો પુત્રમાણ-
 લોકમા ઉત્તમ નાટાણ-નોકના નાય હિન્દ્યાણ-નોનાનુ દિત કાગ
 (બવિજીવોનુ કાણુ કનારા) ૫૫નાણ-વિશ્વમા પ્રદીપ-દીપા સમાન
 પદ્મજેન્મગરાણ-બવિ લોકમા પ્રદીપ-જ્ઞાનવકાશ ૥ કાવનાગ
 અભય-અવગૃહિતપણુ ન્યાણુ-આપ ૥ ૧ અર્જુન દયાણ-વિવેકચક્રો
 આપનાગ મગ્ગ દયાણ-મુક્તિમાર્ગને જતાનના ૧ મળ દયાણ-
 શશ્ય આપનાગ યોહિ દયાણ-મોષિ સમન્તિને આપનાગ ધર્મ
 દયાણ-ધર્મની પ્રાપ્તિ કરાવનાગ ૨૪મ દેસિઆણ-જે ધર્મનો ઉપદેશ
 દેનાગ છે ૧૪મ નાયગાણુ-ધર્મના જે ગ્યાપક-નાવક છે ધર્મ
 સારહીણ-ધર્મરૂપી ગ્ય ૥ ચનાવનાગ જે સારથી છે ૧૨-ઉત્તમ
 ધર્મરૂપ આદિરત-ચાગ ગતિ ૥ અત કરાવનાગ ચક્રવર્તીણુ-
 ધર્મચક્રવર્તી અર્ધપ્રહલય-કેશથી કદી પણ નહીં રાક્ષી રાક્ષા જેવા
 પ્રકાશવાળા નાણુ-ઉત્તમ જ્ઞાન અને દંસણ-દર્શનને ધરાણુ-ધાગણુ
 કરનાગ નિશ્ચદૃન્દ યયુ છે છમાણ-છવ્રસ્થપણુ જેમનુ જોના
 (કેવળજ્ઞાન પૂર્વેની અજ્ઞાન દશાને ઇચ્છાસ્થા કહેવાય છે) જિજ્ઞાસુ
 ગગદેવરૂપી અતરજનુજોને જિતનાગ જાનયાણ-બીજજોગગદેવથી
 છતાવનાગ તિજ્ઞાણુ-જોતે સસાગસમુધી તરેલા તથા તાન્યાણ-તે
 મસાગથી બીજજો તાગનાગ જુદ્ધાણ-પોતે મોષ પામેલા તથા
 યોહુયાણ-અન્ય બવિજીવો મોષ કરાવનાગ મુક્તાણ-વાની અનાતી
 કર્મથી મુક્ત થએલા તથા મોઅગાણ-તે કર્મપિંગ્ગમાથી બીજ
 લધુધર્મો આત્માજોનો હોડાવનાગ સંવવન્નુણ-જે સર્વજ્ઞ છે (કેવળ
 જ્ઞાનથી જાણનારા) તથા સંવવરિસીણુ-(કેવળ જ્ઞાન નામનો ગુણ

પ્રાપ્ત થવાથી) સર્વ જ્ઞાનાગ તે પ્રજુને તથા જેઓ સિન-ઉપન
ગદિત અચન-અચન, મિથ્ય અરથ-રોગદિત અણત-જેનો
અત નથી અખમ્ય-અશ્ય અન્વાખાદુ-ત્યાગાધા-પીગદિત
અપુત્રાનિતિ-જ્યાથી ફરી પાછા આવવાનું નથી એવી સિદ્ધિગ-સિદ્ધ-
મોક્ષગતિના નામોન-નામનાજા હાણ-જ્ઞાનને સપતાણ-પામેના
એવા નમે જિલાણ-જિતેશ્વ ભગવતોને હુ નમઃગ કર હુ
જિઅભયા-સર્વ ભોતોડત્યા છે જેમણે જે અ-ગને જે અર્થ-આ-
તા આત બતમામા ગિદ્ધા-સિદ્ધ થયેના છે તથા જેને ભવિસ્સતિ
નિદ્ધ થશે અણાગએ કાચે-અનાગત-ભાવિમણે સ પર્થવ-તથા
સપ્રતિ કાનમા દમળા પણ જે વદ્રુમાણા-મહાવિદે મા વર્તે છે મળે
તે અર્થો તિનિહોણ-નળ નમરે મન વચન ને કાચથી વધામિ-
હુ તાદુ હુ

સૂત્રાર્થ

નમુશ્ચુણ અરિહુતાણ ભગવતાણ-નમસ્કાર કરુ હુ (જોને ?
તે આગળ કહે છે) અગ્નિહિત ભગવતોને (૧)

આર્ધગણ, તિથયનણ, સયસણુદ્ધા-શાસન સ્થાપવાદ્વારા
ધર્મની આદિ કળનારા જે તીર્થ કરનામકર્મવાળા છે તથા
જે પોતે પોતાની મેળે ભોધ પામેલા છે (૨)

પુન્નિમુત્તમાણ, પુન્નિમસીદ્ધાણ-પુરુષોમા જે ઉત્તમ અને મહાન
થયા છે તથા પુરુષોમા જે સિદ્ધસમાન છે.

પુરિસનરપુડરિયાણ, પુરિસનરગ મહુધીણુ-પુરુષજાતિમા ઉત્તમ
પુડરીક કમળ જેવા, હાથીઓમા જેમ ગધહસ્તિ સર્વોત્તમ
ગણાય છે, તેમ પુરુષોને વિષે જે ઉત્તમ ગધહસ્તિ જેવા છે (૩)

લોગુત્તમાણ, લોગનાહાણ, લોગહિયાણ-લોખમા જે ઉત્તમ તરીકે
સુપ્રસિદ્ધ થયા છે તથા અનાથ અને અશક્ત

જે માથા ઉપર નાથ અથવા માવિક છે એવાનાનું નિર્ણય
કરનારા ને હિત કરનારા છે

લોગપર્જનાણ, લોગપર્જાનેઅગમણ-લોખને વિષે પ્રીયસમાન
અને ભવિષ્યોને ઉપદેશ આપી જ્ઞાનનો પ્રકાશ તથા ઉદ્યોત
પાથરનારા (૪)

અભયચાણ, અખ્યુચાણ, મગયાણ-છએ પ્રાપ્તિ સર્વ
જીવોને અભયતાન આપનારા, નિવેક અને જ્ઞાનરૂપી ચતુના
આપનારા, મુક્તિમાર્ગના બતાવનારા

સરજાચાણ, જોહિયાણ-ભવબ્રમણથી કટાળેવાઓને શરણ
આપનારા, સમકિતની (શુદ્ધ દેવ, શુરુ, ધર્મની મહત્તા) પ્રાપ્તિ
કરાવનારા (૫)

વમ્મયાણ, વમ્મદેસિયાણ, વમ્મનાયગાણ-દેગવિ તિ અને સર્વ
વિરતિરૂપ જે રીતનો ધર્મ બતાવનારા સમવચરણુમા
જેસીને ધર્મનો ઉપદેશ દેનારા, તથા ધર્મના મહાન નાયક,

ધમ્મગારહીણ, ધમ્મનરચાદિતચક્કરહીણ-ધર્મરૂપી રવને હાકનારા
એવા મહાન જે સારથિ છે, ચાર ગતિના જન્મ મરણના
સમસ્ત દુષ્ટોનો અંત કરાવનારા, તથા ધર્મરૂપ ચક્રના
ધરનારા જે ધર્મચક્રવર્તી છે (૬)

અમ્પિહુયવરનાણ સણધમ્મણ-કોઈથી હણાય કે કાપાય નહીં
તેવા સર્વોચ્ચ કેવળજ્ઞાન અને કેવળદર્શનને ધરનારા
(ધારણ કરનારા)

વિઅટ્ટકર્માણ-અજ્ઞાનવાળું છદ્મસ્થપણુ જેમનું હવે વ્યવૃત્ત
નિવર્તન અથવા નષ્ટ થયું છે (૭)

જિજ્ઞાણ જ્ઞાનયાણ-રાગ ને દ્વેષરૂપી કર્મચતુને જીતનારા તથા
જીતાવનારા

તિજાણ તારયાણ-સમારમમુદ્ધથી પોતે તરેલા છે, તથા અન્ન
હજીકમી આત્માઓને બૂઝવી તાગના ણન્યા છે

બુદ્ધાણ બોહયાણ-પોતે બોધ પામેલા છે, તથા બીજા અમખ્ય
આત્માઓને બોધ કનવનારા છે

મુક્તાણ માઅગાણ-પોતે કર્મોના ણધનથી મુક્ત થએલા છે
અને બીજાઓને તેનાથી મુક્ત કરી મુક્તિએ પહોચાડનારા
છે (૮)

સ નન્નૂણ સ નવિસીણ-કેવળજ્ઞાનથી સર્વ ભાવોને બંધુનાન
તથા અનત દર્શનનો શુભ પ્રગટ થવાથી સર્વ દેખનારા કે
તેઓને, તથા જેઓ,

સિનમયનમરૂઅમજતમખખ્ય-ઉપદ્રવ વિનાના, ત્રિય, ન્યા
રોગ માત્ર નથી તેવા, જેનો અત નથી તેવા, જેનો કાય
થવાનો નથી તેવા

મન્યાખાહમપુણાવિત્તિ-સર્વ પ્રકારની પીડાઓથી નિવૃત્તિ તથા
જે મુક્તિએ ગયા પછી ન્યાથી પાછા આવીને જન્મવાનું
નથી તેવા

સિદ્ધિગઢ નામધેય-મોક્ષગતિ છે નામ જેનું

કાણ સપત્તાણ-એવા ક્ષેત્ર સ્થાનને જે પામ્યા છે

નમો નિત્યાણ નિઅસયાણ-જેણે સર્વ ભયોને હટાયા છે એવા
ગગ-દેવને જીતનારા ત્રિનેશ્વર ભગવતોને મારા ભાવપૂર્વકના
નમસ્કાર ધાઓ (૯)

જે અ અધ્યા સિદ્ધા-જે ભૂતકાલને વિષે શિદ્ધ થયા હાય

જે અ ભવિશ્યતિભાગએ માત્ર-જે ભવિશ્યકાલને વિષે શિદ્ધ થયે

સપ્ત અ વટ્ટમાણા-અને વર્તમાનકાલને વિષે વિચિત્રતા જ
તીર્થ કર ભગવતો છે

સ વે તિચિહેજ નદામિ-તે મરને મનથી વચનથી અને
કયાથી હું વાહુ છું (૧૦)

ભાવાર્થ

ઉદ્દમભાગ આ સૂત્રના અર્થારૂપ છે. હાસનામા નીચે કરે ભગવાનની
સ્તુતિ કરે છે તેથી આ સૂત્ર ધણ જ પ્રખ્યાત થયું છે આ સૂત્રમાં
જિનેશ્વર ભાષાનના વાર્તાવિક શુભેને કૃપા આપના મલકાગિક સંપ્રદાય
શુભવામા આવ્યા છે આ સંપ્રદાય ભાષાના જવાબ આપના વિચાર કરો
છીએ ત્યારે તે યમાથી ભાષાવાસ ના છે જિનમહિરે જાણ્ય ત્યારે તે
નત્યવદનની પડી ગયો પણ જિવો કરીને, તાથ તેમને વિનયપૂર્વક આ સૂત્ર
ભાષાના વિચાર છે

પરિભવ

★ આજે ૧૫૦ મનીએ તો માણસાનાં ૧૧મ આત પડી મુધી ગહે છે
કોઈક નેતાએ ૧૧ મહાગળ કુમારપાન શિરાજી જેવા ઇતિહાસ
પાના પર ચડે તો કામો વખત માફ હું તમ આ સૂત્રમા જોડતા
શુભે મળ્યા છે તેવા શુભરામા પીચે કરે ભગવાના શુભ ૧૧મ
મળુ ચોરીથી મુધી ગહે છે એ તેમને

સન્ન પ્રશ્નોત્તરી

પ્રશ્ન ૧-નમુચ્ચુલના ગ્યનાન કોણ છે? અને તે ક્યાને રચેન કે?

ઉત્તર—ઈદ્રમહાનગ તીર્થ કો ભગવતનું જન્મ ક-ચાલક બિજવા પ્રભુને લઈ મેન્શિયન પગ જાય છે, ત્યા કાશાલિપેડ કરી પ્રભુની ભક્તિપૂર્વક જે મુતિ કરે છે, તે મુતિ આ સૂત્રમા છે નમુચ્ચુલના ગ્યનાન ઈદ્રમહારાજ છે, એમ પણ મનાય છે આ સૂત્રમા પ્રથમ ૩૫ વિશેષણો દાન મુતિ કવામા આવી છે

પ્રશ્ન ૨-નમુચ્ચુલનું ખીજુ નામ શુ?

ઉત્તર—ગકમ્તવ અથવા ઈદ્રમુતિ

પ્રશ્ન ૩-આ સૂત્રમા ભગવાનના આટલા બધા વિશેષણો કેમ?

ઉત્તર—આટલા બધા વિશેષણોથી શુભ ગાવાનું એ ઢગળ સભને છે કે-હુનિયામા થોડી બુદ્ધિવાળાને જેમ જેમ વધાર એળખ અપાય તેમ તેમ શ્રદ્ધા પૂર્વે જેમે સૂત્રમા કહ્યા તેનાથી પણ મજા ખીજા ઘણા શુભો શ્રી વીતનાગમા હોય છે, પણ ખાસ ખાસ મુખ્યત્વે ધ્યાન ખેચવાના શુભોનો આમા હીક હીક મગજ ચએલો જણાય છે

★

★

★

૧૪ જાવંતિ ચેઈઆઈ સૂત્ર

અન્વયાર્થ

જાવંતિ-જેટલા ચેઈઆઈ-ચાલો છે ઉકે-જીર્ણલોકમા અ-અને અહિ-અધીલોકમા તિન્નિઅનોએ-તિરઠાવાકમા અન્નાઈ-અર્જો

તાઈ-તે વ દ-દુ વદા કર છુ દુ-અદો મતો-અદો છતા (અ
અદો) તત્ત્વ તા મતાઈ-અદના(ચે પો)ન

સુત્રાર્થ

જનનિ ચેર્ષ્યાઈ-જે/લા જટલા ચેત્યો

ઉદ્ભવ આદે અ તિરિઅયોએ અ-જિધ્વ લોકમા, અધોયોકમા,
તિરિઅયોકમા એમ ત્રણે લોકમા -હેવા છે

મ નાઈ તાઈ વ દ-તે સર્વેને દુ વદના કરુ છુ

અદુ સતો તત્ત્વ મતાઈ-અચે દુ આ ન્યજે રહ્યો છુ, છતા ત્યાના
ચેત્યમાનની ભાવજનનાનો લાભ મેળવવાના હેતુથી સર્વે
ચેત્યોને મમદિગત યાદ કરીને દુ વદના કરુ છુ

ભાવાર્થ

વન ભુવનમા દેવા ચેત્યોને આ સૂત્રમા વદના કરનામા આવશ્ય છે

પરિભવ

★ સુખ કામોમા જેટલી જેટલી અનુમો ના કરીએ તટનો તે ક
પુણ્યનથ થાય છે અદો જાનાઓનાં અનુમો તા કરીએ તો
લાભ થાય છે વજર અનુભવિએ પણ પાપો લેત સાગે છે એ
જા રીજોનુ કથન છે જેમ પાણીને નીચે તાળ તોર ત્યાથી પડ
વાર લાભની નથી અથવા નીચે દગવાનો આપોઆપ તે ગર
કાગે છે પણ તાળીને ઉચે ચાવવુ હોય તો મદીન ગાઢવુ પ
છે માટે આવી માર્ગ કામો રી અનુમો નાની જરૂર ગ્હે ઉ તે ન્ય
આ ચેત્યોને ર ન કરાય છે

ઃ મર્મમળધીઓને યાદ કરવાનુ સહેજે મન થાય
તેમ સમક્ષિતની સાંકળ દેવગુરુધર્મની સાથે પ્રી

કમલે છ એટલે જિનમંત્રિમા જતો આ બધા દુઃકના ચેત્યો, કે
જિનેશ્વર બાવતોની ત્રિમાણ્યો સાથે ટનિધન કરીને વાર્તાનાપ
કવવાનું એવું કે નમન કવવાનું મન થાય છે

સરળ પ્રશ્નોત્તરી

પ્રશ્ન ૧—“જાવતિ ચેદ્યાઈ” નો અર્થ વિસ્તારથી સમજાવો

ઉત્તર—ત્રણે ય લોકમાના ભૂત, વર્તમાન ને ભવિષ્યકાલના ચેત્યોને
અને જિનપ્રતિમાણ્યોને આમા વદના કરેલી છે અહીં
રહ્યા રહ્યા પણ તે તે તીર્થોની કે ત્યાના અલૌકિક બિબોની
અમરણ દ્વારા તેમા વદના કરી છે રાજ તીર્થસ્થાનોમા
જવું શક્ય નથી, તે કારણથી અહીં રહીને આ રીતે જાત્રાને
લાભ લઈ શકાય છે, પણ શક્ય જાત્રાઓમા સતોષ
રહેતો નથી, એટલે ત્યાં જાને જઈને જ લાભ લેવા જવાનું
કુદરતી મન થાય છે

પ્રશ્ન ૨—ઊર્ધ્વલોક ને અધોલોક આપણે જોયા નથી, તો આ
ચેત્યો શ્રદ્ધાથી જ માનવાના કે શુ ?

ઉત્તર—આ ચેત્યો ભલે દૂર હોય તેથી શુ ? અત્યારે “મે
અમેરિકા જોયું નથી માટે હું નહીં માનું” એમ જો કોઈ
જીવ કે જામડાનો વતની કહે, તો તેથી “તે દેશ નથી”
એમ થોડું માની લેવાય ? આ ઊર્ધ્વલોક અને અધોલોક તેના
જાતાવનારા જ્ઞાનીઓએ દેખેલા છે કોઈ અનુભવી જાણકાર
કાંઈ કહે તો અત્યારે પણ આપણે કયા માનતા નથી ?

૧૫ શ્રી જાવત કે વિ માહુ સૂત્ર

અન્વયાર્થ

જાવત-જ (મહાવતધારી) કે નિર્ગાહ ૧૫ માહુ-માધુ મદા
ગતે ભાહુ-૧ જાવત-પ્રોતે વિશેષ-૫ જાવત ૧૫૧ વિશેષ
મહાવિદેહ-૫ મદાવિદેહ-૧૦ વિશેષ સ-વેર્મિ-૨૦ સાધુમ ગમ્મિને
તેસિ-તે પજાઓ-૧૫ છુ નિર્ગાહ-૫૧ તથા ૧ કાથી
તિ-૬-ત્રણે જી (માહુ-૧૦ કો કા-૧) વિન્યાસ-
વિગમ પામેના તે પૂન્યો

સૂત્રાર્થ

જાવત કે નિ સાહુ-જે કોઈ પણ મહાવતધારી સાધુમજારાજે
વિચરે છે

ભરેજવયમહાવિદેહ અ-૫ ભરત, ૫ જી વન અને ૫ મહાવિદેહ
દેવોમા (જો ૧૫ કર્મભૂમિઓમા)

સ-વેર્મિ તેસિ પજાઓ-તે સર્વ સાધુમજારાજેને ન-થો છુ -
હુ વાંદુ છુ

તિનિહોશ તિ-૬-વિરયા-૧-ત્રિકરણપૂર્વક મન, વચન ને ક્રયાથી
ત્રણ દ-૫થી વિરામ પામેલા સાધુમજારાજેને મારા વદન હો

ભાવાર્થ

અત્રી દ્વીપરૂપ મનુષ્યએવમા માત્ર ૧૫ કર્મભૂમિમા જ મુક્તિની આગવતા
(સાધના) થાય છે એટલે ત્યાં આસ્તિત્વશીલ મુનિવરો હોય છે તે મુનિવરોને
યાદ કરીને આ સૂત્રથી નમસ્કાર કરવામાં આવેલ છે

પગિમય

આ મુત્ર ભાગનાની પામે દેગમગમાં ગોનવાનુ રિધા છે તેમાં
જો દાગળ મળવે છે એ મુનિવેળી આ મુત્ર દા ૧ અર્ધી વદના
કરવા ખડન કે તેમા દેવગણાનીઓનો તેમ મદાન શ્રુતધનો પળ
સમાવેશ થાય છે, અરે આમાન્ય આગધમ મુનિઓ પળ પામ ૧૦મ
રિજોમાં તો છેલ્લે, જોદને અર્ધી વદન થાય તે મોગરજ ગળાય

૫૬૭ સેત્રોના મુનિવરોને વદન કર્યું તેમાં દેવગણાનીઓ પળ
આરી જાય છે મદાન શ્રુતવ ૧૪ પૂરીઓ પળ આરી જાય છે
તેમ જ ખીજ સારી મુનિવરો પળ આવ છે તદુપગંત પૂજા
સાધ્યોછ મદાગજોનો પણ તે વદનામા સમાવેશ થાય છે

મરણ પ્રશ્નોત્તરી

પ્રશ્ન ૧-જાવત કે વિ સાહુ સૂત શા માટે રચાયું ? તણ દ.
દના ને કોના ?

ઉત્તર-૫૬૭ કર્મભૂમિના જોડે અઢી ઠીપના મર્વ આધુમહા
જોને વદના કરવા માટે આ સૂત ગ્યાએલ છે મન
વચન ને કાયાના અશુભ વ્યાપારરૂપી તણ દહથી વિરા
પામેલા ગુણવનોને આ સૂતમા નમમ્મર કરવામા આવેલ
છે નિવિહેલુ વદન કરનાર માટે છે, અને ત્રિદહવિર
ચન્દ મુનિવેળી માટે છે

પ્રશ્ન ૨-તણ દહનો વિગમ જોડેલે શું ?

ઉત્તર-વાળ જોવી છે કે-જો “મનથી ઘણું ધૂરુ ચિતવાય તે
તેથી પાપ લાગે છે.” તેમ જોડે જોડે ગમગમ

વચનથી પણ વેરઝેર ઘણા બધાઈને પાપો થાય છે
કાયાથી પાપ થાય તે પણ રોકાતા નથી એટલે અહીં
બતાવ્યું છે કે-મુનિવરો ઉપરના પાપદંડથી અલિપ્ત ગદે
તેથી જિદગી જીવી રહ્યા હોય છે, તેથી નાવું કંડ વિ ॥
જીવવામા મહત્ત્વ સમાજેલું છે

★

★

★

૧૬ શ્રી પંચ પરમેષ્ટિ નમસ્કાર સૂત્ર

અન્વયાર્થ

નમો-નમસ્કાર (કરું છું) અર્હંત-અગિદ્ધત મિદ્ધ-સિદ્ધ
આચાર્ય-આચાર ઉપાધ્યાય-ઉપાધ્યાય સર્વસાધુબ્ય-સર્વ સાધુ
મહાત્માઓને

સૂત્રાર્થ

નમોઽર્હંતસિદ્ધાચાર્યોપાધ્યાયસર્વસાધુબ્ય-અર્હંત ભગવતો,
સિદ્ધ ભગવતો, આચાર્ય મહારાજો, ઉપાધ્યાયજી મહારાજો
અને સર્વ સાધુ મહારાજોને (એ પાંચે પરમેષ્ટિઓને) હું
નમસ્કાર કરું છું

ભાવાર્થ

નવકાર મહામંત્રનું સંસ્કૃત ભાષામા આ સૂત્ર સંક્ષેપરૂપ છે ૧૪ પૂર્વોનો
સાર નવકાર છે તેનો સાર આ નાના સૂત્રમા આવી જાય છે

પરિમલ

★ ૧૬કાર મહામંત્ર સર્વ મંગલિકોનું મૂળ છે, શ્રી જૈનગાસ્ત્રનો માત્ર
છે, ૧૧ અક્ષર અને ૧૪ પૂર્વોનો ઉદ્ધાર છે સદૈવ સાક્ષત એવા

એ મહામત્ર છે અર્થ મરોમ્ જો નેદ છે સર્વ મનોગથાને પૂર્ણ
કરે છે તેનો ચમત્કાર અગત્ય છે એના મમિત આગ્રહ સસ્કૃત
ભાવામાં શ્રી ત્રિદમેન તિલકમણિ શા. ૧૦૦ પૂરોમાથી ઉદ્ધૃત
કરી આ મૂન બનાવેલ છે એમ કહેવાય છે

★ નવમત્રનો સાગ 'નમોઽર્હત' ન તેનો પશુ આગ અસિઆહિસામા
સમાન છે તેના સાગ ક્રિયામા આવી ૧૧૧ છે મારે પડે પડે
ક્રિયાનુ ધ્યાન કરવું જોઈએ

★ દુનિવામા આ પાચ પ મેટિગો જ સાગ ૬ એ જૈન શાસનનું
મૂળ છે એમ આ મુદથી ન્પટ થાય છે

★ મુકિતના સાધક આ મુચ પગમણિગો મિત્રાચ દુનિવામા કોઈ
નમત્કાર કરવા સંગ નથી એમ આ સદેષસૂત્ર શિખવે છે તે
સિવાય દુનિવામા બહુ ખોટું છે અને મુકિતની સાધના વિના
બીજા જ્યાં વ્યાપાર (કોઈ પશુ જાતની પ્રવૃત્તિઓ થાય તે)
સસાગ વધારના છે એમ આ સૂત્રમાથી આકલરી રીતે
સિખવા મળે છે

સરળ પ્રશ્નોત્તરી

પ્રશ્ન ૧—નમોઽર્હત સૂ. કોનું રચેલું છે? તે વિષે શું જાણો છો?

ઉત્તર—નવકાર મહામત્રનો અમૃત ભાવામા સંલેપ કરી આ
સૂત્રમા પાચ પરમેષ્ઠિઓને નમસ્કાર કરેલ છે તેના રચનાર

૧. હિવાહમાથી ઉદ્ધાર કરનાર સમ્રાટ વિક્રમના પ્રતિજ્ઞાધક
શ્રી ત્રિદમેન તિલક અગ્રીશ્વરજી સ્વામીજી

પ્રથમ નમોઝ્ઞેત્ સ્ત્રીઓને જોનારાની કેમ મનાઈ છે ?

ઉત્તર—તે સૂત્ર દ્રષ્ટિવાદમાંથી ઉદ્ધૃત કરેલ હોઈ તેની મનાઈ સબબે છે એવો નિયમ છે કે દ્રષ્ટિવાદના સૂત્રો સ્ત્રી વ્યતિ બાદી રાકે નહીં, તથા સ્ત્રીઓને તે જોલવાની મનાઈ છે

★

★

★

૧૭ શ્રી ઉવસગ્ગહરં સ્તોત્ર

અન્વયાર્થ

ઉવસગ્ગ—(અપ્તોના) ઉપમગો સહટો કે ઉપરવા ॥ ૧૨—નાગ
કળાગ પાસ—પાર્શ્વનામનો વક્ષ (કે જે શ્રી પાર્શ્વનાથ જગનાનો સેવક છે)
પાસ—તે શ્રી પાર્શ્વનાથ જગનાનને વ લાભિ—નાં ધ ઝમવણ—કર્મનાં
અમુદથી મુક્ત—(જે પ્રભુ) મમએલા છે નિગદ્ધ—(વર ૧ ધાગળ કળાગ
સા ૧ ॥ નિસ—ઝેનો નિ નાસ—જેના પ્રભાવથી નાશ થાય છે મગવ—
અને મગગ (તથા) કંવાણુ—(સુખની દક્ષિ કળાગ) કંવાણુને જે
આનાસ—૧ નિસાદુ—કુલિનમત—વિધિ રકુલિંગ નામના મત્રો
કેઠે—કેઠો વિરે—હવમાં રાદે—ધાગળ કરે એટલે પગે પગે નિ નમગ
કે જે જે રાયા—સા માણુઓ—મનુષ્ય તરસ—તે મનુષ્યના ગાદુ—
અને મગન શનિ જેવા ન તા હોય તે રોગ—રોગ મારી—મગી હુદુ—
હુદુ જરા—જલર—તાવ જલિ—પામે છે ઉવસામ—ઉપચાત (નાસ)
ચિહ્ન—ગેહો દૂરે—૨ મતો—એ મત્ર ॥ ૧૩—આવ તો છુજ્જ—(પગ તુ) તમને
પજામી—આપૂરકનો કરેલ પ્રણામ માત્ર વિ—પણ બહુદુના—વર્ણા
નનાં કળ આપનારો હો—થાય છે નર—(પછી જાત તે) મનુષ્ય હોય
તિરિએમુ—તિર્થચગતિમા પણ હોય (મનુષ્ય કે તિર્થ ચમાં ગયા હોય તો
૧૪) છવા—છવો પાન નિ—પામતા ન—નથી દુખખ—દુખ દોગ
ચ્ય—દુર્ગતિ કે દગિ ના (એટલે કે સાગ ગ્યાનને પામે છે) છુહુ—તમાગ

સમક્ષે-કિંમતી સમ્યક્ત્વ ગતી લઈએ-પામી (એ જે સમક્ષિત)
 ચિંતામણિ-ગતચિંતામણિ સમાન કમ્પપાયર-મળવા ૫૫ (પાંપ)
 દસથી પણ અલભ્યુએ-અલ્પપિક અધિક મિતના ૧૪ તે મળવા
 ૫ પાનતિ-પામે છે અનિગ્રેષુ-વિવગદિતપત્રે એટલે શાંત (વિવન
 આવે તો દીન યાન) છતા-ભકિતનાન ટવો અયગમન-અજગ-અમગ
 ગેટને જ્યા જ્યા અને મગજ નથી તેવા મોમના સર્વ ૪૮ કાણ-અધાનો
 અ-એ પ્રમાણે સચુઓ-મે સતવના ફરી મહુાયસ-ત્રણે વ બુવનમા
 વિસ્તૃત ફેવાયો છે યશ જેનો એવા હં યશગવી ઝનુ! ભત્તિ-ભક્તિના
 વહાર-સમૂહે ફરી નિવહારેલ-સપૂર્ણ ભગવા દિયએણ-૮ થી દેવા
 વડે તા-તે કાગળથી દેવ-હે દેવ! દિશ્વ-મને આપો યોદ્ધિ-નમકિત
 ગ્લ) મોધિને ભવેભવે-આ ભવ પરભવ ને ભવોભવને વિરે પાસ-
 હ પાર્શ્વનાથ ભગવાન! જિનચંદ-સામાન્ય ટેવણોએ રૂપી તાગઓમા
 ચત્રની જેમ ગોમતા એવા

સૂત્રાર્થ

ઉવમગ્ગહુર પાસ-ભક્તજનો પગ આવતા અનેક સકોને હરનાર
 પાર્શ્વ નામનો યશ જે પ્રભુનો સેવક છે

પાસ વદામિ કમ્બલમુક્ત-તે કર્મથી મુક્ત થએના શ્રી પાર્શ્વનાથ
 ભગવાનને હું વાદ છું

વિસહુરનિસનિજાસ-(મિશ્યાત્વરૂપ) માપના જે નો જે નાશ
 કરનાર છે, તથા

મગધક નાજ આવાસ-મગધ અને કન્યાણુના ઘર સમાન જે
 ભગવાન છે (૧)

વિસહુરકુલિંગમત-‘વિષધરકુલિંગ’ નામનો મત જે શ્રી
 પાર્શ્વનાથ પ્રભુના નામગર્ભિત ચમત્કાવ્યો છે, તે મતને

કંઠે ધારે) જો સદા માહુઓ-જો માણસ હૃદયમાં સદા ધાન્ય કર
 છે એટલે જો તેનું નિત્ય અમ છ કરનાર હોય છ

તરસ ગાહરોગમારી-તેને કોઈ મનવ કે શનિ જેવા શત્રુ નડતા
 હોય કે તે દાઃ । તેને નુશ્શાન થતું હોય બીજા કોઈ રોગ
 અથવા મ કી થયા હોય તો

હુકુ જરા જ નિ હિરમામ-અથવા નુદ પ્રમાણતા જવગ (અવધિનો,
 એકાત્તરિયો જેવા) પણ એ મત્રના અમરણથી શમી જાય છે (૨)

ચિત્તુડે ફરે મત્રો-એ મત્રો પ્રભાવ તો અજળ છે, (કાન્દુ મત્રો
 અને ઔષધિઓનો અમરમાન અગમ્ય હોય છે) એટલે તે
 મત્ર અમરકાન તો દૂર રહેા (અથવા મત્રોના આરાધનથી
 પ્રભાવ તો ફેલાય જ, પણ વગર મુશ્કેલીઓ, વાર આગધને,
 માત્ર નામઅમરણ કે પ્રણામ જો કરે તે કહે છે)

તુલ્ય પલામો નિ બહુદ્રો હોઈ-પરતુ હે અશરણના શરણ !
 અનાધના નાથ ! ને અનત પ્રભાવવાળા હે પ્રભુ ! તમને
 એક પ્રણામ કરીએ તે પણ ધણા ધણા ફલ આપનાર બને
 છે (બહુફલ એટલે સોભાગ્ય, આગ્ય, ધન, ધાન્ય, સ્ત્રી,
 પુત્ર, વૈભવ, અઘનિ અને ઇદ્રાઙિકની પણ ઋદ્ધિ સુધીની
 પ્રાપ્તિ)

નગતિરિએમુ નિ છના-મનુષ્યમાં અને તિર્થ અગતિને વિષે
 રહેલા છનો (આ ભાવ પ્રણામના પ્રતાપે સુખનો અનુભવ
 કરનારા બને છે એટલે કે તે ગમે ત્યાં પણ, નર કે તિર્થ અમાં
 ગયા હોય ત્યાં)

પાનતિ ન હુખ્ય દાગમ્ય-હુ ખ અને દારિદ્રને પામતા નથી (૩)

તુહ સમ્મતો સંવે-તમારું દેવ, ગુરુ, ધર્મમાં અચળ શ્રદ્ધારૂપ
 સમ્યક્વચ્ચેન પામ્યા પડી,

ચિંતામણિ કંપપાયાનજાલિઓ-(તે સમ્યક્ત્વદર્શન કેવું છે, તે કહે છે) મનોવાહિત પૂરણ કરનાર ચિંતામણિગુરુને કે કં પવન-
(અથવા કંપવેલ)થી પણ જે અવ્યધિક કામિત પૂરણ કરે
(તેવું સમકિત)

પાનતિ અવિગ્વેષ-(ઈષ્ટ મોક્ષની પ્રાપ્તિમા) કેઈ પણ અતરાય,
મુશ્કેલી કે વિઘ્ન આવ્યા વગર પામે છે

જવા અયગમન કાલ-જીવો અજરામર, જ્યાં જરા અને મરણ
નથી તેવા (મોક્ષ)આનને પામે છે (૪)

કમ્ય સચુઓ મહાયસ! હે મહાન યશસ્વી પાર્શ્વપ્રભુ!
એ પ્રકારે મેં મ્તુતિ કરી

ભક્તિભરનિવસરેણ હિયએણ-ભક્તિના સમૃદ્ધપૂર્વક એવા પૂર્ણ
ભરેલા હૈયાથી (અત્યંત ભાવભક્તિથી)

તા દેવ! બિંદુ બોલિ-તે કા જીથી હે દેવાધિદેવ! મને સમકિત
આપો (સમકિતથી મોક્ષ મળે છે, તે માટે હું સમકિતની જ
અહીં માગણી કરું છું)

ભવે ભવે પામ જિજ્ઞાસુદ!-દેવગીઓમા નદ્રમા સમાન હે
પાર્શ્વપ્રભુ! ભવો ભવને વિષે (ત્રેય કળનાર અને વિઘ્ન હઠનારા
એવા હે મત્રાધિષ્ઠિત, ધનુષ્ઠ પદ્માવતિ પૂજિત, પરમ
કારણિક, શ્રી પાર્શ્વનાથ ભગવાન! આ જન્મમા અને જન્મે
જન્મમા આ ભક્તિના પ્રભાવથી મને સમકિત આપો) (૫)

ભાવાર્થ

આ સૂત્રમાં શ્રી પાર્શ્વનાથ ભગવાનનો મહિમા વર્ણવેલો છે. સકલમા આ
સ્તોત્ર રૂપ વળત ભજવાથી પણ જાણીએ યાય છે. મહામ નચરિત આ સ્તોત્ર
છે કહેવાન છે કે-આ સૂત્રમા જદેવા સાત આવાઓ હતી, પણ તેનો અચિતા

ચોઈ પૂર્વમાં શ્રી બ્રહ્માદુસ્વામીજી મદ્દારા? પોતે જ કેટલાક કારણોસર પાઠ્યથી જ બાબાઓને સદ્ગુણ લીધી છે સમક્ષિત હવે આ સૂત્રમાં ધ્યાન જ બાર મૂક્યો છે

પરિભવ

- ★ જીવોને દુઃખ દાગિત સહટ કે આપત્તિઓ છુટ નથી, એટલે આ પ્રજ્ઞામ અને મનનુ અગમ્ય હવે હવેવાનુ આ સૂત્રમાં અર્થિત વિધાન છે
- ★ સમક્ષિત મળે' જેનો અર્થ એ કે-મુક્તિ તરફના પ્રયાણ પી દિશા નક્કી થઈ ધીમે ધીમે સુરોગો મળતાં જાય તે તે આત્મા પોતાના મહામહેનતે મેળવેલા અમદ્વિતને નિર્મળ ગણવા સાગર સચોટો માટે શોધ કરતો રહે, એટલે ધીમુ પણ સિદ્ધ થિત પ્રયાણ કરતા કરતા મુક્તિની નિકટ જતો જાય બનતુ મુક્તિને પણ પામે એ બાવાર્થ બતાવવા ચોથી બાથમાં સમક્ષિતથી મુક્તિનો "કાર્ય કારણભાવ" બતાવનામાં આવેલ છે
- ★ શ્રીપાર્થનાથ પ્રભુજીની પ્રતિમાદેઓ જ્યાં જ્યાં હોય છે ત્યાં ત્યાં અમંતકાં ધણો સમગાય છે એ પ્રભુજીનાં ધણાં શિવો જે જગવાન હવે અમાય શ્રદ્ધા અને અમિત પૂજ્યભાવ રાખતા હતા, તેમાંથી જે જે દેવજાતિમાં જયા ને દેવ થયા છે, તેઓ પાર્થપ્રભુના બક્ષતવર્ગને આત્મિક ધણી જ સદાય કરે છે એટલે કે કળ્યામાંથી મુક્ત કરે હામિત પૂર્ણ કરે અને ધર્મ કરવાની અનુકૂળતા કરી આપે છે એટલે કેટલાકે આ સ્તોત્રની નવકાંડની જેમ ઉવસગદ્ગની માળા પણ મળે છે
- ★ સમક્ષિતની પ્રાપ્તિ ને તે મળ્યા પછી તેને નિર્મળ ગણવા હવે આ સૂત્રમાં ધણો જ જાગ મૂક્યો છે એટલે કે કોઈને સમક્ષિત પમાડવુ તેમાં બહુ જ પુણ્યનો વાલ થાય છે એમ સ્પષ્ટ

જ્યાં આવે છે મૂર્તિના દર્શનથી સમક્તિ પમાય છે માટે ઘણા પ્રતિમાશ્રીઓ ભગવે છે

સગળ પ્રશ્નોત્તરી

પ્રશ્ન ૧-“ઉવસગ્ગહર” શબ્દનો ગુજરાતી અર્થ શો ?

ઉત્તર-ઉવસગ્ગહર એટલે ઉપસર્ગ-વિદ્ય, હર એટલે હૃદયના મટાડનાર, કોઈ પણ વિદ્યનો નાશ કરનાર

પ્રશ્ન ૨-ઉવસગ્ગહર સ્તોત્ર કયા સંજોગોમાં ગ્યાયુ ? તેના રચનાર કોણ હતા ?

ઉત્તર-ઉજ્જયિણી નગરીમાં લોજાબાની સભામાં વરાહમિહિર નામનો એક વિદ્વાન બ્રાહ્મણ હતો તે મરીને વ્યતર થયો તેણે દ્રેપલાવથી જૈન સંઘમાં મગ્ધી વિગેરે ઉપદ્રવો ફેલાવ્યા ત્યારે શ્રી સંઘની વિનિતિથી ઉપદ્રવ નિવારણાર્થે ચૈત્ર પૂર્ણવર શ્રીભદ્રબાહુબાની મહારાજે આ સ્તોત્ર રચ્યું, જે તેનાથી મત્રેણુ જળ છાત્રવાથી રોગનો નાશ થયો અને સર્વત્ર શાંતિ થઈ ગઈ આ સ્તોત્રની ‘ગ્યના પ્રાકૃત ભાષામાં થઈ છે

* * *

૧૮ શ્રી જયવીયરાય (પ્રાર્થના) સૂત્ર

અન્વયાર્થ

જય-જય પામે વીયરાય ! હે વીતરાગ જગગુરુ-હે નિષ્કલ્પનને માર્ગદર્શન આપનાર વિદ્યનો ગુરુદેવ હોઈ-હો, મને,

આપો મમ-મો તુહ-તમાગ પલ્લાવઓ-પ્રભાવથી ભયન-હે
 ભયમાન) ભયનિજનેઓ-અસાગ એવા સસાગ પગથી નિર્વેદ એટલે
 વૈગમ્ય હિ સાનિભાન અથવા કટાભો મગ્ગાણુમારિયા-માર્ગાનુસારીપણુ
 હુદ્દેસ-મોક્ષના લાગિત દુઃખની સિદ્ધિ-પ્રાપ્તિ લોગાવિરુદ્ધચ્ચાઓ-
 લોકમા જે જે નિષ્ઠ કૃતા ભોય તેવા કામોનો ત્યાગ ગુરુજણપૂઆ-ગુરુ
 મારગજ્ઞેની તથા વાંકન જતોડી પૂન-સ્તિવાદિ પાળી બહુમાન
 સાચવવુ પરત્વે-રહુ અ-ઓ પગથી એટલે પદોપક્રમ કરવાનો
 મહાન ગુણુ મુલગુરુજ્ઞેનો-માગ ચારિત્રપાન ગુરુમહાગજ્ઞેનો સુયોગ
 ત-વચણ-તેમના વચનો (ગુરુમહાગજ પળ ભગવાનની આજ્ઞાથી ચિરુદ્ધ
 કહેતા જ નથી માટે) સેવણ-સંપૂર્ણપણે પાનન કરવાડી તત્પરતા
 આશન-શુભ ત્યા સુધી આપી જી ગી અખ્યડા-અખડ રીતે
 (આજ્ઞાનો થાડા પળુ વિરોધ કે ભંગ કરો નિતા) વારિજજર્જ-નિપપ
 કરામા આઓ હે જલ વિ-જલ કે નિયાણમંત્રણ-નિવાહ (તપ
 પૂજા કે બીજી કોઈ ધર્મક્રિયાના યાત્રામાં માગણી થતી હોય તેવી ઇચ્છા
 કરી તેને નિવાહ કહે છે) તુહ-તમાગ સમય સિદ્ધાંતમા આગમપ્રયોમા
 તહુ વિ-તો પણુ મમ-મને તુજજ-મગજ્ઞે હોજ્ઞે સેવા-આજ્ઞાપાલન
 પૂજા ભક્તિ ભવે ભવે-આ ભવ પગલવ કે ભવો ભવને વિષે
 તુમેહ-તમાગ અવગાણુ-ચગ્ગેની (સેવા) દુષ્કખખખઓ (મને દુષ્ક
 ખખખ નથી માટે) દુષ્કેનો અન અથવા ક્ષાન કુમખખઓ-જે કમે
 ચાર ગતિમાં ગખખાવે છે તે કમોનો સર્વથા ક્ષય અથવા નાશ સમાહિ-
 મરણુ-અને સમાધિમગ્ન (જેથી દુર્ગતિના દુષ્કે સહવા ન પડે)
 બોહિયાઓ-સમકિતડી પ્રાપ્તિ અ-અને સપજજડે-પ્રાપ્ત થીઓ
 મહુ-મને એચ્ચ-આ તુહ-તમને નાહુ-હે નાથ ! પલામકરણ-
 આ ભાવપૂર્વકના પ્રણામ કરવાથી સર્વમગલ-સર્વે મગલોનુ
 આગત્ય-ક્રિષ્ટમત સર્વેક યાણ-સર્વેક યણોનુ કારણ-મૂળ કારણ
 પ્રદાન-પ્રદાન થજ સર્વધર્મો-સર્વધર્મોમાં જૈન-શ્રી જિનેશ્વ
 તીય હે પ્રણુતુ અપતિ-અપતિ વર્તે છે શાસન-શ્રી ચતુર્વિધ સધ

ઘાસન (દેવ ગુરુ ૧ ધર્મની આગવહા જી ૭૧૭ વામા ઘાસ તેો જન ઘાસન કહેવાન છે)

સુતાર્થ

જય વીયરાય ! જગગુરુ !-હે વીતનગ ! વિશ્વમાન પર એક જ હિતશુદ્ધિ નાખી, ઉપદેશ દઈને તાગનાન હે નાળ લોકના ગુરુ ! તમારો જય હો

હોઈ મમ તુલુ પમાનઓ ભયન !-હે ભગવાન ! સાચી બહિનશી જે આ તમારી પ્રાર્થના કરુ છુ, તેના કમડપે તમાન અચિત્ય પ્રભાવથી મને નીચે જણાવેલા ગુણો પ્રાપ્ત થાઓ ભનનિબંધો મગ્ગા-(૧) ભય દુઃખ એવા જન્મ મરણના દુઃખોથી ભરેલા આ અમાર મસાર ઉપ થી વૈરાગ્ય

ભુમારિયા ઠહુરવસિદ્ધિ-(૨) માર્ગાનુસારીપણુ (૩) મોભે જવાની મારી જે તીવ્ર મનોકામના છે તે ઈષ્ટદેવની નિદિ (૧) લાગનિરુદ્ધર્યાઓ-(૪) જે જે કાર્યો લોકમા નિધ ને નિષિદ્ધ હોય તેવા લોકવિનુદ્ધ કૃત્યોનો ત્યાગ (ઈતન લોકમા પામુ જ કાર્યો નિદાપાત્ર હોય તેનો ત્યાગ)

ગુરુજીપૂજ્યા પત્યકરાય ચ-(૫) પૂજનીય જનાની પૂજા, બહિન, આદરભાવ, વિનય, બહુમાન વિગેરે અને (૬) પોતાના સ્વાર્થનો પણ ત્યાગ કરીને બીજા કોઈનો પણ પાપમન કરવાનો શુભ

સુદુગુરુજો તબચબ-(૭) મહાવ્રતધારી, નિરુપદ્રી ને નિર્વાર્થી એવા પવિત્ર ઉપકારી ગુરુમહાનજોનો સુયોગ (૮) તથા નિનાસાથી જે વિરુદ્ધ ઉપદેશ આપનાના જનથી તેવા પગમ પવિત્ર ગુરુઓના વચનનુ પૂર્ણ પાલન કવાની ભાવના

મેનલા આભરમખડા-આળી નિહગી પર્યાત અખરિત
પણે (એક નાની પણ આજ્ઞાનું ઉ વધન કર્યા વગર) નેવ
કુ (૨)

નાનિજજ, જુ નિ નિપાખ-જે કે નિદાન એન્દે નિપાદ
બાધવાનો નિષેધ કવવામા આ-યો છે

બધલ વીયગય ' તુદ સમયે-હે વીતનગ દેવ ! તમારા જ આગમ
અથોમા અને મિદ્ધાતોમા

તુદનિ મમ હુજજ સેના-(૯) ને છતા હુ એન્દી તો માગણ
આજે જરૂ જરૂર કરુ છુ (ભલે તેને નિપાણ પણ કહેવાદ
હોય, નો પણ આટલુ માગ્યા વિના રહી શકતો નથી
કે મને નવા મળો)

ભરે ભરે તુમેહ અન્યાણ-જન્મો જન્મને વિષે તમારા જેવ
વીતનગ દેવાધિદેવોના ચગ્ગોની સેવા મળો (૩)

હુ ખખખખો મમ ખખખો-(૧૦) હુ જોનો કય થાઓ, તથા
(૧૧) કર્મનો મર્વાથા નાશ થાઓ

ગમાદિમરણ ચ મોદિવાઓ અ-(૧૨) મજ્જુ વખતે નશ્વર
વસ્તુઓ પર મોજ ગમત્વ ન જ્હે ને સમતા રહે તેવી સમાધિ
અને વગી (૧૩) સમ્યક્ વતો લાભ (સમક્ષિત મળે અથવા
તે નિર્મળ જ્હે તેવા ગયોગો પણ મળો)

સ પજજઉ મહુ એઅ-ઉપ જગુઆ તોવા ગુણો મને પ્રાપ્ત થાઓ
તુદ નાહ ! પલામખરો-હે નાથ ! તમને આ બાવપૂર્વક જે
પ્રલામ કરીને પ્રાર્થના કરી રહ્યો છુ, તેના ફળ અથવા
પણિમારૂપે (૪)

સર્વમગવમાગ ય-સર્વ મગવોમા જે જિનશાસન અથ મગલ છે

★ તુ-જ માણસ તુ-જ માણસી કહે તે તે પણ ૧૧ માણસ પામે
 ૧૨ તુ માગ મદાન ને માની બગરતો પામે મોગી માગણી થી
 લાઇએ અત તે મોગી હ ગણો કેરી હોય તે આ મુનમથી
 આપણને મિલવા મમે છે

સરળ પ્રશ્નોત્તરી

પ્રશ્ન ૧-જય ત્રીય ૧૨ સૂત્ર ક્યારે જોલાય ? તનો જાવાઈ કહો
 ઉત્તર-ચેત્યવદન કરતી વખતે સ્તવન જોવી નહ્યા પછી તે જોવાય છે
 આ સૂત્રમા શ્રી તીર્થ કન્દેવની બવોભવને વિષે નેવા
 તથા જીજ્ઞુ ઘણું ઘણું માગવામા આવ્યુ છે

પ્રશ્ન ૨-જય વીયરાય સૂત્ર જોવતી વખતે કેરી રીતે જસવુ ?
 ઉત્તર-ચેત્યવદન કે તા ડાંગો દિગ્વણ ઊભો કરાય છે જય વીયરાય
 જોવતા મુખ્તાશુક્તિ મુદ્રા મુજળ હાથ ગળવા, એન્દ્રે
 બ ને સાથ જોડી લલાટે રાખવા, કોણીઓ કમળના દોડાની
 જેમ મીઠી રાખવી, તથા અડધુ સૂત્ર જોલાયા પછી
 “આભવમખડા જોલતા હાથ નામિકા સુધી નીચા
 દેવાની પ્રથા જોવામા આવે છે

પ્રશ્ન ૩-નિયાણુ એટલે શુ ? તે જાણવાની કેમ મનાઈ છે ?

ઉત્તર-નિયાણુ એટલે કરેલા શુભ કાર્યોનુ ફલ પ્રભુ પામે નિર્ણીત
 નવરૂપ પૌંદ્રગવિક ઇન્દ્રાઓ દ્વારા માગી લેવુ તે શાસ્ત્રોમા
 તેને માટે મનાઈ છે, કારણ કે તેનો અર્થ એ થાય છે કે-
 આવી મોઘે પણ પહોચાડી શકે તેવી જાણી ક્રિયાઓને
 આપ્તા ફળ માટે વેચી ગણાય છતાં જય વીયરાયમા
 માગણીદ્વારા જિનેશ્વર ભગવતોની બવોભવની જે નેવા

છટ્ટી છે, તેમા ક્રિયા વેચવાનો ઈરાદો નથી, પણ તે તે ક્રિયા ખીવવવાનો જ શુભ આશય છે

પ્રશ્ન ૪-ભવનું ઉદ્ધમીનપણું અને માર્ગાનુસારીપણું એટલે શું ?
 ઉત્તર-સસાગ પ થી મોજ ઓઠો કરવો તે ભવનું ઉદ્ધમીનપણું
 જોવાનું અને ધર્મના જ્ઞાને આગળ આવવું તે માર્ગાનુ
 સારીપણું કહેવાય

૧૯ શ્રી અરિહતયેઈઆણું (ચૈત્યસ્તવ) સૂત્ર

અન્વયાર્થ

અરિહતયે આણ-સર્વ તીર્થ કર ભગવાનોને જ ચૈત્ય કે મંદિરમા મિતગજમાન ભગવ છે તે મંદિર, જિનાધરો કે દેગસરોમા પ્રતિષ્ઠિત પાનાળાની મૂર્તિ જેમા ગથાપિત હોય, તેવા મંદિર પાણુ પૂજન વદન વિગેરે યોગ્ય જ છે તે અરિહત ભગવાનોની સમક્ષ કરેઈમિ-
 દુ કરુ છુ કાઉરેસગ્ગ-કારેતસર્ગ (કાવાનો મોજ ઉતાગીને સમતાપૂર્વક ખ્યાનમાં ગંધીય) ન દણવત્તિઆએન્વ ન કરવા માટે. પૂઅણવત્તિ આએ-મેવા, પૂજન, ભક્તિ કરવા માટે સક્કારવત્તિઆએ-સત્કાર કરવા માટે મરમાણવત્તિઆએ-ગુણિ કે સ્તવના કરી હંનયથી સન્માન કરવા માટે બોહિવાણવત્તિઆએ-ગુહ દેવ, ગરુ ને ધર્મ, ઉત્તની શ્રદ્ધા કર્પા બોધિબીજની પ્રાપ્તિ માટે નિગ્ગસગ્ગવત્તિઆએ-સ કરો અને વિધોને દુ કરી ઉપગર્ગગદિત બો આગધનાકરવા માટે અથવા ઉદય વિના II મુક્તિ માટે

સહ્યાએ-પ્રતિપત્તે વડુ ૧ વધુ નદાયા મેદુાએ-વધારે ને વધારે વિકાસ પામતી જુદીએ કરી વિદ્યા-ધૃતિ એટલે વધતી દિ મત કે રિષ્ટ ચિતન અથવા કુશળતા આ સદનશીતાપૂર્વકના ધર્મ ગુણ સાથે વાનનાએ-ધાગ્યાએ કરી અપુરુષેદુાએ-અદિત બાગ્ધતિના ગુણો ॥ તાજ સમગ્ર સાથે વધતી જતી તાત્ત્વ વિગતોએ યુગ્મ બની વદુમાતિએ-દૃઢિ પામતી એવી ભાવનાથી હામિ-૧ કરુ છુ કાઠિ સ્સગ-કાઠિસગ (નિરુપદ્રવ તિઆએ સુધી 'કરેમિ કાઠિસગ' ૧૧ સમધ છે અને હામિ કાઠિસગ' ૧૨ ૧૨ મદાએ સમધી સમધ છે)

સૂત્રાર્થ

અગ્નિહૃતચેર્ધ્યાત, કરેમિ કાઠિસગ-શ્રી અગ્નિહૃત ભગવાનના ચેત્યોની અર્થાત્ જિનપ્રતિભાઓની સમક્ષ શુભ ધ્યાનપૂર્વક (કાઠિસગ) કાયોત્સર્ગ કરુ છુ (તે તે ક્રિયાઓથી જે જે ફળની પ્રાપ્તિ થાય છે, તે લાભની પ્રાપ્તિ આ કાયો સર્ગથી મેળવવા માટે હુ કાઠિસગ કરુ છુ, વદન, પૂજા, સત્કાર વિગેરેથી થતા બધા લાભો કાઠિસગથી પણ મળી શકે છે) (૧)

વદબવતિઆએ પૂજ્યબવતિઆએ-વદન માટે, પૂજનાર્થે, સંકારવતિઆએ, સંભારવતિઆએ-સત્કાર અને મન્માત નિમિત્તે જે ફળ મળે, તે ફળ આ કાઠિસગથી પણ મેળવવાના હેતુથી બોહિવાભવતિઆએ, નિરુપદ્રવવતિઆએ-સમક્ષિત મળે છે તેમા સ્થિર થવાય તે માટે, નિરુપદ્રવ બની, ધર્મરાધન થાય તે માટે, અથવા ઉપદ્રવ વિનાનુ સપૂર્ણ સુખનુ મ્યાન જે મોક્ષ તેને મેળવવા માટે (૨)

સદ્દાએ મેહુએ, વિએ, -વધારે ને વધાટે શ્રદ્ધાથી, નિર્મળ
બુદ્ધિથી અને ધૃતિથી અર્થાત્ ધીરજવડે એટલે કે ચિત્તને
અમાયોગ કર્યા વિના ચિત્તર નિઃ ચિત્તે.

વારણાએ, અણુપેહુએ વદ્ધુમાણીએ- ધારણાપૂર્વક અને વારવાર
ભેડી વિચારણાથી (“વદ્ધુમાણીએ” શબ્દ શ્રદ્ધાદિ પાચેની
સાથે મળધ ધરાવે છે) પ્રતિપક્ષ વધતી ભાવનાપૂર્વક
હામિ કાઉરમગ્ગ-ઝયાનો ઉત્સર્ગ કરે છુ, એટલે કાઉરમગ્ગ
ધ્યામા ચિત્ત થાઉ છુ

ભાવાર્થ

આ સુત્રમા અગ્નિહૃત ભગવાનની પ્રતિમાને, વદન પૂજન સત્કાર અને
સમાન કરાનો અવગર મળે છે વદનાદિકા સમ્યક્ત્વ અને મોક્ષ પ્રાપ્તિ
યાવ એ ઉદ્દેશથી હુ કાર્યોત્સર્ગ કરે છુ તેવી જ રીતે વધુ ને વધુ ભાવનાવાળી
શ્રદ્ધા બુદ્ધિ, ધીરજ, ધાગ્યા અને વિચારણા-મથનપૂર્વક કાઉરમગ્ગ કરે છુ
એ પાચેવની વૃદ્ધિ માટે હુ એક સ્થાને કાયાને સ્થિર કરીને મૌન અને યાન
મહિન આ વૈત્યસ્તવ સુત્રવાસ કાઉરમગ્ગ અધ્યાનમા સ્થિર થાઉ છુ

પરિભાષ

- ★ મુગટ કે અલ કાગદિથી જિનમૂર્તિ વગેરેનો સત્કાર કરવો એ પણ
શાસ્ત્રસિદ્ધ છે તે માટે આ સુત્રનું પ્રમાણ આપી શકાય છે
- ★ સમોસગ્ગમા ભગવાન દેશના આપે તે ભાવ તીર્થ કા ઉદ્દેવાય,
ત્યારે ચૈત્યમાં જે અગ્નિહૃત ભાનાની પ્રતિમા છે, તે સ્થાપના
જિન કરેવાય છે એ સ્થાપિત જિનના પૂજન સત્કાર આદિ આ
સુત્રના આધારે થાય છે એટલે એનાથી મૂર્તિ ઓ મૂર્તિની પૂજન
સિદ્ધ થાય છે

- ★ શ્રી જિનેશ્વર ભગવતની મૂર્તિ પામે જરાથી અમંજિત તિર્મિજ છે, મૂર્તિ પામે કાંઈ અંત થઈ શકે ન મૂર્તિની પૂજા કરી શકાય એ ગ્યારિત મૂર્તિ પામે ન તારી કંવાયી મર્મ ખોલે તથા પ્રાણુસાદ શરીરની જેમ આ પાપાણુની જનાવડી મૂર્તિ પ્રાણુપ્રતિદા કરાવે તેથી તે પૂજ્ય આ પ્રાણુસાદ આત્મા ગોપ્યો આ સુવર્ણ આપણા પ્રાણુસા મળે

મનુ પ્રશ્નોત્તરી

પ્રશ્ન ૧-અરિહંત ચેઈઆણુ મૂરતુ બીજુ નામ શુ ? તે બોવાય ?

ઉત્તર—તેજુ બીજુ નામ ‘ચૈત્યસ્તવ’ છે ચૈત્યવદન જય વીયસય સૂત્ર કહ્યા પછી, ને કાઉન્સગની પંચ બોવાય છે

પ્રશ્ન ૨-ચૈત્યવદનના કાઉન્સગનુ પ્રમાણુ કેટલુ ?

ઉત્તર—એક નવકારનો કાઉન્સગ તેમા કરાય છે

પ્રશ્ન ૩-કાઉન્સગને આતે શુ બોવાય ?

ઉત્તર—અરિહંત ભગવાનને નમસ્કાર કરવા ‘નમો આગિ બોલી, ‘નમોઝ્હંત’ સ્તુતિ કહ્યા પછી, ને બોલવી ચૈત્યવદન વખતે આ ‘અરિહંત ચેઈઆણુ’ કહ્યા થઈને બોલાય છે

સત્તા કુર્વા-કુર્વાની અંખતનાની દશામી દુરામકી મિથ્યાવાદે કામ
દીગોના દેવ-ર્ષ ગર્વો મય-સિદ્ધાંતો મનને જિજ્ઞાસુ-નીતગ ॥
જિજ્ઞેષ ભગવાના ॥ સરસ-આત્મલેસા સાયક આરાગ્યુત શઙ્ગુપ
શુદ્ધા-પાડતો તરવ ॥ ગાળુમરો નમામિ- નમઃકાર કરુ ધ
નિચ્ચ-દમેશા તિજ રૂપદા-નોર નામ્મા પ્રાપ્ત એને નર

કુદ-મોજાનુ કૂન મયકુ અથવા ડોનર ઇદુ-ચત્રમા ગોખખી-
ગાવનુ દુધ તુસા-દિમ મગ્ધ તે આત્મા જેના વેત વજા-
(સરીના) વર્ણવાળા મરોજ-સમેનમા જોરેનુ કમળ, હૃદયા-દાયમા
કમલે-કમળના પુષ્પ ઉપર નિમજ્જા-ગેની રાએસિદ્ધિ-વારેશ્વરી
સગવતીદેરી વાગ-વાળીની મધ્યમી-માનિષ્ઠ સ્વામી પુત્રય-પુત્રાકેતો
વગ્ગ-વર્ગ, સમૃદ્ધ હૃદયા-જે ॥ બીજા દાયમાં ૭ મુહુર-મુખને માટે
અથવા ૨૧ મુખ આત્માની યાઓ સા-તે દેરી અમલ-અમો મયા-
સત, દમેશા નિગત પસદયા-નર નશગત ઉત્તમ

સૂત્રાર્થ

કુનાભ-૮ પદમ જિહ્વિ-૮-૬ યાળુના મૃગરૂપ (જ્યાથી ભક્તવર્ગના
મુખરૂપી તૃણનું સિચન થાય છે, તે) પ્રથમ જિનેદ્ર શ્રી
ઋષભદેવ ભગવાનને

મનિ તઓ નેમિજિજ્ઞ મુલ્લિ-૮-૮ ત્યાગ પત્રી શ્રી શાનિનાથ પ્રભુને,
તથા જેમ દેવસભામા દેવેદ્ર શોભે, તેમ મુનિઓની સભામા
ઈદ્ર સમાન શ્રી નેમિનાથ સ્વામી શોભે છે, તેમને

૧ પચાસ મુગુલિકઠાણ-જ્ઞાનરૂપી પ્રકાશને દેલાવનારા અને
અનત અને પવિત્ર સદ્ગુણો માનના એક જ મુખ્ય અધ્યાનરૂપ
પ્રગટપ્રભાની પુરિસાદાની શ્રી પાર્શ્વનાથ ભગવાનને

ીર્ધ વદે મિશ્વિદ્ધમાણ-ભક્તિપૂર્વક હું ચરમતીર્થપતિ શ્રી
વર્ધમાનસ્વામી(મહાવીરસ્વામી)ને વદન કરું છું (૧)

જાપારસ સાગ્રમુદ્રપાર-જે ભવ પ પગરૂપ સ સાગ્રનો સામાન્ય મનુષ્ય પાઠ કે અતને પામી શકતો નથી, તેવા પણ મહા સમુદ્રના પારને

પતા સિન દિતુ મુ ક્યાર-યામેવા (અનત શક્તિવાળા તે જિનશ્વને અમને) પવિત્ર સારી વસ્તુઓમા મ પૂર્ણ સાગ્રરૂપ એવા મોક્ષને આપે

મ ને જિહ્વિદા મુ નિદનદા-મર્ષ જિનેદ્રો જે દેવગણના પણ પૂજ્ય છે, તેઓ, (અમને મોક્ષ આપે)

ઈ નાતુન વીણ નિવાસકદા-કયાણુને પ્રસાદના વેવડીઓના જે ભગવતો વિશાળ મૂળ અને કદમ્બત છે (૨)

નિવ્યાહમગ્ગે વરતણકપ્પ-(વીતરાગકથિત સમ્યગ્ જ્ઞાનનો મહિમા આ ગાથામા વર્ણવાય છે) જગલમા માર્ગ ન પડ્યો હોય તેને મથળે, સાયકલ, ગાડુ, ગાડી, મોટર, રથ કે રેલ્વે આવી શકે નહીં, પણ આહુ નિયત બાધેનો રસ્તો હોય તો તેના પર એ વાહનો આવી શકે છે, તેમ મોક્ષનો માર્ગ શ્રી તીર્થ કર ભગવતોએ બતાવે છે એટલે તેના પગ તે જ્ઞાનરૂપી રથમા ભેમીને જતાર સડસડટ આવી શકે છે અથવા સસાગ્રસમુદ્રને તળવા જેમ વહણ કે મટીમગ્ગ હોય, તેણે મોથે જવા માટે એ પ્રભુનું નાન માધનભૂત છે) સમ્યગ્ દર્શન, જ્ઞાન અને આરિતવાળા મુક્તિપથ પર ચાલવા માટે ઉત્તમ રથ સમાન જે જ્ઞાન છે તે જ્ઞાન કે જિનસિદ્ધાતને

પજાસિયામેસકુવાકપ્પ-સમન્ન કદાચહીઓના ધમડને જે મ્યાદાદમતના જ્ઞાને ભાગીને ભુખો કંઈ ના મ્યો છે

મય જિલાણ સગ્ગ છુટાણ-જે જિનેશ્વ ભગવાનોનું મુક્ત-સિદ્ધાત અથવા તેમના આગમગ્રથે

તત્ત્વદૃષ્ટિન ધા જી ક ના । વિદ્વાનો અને પંડિતોને પણ
આશ્રયભૂત ે રાજ્યભૂત છે, તે અનેમતવાદને

નમામિ નિચ્ચ તિજમરપદ્ધાજ-વિશ્વવિખ્યાત આ આગમ નાનને
હુ રૂપજો બારથી નગન પ્ર ૫ (૩)

કુદિદુગ્ધાખ્ખીનુગા રક્ષા-ગોગનના કૂલ, બ દ્રમા ગાયનુ કથ
અને હિમ, તે મધાયના જવો ઉત્તવા વર્ણુ જે
દેવીનો છે

સરોજહૃથા મને નિમતા-જે દેવી એક ક્ષાયમા કમળને ધાજી
કરે છે, મન ઉપર બેસવાવાળી છે, એટલે કમલ તેનું
આસન છે

માએસિડી પુદ્યયનગ્ગહૃથા-વાયેશ્વરી દેવી જન મન-વતીદેવી
પણ કહે છે (વાગ એટલે વાળી તેને આપનારી સગ્દેવતી
કહેવાય છે) તે દેવી ખીજા ક્ષાયમા પુનતન્ના સમૂહન ધાજી
રી રહી ે

નુદાય સા અગ્નિ સયા પસંધા-તે વાગુવાદિની ઉત્તમ તથા
ઉત્તર મહાદેવો બમને સદાને માટે સુખ આપનાર બનો
એટલે બમા । ધર્માનુસારી વાળીવિલાસને વિન્તાનવામા
કુશળતા આપતા સાથે વિધ્નો દૂર કરીને સુખ સમૃદ્ધિને
બનો । (૪)

ભાવાર્થ

આ આગમમાં કાંઈ કહેવાય છે તેમા કમ મેના ગોઠવાગેજો દોષ છે
કે રહેલી ગાયમા સુખ નક બચવાનની મથવા માત્ર બચવાનની સ્તુતિ દોષ
છે ખીજા ગાયમા સન જિનેશ્વર બમવનોની સ્તુતિ કષ્ટગ્રેવી દોષ છે ત્રી-મા
જ્ઞાનશ્રાવનું વળન આવે છે એટલે જ્ઞાનનો મહિમા ગાતી તે ગાયો દોષ છે
ચોથી શાસનદેવ કે ઝાસનસરખડ દેવીની દોષ છે આ જ્ઞાન યોગોથી કેવલદન

યાજ્ઞ છે પશ્ચી, ચોમાસી કે સાવત્રચક્ર પ્રતિક્રમણના આચરના દિવસે નાચક્રિક પ્રતિક્રમણ યાજ્ઞ છે તે દિવસે આ ૮ યોજ કહેવાનો ૧ યગચત્ર વિવાહ છે

પગ્મિલ

★ આજે જેમ મોઝાં આચારોડ ભાગતમા વિખ્યાત કે તેમ આપણા આર્ચસંતિવાગા ભાગત લગ્નમા જે મોઝાં માર્ગ કે તે આચારોડ જેવો છે તેડ એટલે ગ્નતે પચ અચવા માર્ગ તે નિષ્કટક હાથે લેઈએ દુન્યવી મોઝક લાવનાઓ આ મોઝાંમાર્ગ ૧૧ વિગેધી તરવા કે તે આ સૂત્રી નીચ ગાથામાથી જાણ્યુરા મળે છે

★ લે આ મોઝાંમાર્ગ ભાગતમા ન હોય, તો હિસક દુનિસ ૧૧ ગિવાજે અર્ધી પજુ પવના મોજાંઓની જેમ ફરી વળ અદિસાના મો ૧ આ આર્ચ મન્મથેના પ્રતપે અર્ધી મળનાર છે એ અદિમાર્ગ માર્ગ અચલ નીચ નહીં માટ પડિનોતે અને વિહાનોતે થી જિનેશ્વર ભગવતનુ રચા મળી જાય તેવુ અને માનવુ પડ તેવુ છે તેમ નીચ ગાથામાથી જાગ દાની શકાય છે

★ ચોથી ચોરમા સાચાચક્ર જેવને કે દેરીને નમગદાગ કરવામા આવતો નથી, પણ તે દેવ ૪ દેરીની પામ ધર્મનુ આગધન કરતા કોઈ વિદ્વા આ ૧ ને હુ કગી સહાય જનવાનુ જ તેમા હજાય છે

મગળ પ્રશ્નોત્તરી

પ્રશ્ન ૧-ક. વાણકદ સૂત્રમા કયા કયા તીર્થ ઠરોની સ્તુતિ કેરવામાં આવી છે ?

ત્તર-શ્રી મયજદેવ સ્વામી, શ્રી શાંતિનાથ. શ્રી મેચિમ્મગ શ્રી

પાર્શ્વનાથ અને શ્રી મહાવીરસ્વામી એ પાત્ર તીર્થ કરેલી
સ્તુતિ પહેની ગાથામા કહેવી છે

પ્રશ્ન ૨-થોય એટલે શુ ? તે કેટલી ગાથાની બનેલી હોય ?

ઉત્તર-થોય એટલે સ્તુતિ-પ્રાર્થના ચાગ ગાથા બેગી મળવાથી
એક થોય-બોડો કહેવાય છે તે ભગવાનની પાને દેવવદ
નમા બોવાય છે

*

*

*

૨૧ શ્રી સંસારદાવાનલ સ્તુતિ (શ્રી મહાવીરસ્વામી ભગવાનની સ્તુતિ)

અન્વયાર્થ

સંસાર-જ મીને જ્યા મગવાનુ છે તે દાનાનંદ-ગજનનમાન
મદાન અગ્નિનુ તગદાધાનુ સ્વરૂપ તે, વામ્નિ દાહુ-તાપને જ્યાગો
(ઓતવવામો) ની-પાણી સમાન (શ્રી વીગ્રખુ) સમોહ-મહા
મોહરૂપી ધૂલી-ધૂળને હરજો-દુઃકરૂપમા સમીર-પવન સમાન
(શ્રી વીગ્ર વિજુને) માયા-કપટ પ્રપચ્છગરૂપી રસા-દૂધીને દારૂજ-
ખોવામા સાર-અણીદાગ, ધાગવાગુ, તીક્ષ્ણ ગીર-દાગ સમાન
(શ્રી વી જિતેશ્વરો) નમામિ-નમુ છુ વીર-શ્રી મહાવીરસ્વામી
ભગવાનને નિરિસાર-મેરુપર્વત જેવા ધી-ધીગ એવા (શ્રી વીગ્ર
ભગવાનને)

બા-૧-આવપૂર્વક જ્ઞાનનામ-નમસ્કાર કરનાર મુર-વૈમાનિક
દેવેના ધન-લુપતપતિ આદિ દાનવોના અને માન-મનુષ્યોના

સાવનામસુરનાનનમાનનેન-ભાવપૂર્વક મન કળના દેવ
 દાનવ અને મનુષ્યના સ્વામીઓના

નારિનો નકમના નિમાનિતાનિ-મુજાગેમા રહેલા ચચન કમ
 યોની પક્ષિવટે (જે ભગવતોના ચગ્ગુકમલમા નમવાથી,
 મુશોભિત ણનેલ છે

પરિતાપિનત નાકમમીહિતાનિ-તથા ભક્તિભાવનાની મનક
 નમાવી વદન કળતા નરનારી વર્ગની મનોકામનાઓને
 હમેચા પૂર્ણ કરના એવા જિનચન્દ્રોને (શાશ્વતા મુખોની
 ઈન્છાઓ માત્ર આ જિનેશ્વરો જ પૂર્ણ કરી શકે છે)

મ નમામિ જિનગજ પદાનિ તાનિ-તે પ્રસિદ્ધ જિનેશ્વર
 ભગવતોના ચગ્ગુકમલોને હું અત્યંત ભાવથી નમસ્કાર કરું
 છું (૨)

સાગાર મુપપન્નીનીન્પૂર્ગભિરામ-જેમ દનિયામા ભગ્તી
 વખતે પૂર પ્રવાહથી જલની રેલમઠેલ વાય છે ને જોનારના
 નયનોમા તેવી આનંદોત્સાહ પ્રવર્તે છે, તેમ આ દ્વાન્ધ્યાગીનો
 અભ્યાસ કરતી વખતે મુનિરાત્રેને તેની અદર રહેલી વિવિધ
 અવકાશથી ભરેલી જ્ઞાનવર્ધક ને બોધદાયક યુક્તિઓવાળી,
 નગ્ન સત્યનુ શોધન કળવતી ને અગાધ અવગાહન કળવતી,
 ઉત્તમોત્તમ પદોની આગમોમા મનોહર ગ્થના દેખી આનંદની
 ભર્મિઓ તત્ત્વમથન કરવા પ્રેરે છે તથા ગભીર ને
 અવગાહન ન થઈ શકે તેવા અગાધ જ્ઞાનને

અર્ધસાનિન્વનહુરીસગમાગાહુહુ-છવમાત્ર ઉપરની દયારૂપ
 વહેતા તરંગોથી જે નિરતર ભરપૂર દેખાય છે, ને તે
 ડરણથી તે અર્ધસાના વિસ્તારવાળો આગમ મહાસાગર
 એક મહાન કાયરૂપ ણનેલ છે, તે જ્ઞાનને

સારે-મુક્તિમિત ૧૦-૧૫। ઉત્તમ પ્રકારનું દેન-રે-કમલ
 દાયમા દોર ૩ તા-દેહીયમા। હૃદય-દેહમા પવરે ૫ દાય
 અભિરામ-મનોહર છે આગ જેનું નામીન દેહ-૧૫ સા ૧૫
 ગમની વાળીયો (આજમા લીતગન) આ સામાત પ્રતિષ્ઠિત એ
 સમુદ જેનો દેહ-દેહરૂપ ૩ બનરિન્દુર-માયરૂપ રૂદા। (૧)
 મુક્તિના કર્તા મદાતાની શ્રી ગિરિ મુર્તિ આ મદાગર ૧૪૪
 અથ તરીકે આ છે સી ચોથી ગાથા ૧૫૧, તેમા આ “બનરિન્દુર
 ત-૧થી અક્ષિત આ તેમની કૃતિ। અનુ ગાથા ૭) દહિ-આ
 ન-મને દેન-દેહ દેહ। સાર-૧વાન ગાથા

સૂત્રાર્થ

સસારાવાનવતહનીર-સસારરૂપી અનતા હુ જોવી બરવા
 અને જન્મન પુના જન્મરૂપી ભયાનક એવા દવાનવન
 અગ્નિને ઓલવવામાં સમતાના બોધરૂપી જળ છાટીને શાંતિ
 આપનાર (જેમ કાઈ ઠેકઠે આ લાગે અને તે અગ્નિને
 પુરવવા બળાઓ દારા પાણી છટકવી અગ્નિને ઠી
 પાડવામા આવે તેમ) પાણી સમાન થી વીર પ્રભુ છે, તેમન
 સમોદ્બૂદ્ધીહરજે સમીર-ક્યાયોથી વિષયેમા આમકૃત બનાવના
 બોધરૂપી જે ધૂળ છે તેને ઉડાડીને અપાગમા ફેંકી દવામા
 પવન સમાન એ પ્રભુ છે, તેમને
 માનસસાગરસારસીર-આ મનસારમા જન્મજ કલાવનાર જે
 માથા છે, તે રૂપી પૃથ્વીને જોહવા માટે તીક્ષ્ણ જળ મમાન
 એ પ્રભુને
 તમામિ વીર, ગિરિસારથીર-અને મેરુપર્વત જેવા અડગ, સ્થિર
 તથા ધીન્નવાળા એવા અરમ તીર્થપતિ શ્રી મહાવીરસ્વામીજી
 પ્રભુને હુ નમસ્કાર કરું છું. (૧)

ભાવાનનામગુ લાનવમાનરેન-ભાવપૂર્વક નમન જ્ઞાન એવ
લાવ અને મનુષ્યના સ્વામીઓના

પૂજારિનો નમનાવિમાનિતાનિ-મુગ્ધોમા જેના ચચવ ન
જોની પક્ષિતરડે (જે ભગવતોના ચળકમલમા નમવાથી)
મુશોભિત જાનેલ છે

સંપૂરિતામિનતસામ્સમીહિતાનિ-તમા ભક્તિભાવનારી મન્તક
નનારી વદન ડગ્ગાના નરનારી વર્ગની મનોકામનાઓને
ક્રમેશ પૂર્ણ કરનાર એવા જિતચતોને (શાશ્વતા મુખોની
ક્રિષ્ણાઓ માત્ર આ જિનેશ્વો ન પૂર્ણ કરી શકે છે)

મમ નમામિ જિતચજ પદાનિ તાનિ-તે પ્રસિદ્ધ જિનેશ્વ
ભગવતોના ચળકમલોન હું અત્યંત ભાવથી નમસ્કાર કરું
છું (૨)

માતાગાધ મુપપાધીનીરપૂજામિરામ-જેન દન્યામા ભન્તી
વખતે પૂર પ્રવાહથી જલની ગ્લમડેલ થાય છે ને જોનાન્તા
નયનોમા તેની આનંદોત્સાહ પ્રવર્તે છે, તેમ મા દ્વાદશાગીનો
અજ્યાત કરતી વખતે મુનિ જોને તેની અદ્ભુત રહેલી વિવિધ
અલકાથી ભરેલી જ્ઞાનવર્ધક ને બોધદાયક મુક્તિઓવાળી,
નમ સત્યનુ શોધન કરાવતી ને અગાધ અવગ્રાહન કરાવતી,
ઉત્તમોત્તમ પદોની આગમોમા મનોહર ગ્લના દેખી આનંદની
ઉમિઓ તત્ત્વમયન કરવા પ્રેરે છે તથા ગભીર ને
અવગ્રાહન ન થઈ શકે તેવા અગાધ જ્ઞાનને

અદ્વિસાવિરતનહરીસ જમાગાહુદેહ-અવમાત્ર ઉપરની દયારૂપ
વહેતા તરંગોથી જે નિરંતર ભરપૂર દેખાય છે, ને તે
કા મુથી તે અદ્વિસાતા વિમ્તાગ્વાળે આમ મદ્દાસા રે
એક મહાન કાયરૂપ જાનેલ છે, તે જ્ઞાનને

ચૂનાને ગુરુગમનમાં સત્વર ફાંપાર-એવે તે મહાજ્ઞાન અ-
વિદ્યાઓનો સાગર જીર ભરેલો છે, અને સુવિદ્યાઓ ને
જ્ઞાન મહાભાગરના તટ સમાન છે, મોટા આવાવાઓ એ ઊ-
નાગરને તળિયે રહેલા મહામૃતના ન્તો સમાન છે તે બધી
વસ્તુઓથી વ્યાપ્ત અત્યે ભરેલા છે, અને જે નાગરનો પાન
પામવો ધોર જ ઠીન છે એવા

માર નીરાગમજ્ઞાનિધિ માર સાધુ એવે-ત્રી મહાવીરપ્રભુના
શાસનના પ્રધાન અગ સમાન એવા આગમરૂપ મહામસુ-
દ્રની આદરપૂર્વક ન ભલી ગીત હુ મેવા, પૂત તથા ભક્તિ
કરું છું (૩)

આમુખનોવધૂલીમહુલપરિમના લી નોનાનિમાવા-મૂળ મુવી
ટોલતા ન અચર એવા પુષ્પાની (૨૪) પરાગમાની
અતિરાય સુગંધીવી આકર્ષાન તેમા મગ્ન થએલા એવા
ભમરાઓની શ્રેણિ એવે જાનમાળાના

અંજારારાસારા મનવ્યકમનાગારભૂમિનિસારે !-ચૂલ્લવના કળ
ગજાટવાળા ચાંદોવડે ક્રેષ્ટ ને શોભતા સ્વચ્છ પાઠકાવાળા
કમળ પર બેઠેલી એવી ભુવનના મધ્ય ભાગની ભૂમિમા
નિવાસ કરવાવાળી હે સુતદેવી !

હાયાસ ભારસારે ! નરકમચરે ! તારહારાભિભે !-કાન્તિ અને
લાવણ્યના પુષ્પવડે સુદૃઢ દેહવી શોભતી, હાથમા ઉત્તમ
કમનને ધાન્ય કરવાવાળી, સ્વચ્છ ને દૈદિપ્યમાન હારવડે
મનોહર અગવાળી તવા

વાણી સ દોહદોહ ! ભનવિરહવર દહિ મે દેવિ ! સારમ-બાર અગ
રૂપ વાણી એ જ જેનું મહાકાય શરીર છે, એવી હે
સુતદેવી ! સર્વોત્તમ એવું, જન્મમરણરૂપ સસારનો વિરહ

ધ્યય તેવા મોક્ષાનુ મને વરદાન આપો અથવા આ સ્તુતિના
માર્ગ મહાન ઉપદેશી આત્માર્થ લગવાન ત્રી હરિભદ્રસૂરી
ય ૭ મહાગને “ભવવિન્દુ” નામથી અહીં પોતાનું નામ
નૂતન કર્યું છે, એટલે ગ્યનાન કવિને ઉત્તમ મોક્ષ આપો

ભાવાર્થ

ધ્યય તેના નાર ગાયાઓ આવે છે તેમ આ સૂત્રની સ્તુતિમા પણ છે
આ સ્તુતિ એટલે જાતે આક્રમના સાતના પ્રતિક્રમણ વખતે તેમ જ વૌદરાના
પ્રતિક્રમણના સમયના ઠેકાણે અને ત્રીઆમા સાગના દેવસીરાઈ
પ્રતિક્રમણનાં છ આવશ્યક પૂ. યથા જા સામુદાયિક જોલાય છે પરમોપકારી
આત્માર્થ લગવત ત્રી હરિભદ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજ આ સ્તુતિના રચયિતા છે
પૂર્વાનુ જ્ઞાન લગમજ નજી થતુ હતુ તે સમયે આ મહાપુરુષ આત્માર્થ લગ
વત યથા હોવાનુ મનાય છે એટલે તેઓ પહેલા જ્ઞાતિએ બ્રાહ્મણ હતા અને
મોટી ઉમરે નિદ્રા લીધી હતી એટલે પછર સૈકા પહેલાની આ રાત અણાય
તેવાય છે કે તેઓશ્રીએ પોતાના બે શિષ્યોની બૌદ્ધોએ કરેલી દેહાતશિક્ષા બદલ
૧૪૪૪ બૌદ્ધોનો નારા કરવા ધારણી હતી પરંતુ તેમના પગ દયા લાવીને આ
સ્તુતિ દુર્ધાન બદલ પ્રાયશ્ચિતમા ૧૪૪૪ મંથો બનાવવાનુ નક્કી થતુ તેમા
૧૪૪૦ મંથો તો બનાવ્યા હતા ઉપર શરીર લયડતુ આ સ્તુતિની ત્રણ ગાયા
અને આમૂલાનુ પ્રથમપદ પણ બનાવ્યા ઉપર કાળ કરી સ્વર્ગે ગયા એટલે
શુભદેવીની સહાયથી શ્રી સરે હકારવાળી ગાયક બનાવી સસારદાવા સુત્ર
પૂર્ણ કર્યું તેમ ૧૪૪૪ મંથોની અણૂત્રી પણ પૂરી થઈ તેથી શ્રી સદા મોટા
પ્રતિક્રમણમા દરેક નામે ૧૧મ હકારવાળી ગાયકી પૂર્ણ થતા શુધી ૮૫૨ સ્વરે
સામુદાયિક જોલે છે

પરિભન

★ જ્ઞાન ચત્રની ગુણગતિ પળી માન્યતાઓનુ આ સ્તુતિમા દિગ્
દર્શન થએનુ નજીય છે જેવા કે (૧) જન્મ મરણરૂપ સત્તા

એક મહાન પાવનના બગતા નાગિનના તાંત્રી ઉદામાવાદા ૪
 (૨) બગવાન મહારી પ્રભુ તેો ખૂબવાગ પાળી સમા ૧ જે અ
 ઉપમા સપૂર્ણ મરદિત ૧ (૩) શ્રી ગિરેશ્વર બાવતો સસારી
 જોથી નિગનિ ૧૧૧ કોના ગતા બક્ષાળના કામિત પૂરે છે તે ભુ
 બીજી ગાથામા મતાન્યુ જે આ મેક મદનની સાત ૭ એટલે ૧
 કુખી થએના આત્મા જીતીતગજા ૧ ૧ જે જીવ તો જરૂર તેના
 સકટે ૬૨ થઇ શકે ૬ માટે જે સોતો કુખી માનતો ૧૧૧ તેજે
 આ દેવગજાની બગવતોનુ ચરણ પાંધવુ જ રી ૪ (૪) પ્રભુએ
 કથન કરેલી ના સાગી અંક અગાધ અને મદા ૧ સમુદ્યવડે છે
 એની ઉદમાઓ બીજી નીજી જાનની ગાથામા સમગ્રી ૧ તે
 ઘટનાઓ મદાન નિચાગજાઓ માટે ૭ સમગ્રી જમ જાના
 તરો ૧૧૧ સમગ્રી જાળની જેમ જાના ગતી કયા જાના
 લાભ કયા કયા વિષયોનુ જાન વિ ૧ વગુઓનુ જાન આ
 ગાથામાથી મળી શકે છે (૧) હા સાગી ૩૧ વાગી ૧૦ સનૂદ એ જ
 મદાન કાત જેની છે તે સુતદેવી, સગવતી દેવી અથવા
 શાગલ દેવી સમજી લીધે એ પ્રમાણે વર્ણન કરાવી અહીં સન્યસ
 જાનના વિનાસનુ સર્જન સુદર રીતે જાણના મળે છે

★ સસા કાવા સ્તુતિની નીજી ગાથામાં એક મહાન સ્વચ્છ કઠાએડું
 છે કે કુડિસામાં ગીજી લોગ સાગરપૂજા બજેવાદિ ૧૧ કિવસોગે
 કરે છે ત્યારે ગિરિશાસનમા સાચા જ્ઞાન મદાસાગરની મેરા પૂજા ૧
 બકિતનુ વિધાન કરવામા આન્યુ ૭ કે આગમજલિધિ ૧
 ૬ સેવા બકિત કર છુ

સરળ પ્રશ્નોત્તરી

પ્રશ્ન ૧-સંસ્કૃતના સૂત્ર કોનું રચેલું છે ?

ઉત્તર-૧૪૪૪ મે થોના રચયિતા મહાન ઉપકારી આચાર્ય બાલ વત શ્રીમદ્ હિમ્બદ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજનું રચેલું આ સૂત્ર છે તે સંસ્કૃત તથા પ્રાકૃત એમ બન્ને ભાષાના એક સરળા રૂપથી આપેલ છે એટલે સમ સંસ્કૃત પ્રાકૃત રચના કહેવાય છે આ ન્તુતિમા એક મહત્ત્વ એ છે કે, તેમા એક પણ જોડાક્ષર નથી આપી કૃતિ-કવિતા બહુ ક્વચિત્ જ મળે છે

પ્રશ્ન ૨-"સસાન્દ્રવા" નો દૃઢો ભાવાર્થ કહો

ઉત્તર-તેની પહેલી ગાથામા પ્રજુશ્રી મહાવીરદેવની સ્તુતિ છે, બાદીની ત્રણ ગાથાઓમા અનુક્રમે સર્વજ્ઞ, જિનાગમ અને શાસનદેવીની સ્તુતિઓ છે

પ્રશ્ન ૩-સસાન્દ્રવા સૂત્ર ક્યારે બોલાય ?

ઉત્તર-અષ્ટમીને દિવસે પ્રતિક્રમણમા થોય તરીકે આ સ્તુતિ બોલાય છે પાશ્વિક વિજેદે મોટા પ્રતિક્રમણમા સળગાય તરીકે તે બોલાય છે સ્ત્રીઓ પ્રતિક્રમણમા "નમોઽસ્તુ"ના બદલે પણ આ સૂત્ર બોલે છે

વિભાગ બીજો

(૧) ૫૪ તીર્થોના નામ	(૧) દેવપાન
(૨) સોળ સતીઓના નામ	(૫) ભગનાન શ્રી મહાવીર ૨૪૬ આઠાઈ ચરિત
(૩) ચાવીસ તીર્થોના ૧૭૦ સહિત નામ	(૬) ચાર પરીશ્રાઓના પ્રાન્તિના પ્રશ્નપત્રો

(૧) ૫૪ તીર્થોના નામ

(૧) શ્રી ચતુર્જય ગિરિજા (૨) શ્રી ગિ નારજી (૩) શ્રી આણજી
(૪) શ્રી મમેતશિખરજી (૫) શ્રી પાવાપુરીજી (૬) શ્રી શંખેશજી
(૭) શ્રી તારગાજી (૮) શ્રી કંઠગિરિજી (૯) શ્રી તવાળ
(૧૦) શ્રી મતરીદાપાર્શ્વનાથજી (૧૧) શ્રી રાણકપુરજી (૧૨) શ્રી
કુલપાકજી (૧૩) શ્રી ભાડુપજી (૧૪) શ્રી માડવગઢ (૧૫) શ્રી
દેશચિજી તદુપરાત શ્રી અધડીઆજી જેમવમેઝ વિગેરે બીજા
કોઈપણ તીર્થ લઈ ચાલ છે

(૨) સોળ સતીઓના નામ

(૧) બ્રાહ્મી (૨) તુલસી (૩) ચંદનગાનાજી (૪) નર્મિમતીજી
(૫) દ્રોણી (૬) કોશયા (૭) મૃગાવતીજી (૮) મુલમા (૯)
મીતાજી (૧૦) મુખદ્રા (૧૧) સિવા (૧૨) કુતા (૧૩) શીલવતી
(૧૪) દમયંતી (૧૫) પ્રભાવતી અથવા પુષ્પચૂલા (૧૬) પદ્માવતી

શ્રી વિભૂષિત હતો. ધીમીઓના દુષ્ટોના ભાગીદાર બનતો,
 એને માટે જના ભજનો શુભ હતા, આવેલો પાછો જાય
 એવી જને ત્યા નીતિ હતી, નમ્યગ્રંથિ અને સમ્કારી
 જન જીવવાના જેને ડોડ હતા, એના ધરણ્યાણવિત જિનદત્ત
 જે ત્યા એક દુષ્ટિયવ શી અને દુત્તર દેવપાન નામે નોકર નેતો
 ૧ શેડના પગિયવલી તે જૈન ધર્મ પ્રત્યે શ્રદ્ધાળુ વયો હતો
 ૨ બુદ્ધોના સમાગમથી તે જૈન ધર્મના ગ્રહમ્યનો જાણુ વયો
 ૩ શ્રી વિશ્વના સઘનાય ધર્મના જૈન ધર્મ અદિયાતો અને સપૂર્ણ
 ૪ એવો સમકિતનો રગ એના લોકીના જિં, એ જિં, એ ફરી વળ્યો
 ૫ શ્રી ધર્મ વિનાનું જીવન એને મન અકાર અને અટુટું
 ૬ ગતું હતું “જીવનને જીવતા શિખડાવનાર જે ડોઈ પણ કળા
 ૭ યનો તે વર્મકળા જ છે”, એમ એના મનના સચોટ વચી ગયું
 ૮ તુ ધર્મની એને મન શાસ્ત્રાશ્વાસ કતા પણ અધિક કિંમત
 ૯ વી. આજના સજન અને સમ્કારી જાણતા સસાગીની અમલ્યતા
 ૧૦ મનામા ન હતી, કે જેથી એ ધર્મને કે ધર્મના અર્થી જનોને
 ૧૧ રૂપે કે દલી માને. આવું જીવન દેવપાનનું હતું સાચે ઉત્તમ
 ૧૨ જોના નનર્ગથી જીવો શુ નથી પામી શકતા? કહેવું લેઈએ
 ૧૩ કયાણામી આત્માઓ સઘનું પામી શકે છે

વર્ષાકતુનો દિવસ હતો વાદળાઓથી આકાશ છનાઈ ગયું
 હતું મેઘ સિંકની જેવી નર્ત
 થાડે થાડે અતરે કમકારા
 કનો પાણીના પૂર ખગખગ
 વનુકને મગવાને જાણે ઉત્સુક
 વન ધઈ રહ્યું હતું
 વિદ્યગ બનાને
 વેરો હતો

ના
 ૭

ભરખેત્રનું અચનપુ તે ખરેખર અચન હતું તે નામ
ભાવસૂત્ર હતું સુખ-અમૃદિ રાજ-નાદાણી, વૈભવ-વિલાસો
અને લક્ષ્મીની ઝેણો ત્યાં ઉછળી ગઈ હતી અનેક ઉભર સુખ
સપન ધનકુબેરાનો બધા વસવાટ હતો વેપાર-રાજ પર વિજે
જ્યાં સારી રીતે નીતિપૂર્વક ચાલતા હતા, ધર્મ જાવના તથા
દેવ, ગુરુ અને ધર્મની આરાધના માટે ત્યાં સર્વ આત્મા સારી
હતી લોકો લક્ષ્મીના પૂજારી નહીં પણ સુખના પૂજારી તે નગરમાં
વસતા હતા, એવું તે અચનપુ સપૂર્ણ કળાઓથી મધમધી
હોતું હતું

સત્તા અને કીર્તિ, ન્યાય અને નીતિ, સુખ અને ધર્મ જેન
આર દિશાએ પ્રસરી ગયા હતા, યયોગાવા જે પી ચોમેર ફેલાઈ
ગઈ હતી, એવા પ્રજાવત્સલ અને પ્રતાપી મિહિરથ નામે રાજા
ત્યાં રાજ્ય કરતો હતો, જની નેવા માટે અનેક રાજનેવડો હતા

રાજવૈભવ તો જનો જોશુમાર હતો, લક્ષ્મીનો ભંડાર લક્ષ્મીથી
ભરપૂર હતો, રાજા પોતે પોતાના નામ પ્રભાતે સિંહરૂપ હોવાથી
હરમનો મૃગલાઓની માફક બાંધતા પ્રગટા હતા એવા એ મિહિરથ
રાજાને રૂપરંગે યુક્ત અને સુતો કઝીને અવકૃત કનકભાવા અને
શીનનતી નામે બે રાણીઓ હતી, અને સુલુનતી નામે એક પુત્રી
હતી નવની પુત્રી એટલે એમાં શું કહેવાનું હોય ? રૂપરૂપનો
અખાર હતી એટલું જ નહીં પણ સુલુનો ભંડાર હતી સુલુ
વિનાનું રૂપ એ લાગુ વિનાના અતઃ જેવું છે, કારણ કે સુલુ
સિવાયનું એમનું રૂપ કોઈ વખત અનર્થ કરી બંધ છે, ને-ભારી
મુરડેલીમાં મૂકાયે છે

તે જ અચનપુરમાં રાજાનો અત્યંત માનીતો એક જિનવત
નામે ઐથી રહેતો હતો શેઠ પણ દયાળુ, ઉદાર અને માનવતાના

સ્ત્રી વિમુક્તિ હતો હુ ખીઓના હુ જોના ભાગીદાર બનતો,
 ૧૭૦ને માટે જેના લગ્ન પુત્રી હતા, આવેલો પાછો બચ
 નહિ એરી જેને ત્યા નીતિ હતી, નમ્યગૃહસ્થિ અને સમ્કારી
 જીવન જીવનાના જેને ડોડ હતા, એવા કન્યાભાવિત જિનદત્ત
 થેને ત્યા એક ક્ષત્રિયવૃક્ષી અને કૃતજ્ઞ દેવપાન નામે નોડર ગહેતો
 હતો, થેના પગિયથવી તે જૈન ધર્મ પ્રત્યે વ્રદાણુ થયો હતો
 સંયુગ્મજોના સમાગમની તે જૈન ધર્મના ગુહ્યનો બાણ થયો
 હતો વિશ્વના મધ્યાય ધર્મના જૈન ધર્મ નિહિયાતો અને સપૂર્ણ
 છે, એવો સમન્વિતનો રગ એના લોડીના ગિંડો ગિંડો કંડી વળ્યો
 હતો ધર્મ વિતાણુ જીવન એને મન અડારુ અને અડુલુ
 લગતુ હતુ “જીવનને જીવતા ગિમજાવનાર જે ડોઈ પણ કળા
 દોષ તો તે રમકળા જ છે”, એમ એના મનમાં સચોટ વમી ર્યું
 હતુ ધમની એને મન શ્યામોદ્યામ ક તા પાપ અધિક ભિત
 હતી આજના સભ્ય અને સમ્કારી જાણતા મસારીની અસભ્યતા
 એનામાં ન હતી, કે જેથી એ ધર્મને કે ધર્મના અર્થી જનોને
 ડોગી કે દહી માને ! આણુ જીવન દેવપાન હતુ સાચે ઉત્તમ
 જનોના સનર્ગથી જીવે શુ નવી પામી રાકતા ? ગહેલુ બેઈએ
 કે કન્યાણુપત્રી આત્માઓ સધળુ પામી શકે છે

વર્ષાકૃત્તુનો વિવસ હતો વાદળાઓથી આકાશ છવાઈ ગયુ
 હતુ મેઘ સિંહની જેવી ગર્જના કરતો હતો વીજળી આકાશમાં
 થોડે થોડે અતરે ઝગઝગા ભારતી હતી વન્સાદ ધોધમાર પડતો
 હતો પાણીના પૂર ખજખજ વહી ન્હા હતા સન્વિતાણુ નીચ
 સમુદ્રને મળવાને બાણે ઉત્સુક ન જન્યુ હોય તેમ ધોડાપૂર વેગે
 વહન થઈ રહ્યુ હતુ ઉછળતા પાણીના દશ્યે કાચા દુધના માણસને
 વિદ્વજ જનાવે તેવા હતા પાણીનો અવાજ ચિત્તભ્રમ ઉપજાવે
 તેવો હતો આવા બિહામણા સનયે દેવપાન ઠડીથી ગ્રહ

વિના વ્યર્થ જયા અને આઠમે દિવસે આપના દર્શન પામ્યો, તેથી મારો આત્મા અને કૃતાર્થ થયો કે આપના દર્શન સિવાય મને કોઈ વસ્તુની કશી જ રહી નથી શરીર પણ અન્વય રહેતું હતું જનભક્તિ વિના મન આકુળવ્યાકુળ બની જાય હતું આત્મા મજાતિનો ભોગ બન્યો હતો આજીવનના વાતાવરણ ગૂંચ ભાસતું હતું, મારે હે વિભુ ! આપની પાસે દેવળ એક જ પ્રાર્થના વિનીતભાવે કરું છું, કે 'આપના દર્શન મને નિર્વિઘ્નપતે નિત્ય મળે !' આ પ્રમાણે દેવપાન દેવાધિદેવની સન્મુખ રી પ્રાર્થના કરી ચ્હો છું, એલામા યુગાદિદેવની અધિષ્ઠાધિમ દેવી ચક્રેશ્વરી પ્રાદ થયા, અને નામને ઉદ્દેશીને કહ્યું, કે—

‘દેવપાલ ! જે યુગાદિદેવના તું ભક્ત છે, તે પ્રભુની હું અધિષ્ઠાધિમ દેવી છું, તારે જે માગવું હોય તે માગી લે

પ્રભુની ભક્તિથી રગાએના દેવપાને જવાગમા જગ્યા યુ દેવી ! મારે મારા જીવનમા એ-જ માગવાનું છે, તે એ કે-શ્રી ત્રિનેશ્વર ભગવાનની સેવા-ભક્તિ મને અળગપણે પ્રાપ્ત થાઓ ! એ સિવાય અન્ય મારે કશું માગવાનું છે નહીં’

‘દેવપાલ ! એમા તે શું માગ્યું ? હું તો આ લોકના ઇચ્છિત સુખોને આપવા આવી છું હું તારા પર પ્રસન્ન થઈ છું મારે બીજું કાંઈ માગી લે !

‘દેવી ! ભગવાનની ભક્તિ આ લોકના સુખના માટે હું કરતો નથી, પણ મોક્ષસુખને માટે મારી આ ભક્તિ છે મારે હું જે માગું છું તેમા તું સહાય કર !’

‘દેવપાલ ! એમા તો મારી સહાય જ છે, તારી ભક્તિથી આમ્પાદિને હું આવી છું, મારે બીજું કાંઈ માગી લે ! દેવ દેવીના દર્શન નિરૂપ જતા નથી

‘દેવી ! બીજી માગણી એ તો હાથી વેળી ગધેડા ખરીદવા જેવું છે, મારે બીજી કાંઈ માગવાનું નહેતું નવી’

‘દેવપાલ ! તારી અડગ ઋદ્ધા ભેઈ હું વરદાન માગુ છું, કેનું ગણતરીના દિવસોમા આ જ નગરનો સ્વામી વશે’

‘દેવી ! મને ન ત્વની કે ગણ વચાની ઇચ્છા નવી, કાન્ય કહેવાય છે, કે ગળેથેરી તે નગેથેરી જે ગણ પ્રભુના ધર્મની આપણતા વિના મૃત્યુ પામે, તો નગરનો અધિકારી બને છે, મારે મારી તેવી ઇચ્છા નથી ગણ બન્યા પછી પગિણામે નરકના અધિકારી બનવું પડતું હોય તો તેવા ગણ બનવાની મને રૂચ નવી’

‘દેવપાલ ! તું ગણ બનવા છતાં પણ નરકનો અવિનરી નહાં થાય તેવી હું ખાતરી આપુ છું, મારે તું ખુરાલીથી રાજ પાટને સોગવ ! દેવી વરદાન મિથ્યા થતાં નથી’

‘દેવી ! મારી અનિચ્છા હોવા છતાં તું રાજા થવાનું વચ્ચાન આપે છે, તો કાવિમા જે વચાનું હોય તે સહે વાચો’

‘દેવપાલ ! તારી બહે અનિચ્છા હોય, તો પણ તું રાજા થવાનો છે તે નક્કી છે,’ એમ કહી દેવી અદૃશ્ય થઈ ગઈ

દેવપાલ પણ દેવીના અદૃશ્ય વચા બાદ, પ્રભુચર્યન, પૂજા, સ્તવન વિગેરે કરી ઉદ્ધાસ અને ભક્તિભર્યા હૃદયે ઘેર પાછો ર્યો. સાત ઉપવાસનું આજે પાનડું હોવા છતાં, પાનડું કરવાની ઇચ્છા કે ઉતાવળ નથી, અખના કે ભૂખ નવી એ કોનો પ્રભાવ ? કહેવું ભેઈએ કે-દેવપાલની પ્રભુ પ્રત્યેની અવિ ત ભક્તિ અને અખડ ઋદ્ધાનો એ પ્રભાવ હતો

દેવપાલ તો જિનદત્ત શેઠનો કુટુંબ નોકર જ છે નોકરની ઉત્તમતાને અગે શેઠને ગૌરવ લેવા જેવું હોય છે જિનદત્ત શેઠને

પણ દેવપાનને સાત ઉપવાસનું પારણ કરાવવાનો મપૂર્વ અવનગ સાપત્યો શેઠે બહુમાનપૂર્વક તેનું સન્માન કર્યું અને અત્યંત ઉદ્દાસપૂર્વક દેવપાનને ક્ષીરનું પાગલું કરાવ્યું એ ગીતે તેણે પોતાના આત્માને પણ ધન્ય બતાવ્યો

(૧)

એક વખત નગરની બહાર આવેલા એક શબ્દ ઉદ્યાનમાં મહાતપસ્વી અને ઉચ્ચ ધ્યાની મસાર મુનિવગ પધાર્યા તપ અને ત્યાગ, ક્ષમા અને માનવતા તેમ જ ધ્યાન અને સમજાવનાના બળે તે મહર્ષિને ત્રણ લોકોલોકનું મન તુ કેનજ્ઞાન પ્રાપ્ત થયું દેવોએ કેવળજ્ઞાન મહોત્સવ કર્યો ! દેવોનો મહોત્સવ એટલે એમાં શું ખામી હોય ? નગરના ભાવિક આત્માઓ તે જાણીને કેવળી ભગવાનને વદન કરવા તે ઉદ્યાનમાં હર્ષિત હૃદયે જવા લાગ્યા નગરજનોની અવજવર વધી જવાથી રાજ્યએ રાજસેવકને પૂછ્યું કે

‘ નગરનો કયા જર્થ રહ્યા છે ? ’

‘ મહારાજ ! આપણા નગરની બહાર આવેલા ઉદ્યાનમાં એક કેવળજ્ઞાની ભગવાન પધાર્યા છે તે ભગવતને વદનાર્થ ગામના લોકો પરિવાર સાથે જર્થ રહ્યા છે સેવકે જવાબ આપ્યો રાજ્યએ પોતે પણ જવાની ભાવના બતાવી અને વદન માટે સર્વ પ્રકારની તયારી કરી

રાજ્ય સિદ્ધરથ પોતાની નહિસિદ્ધિ અને રાજ્ય તરીકે જોલે તેવા પ્રમ ની સઘળી તૈયારીઓ સાથે ત્રણ લોકના નાથ તારક શ્રી હમમાર કેવળજ્ઞાની ભગવાનને વદન કરવા ગયા એ મહા જ્ઞાનીએ રતનજિત મ્વર્ણના સિંહાસન પર બિરાજમાન થઈ, મધ્યજનોને ઉદ્દેશી સસારદુષ્ણિનિન્તારિણી કન્યાણુમયી ધર્મદેશના ૧ શરૂ કરી દેશના સામળ્યા જાદ સિદ્ધરથ રાજ્યએ પૂછ્યું

‘હું ભગવત ! માન આયુષ્ય હવે કેટલું બાકી છે ?’

‘તારું આયુષ્ય ઘણું અ.પ છે’ જ્ઞાનીએ ફરનાંચું

‘અ પ એટલે કેટલું અ પ ?’

‘માન ત્રણ અટોનત્રિનું !’

‘બસ ! હું ત્રણ જ અટોરત્રિ જીવીશ ?’

‘હા ! જિંદગીમાં જે ખાસ કરણીય હોય તે કરી લેવું તારું છે

‘હું ભગવાન ! યોગ ગઈમના હું શું કરી શકીશ ?’

‘યોગ દિવસમાં પણ આત્મા ધારે તો કેવળજ્ઞાનને પણ પ્રાપ્ત કરી શકે’

‘તો ભગવાન ! મારે શું કરવું ?’

‘બાર વ્રતોને અગીકાર કરે ! જ્ઞાનીએ માર્ગ બતાવ્યો

ભગવતના ઉપદેશથી બાર વ્રતોને નબ્તએ અગીકાર કર્યો હવે રાજા સિંહરવને સસાર એ જેલખાનું લાગવા માડ્યું ગજમુખ એને મન હવે તુલ્ય જણાયું જીવનનો અત આરે આવી ઊભો હોવાથી ભગવાનની હિતકર વાણી સાંભળીને સયમી બનવાને તેનું મન ખૂબ તલસી રહ્યું હતું મગજ ઉપર બોલે વધી ગયો દ્રુક વખતમાં બધી પુદ્ગલ-લીલાને સમેટી લઈ, આત્મત્રેય કઈ રીતે સાધવું એ વિચારેની દોડધામ આવતી હતી રાજ્યની લગામ અને પુત્રી મનોરમાને કેને સ્વાધીન કર ? એ પ્રશ્નમાં રાજા અટવાયો હતો, તેવામાં રાજ્યની અધિષ્ઠાયિત્ર દેવીએ પ્રત્યક્ષ થઈને કહ્યું, કે—

‘હે રાજન્ ! તું ચિંતા કર નહિ ! જાણ સારા વાના થશે

‘પણ દેવી ! મારું આયુષ્ય ઘણું જ અત્ય છે, અને મારે સયમ લેવાની ક્રિયા ભાવના છે કોઈ ઉપાય સૂઝતો નથી :

‘હે રાજન! હું કહું તેમ નર! હું પણ દિવ્ય પ્રગટ કરીશ, જે પણ દિવ્યથી જેના ગંગાના પુષ્પમાળાનું આરોપણ થાય, તેને તું તારા રાજ્ય અને પુત્રા મનો માને અર્પણ કરીને પછી આરિત્ર ખુશીવી લેજો!’ આ પ્રમાણે દેરીએ રાત્રને સુલભ માર્ગ કાઢી આપ્યો અને પોતાના મ્વાને ચાલી ગઈ પણ દિવ્ય પ્રગટ થયા નહત, મત્રી અને રાધિકાની વર્ગ મર્વેએ એકત્ર વર્ષ નગરના વિશાળ રસ્તાઓમા તન ફેરવ્યા, તેમા દેવપાલના કંઠમા માળાનું આરોપણ થયું ચક્રેશ્વરી દેવીએ આપેલું વચ્ચન આ રીતે રૂપાયું

સિંકરવ રાત્રએ જાગુત્રી મનોરમાને પગલાવી, અને રાજ્યનો મર્વ કાગ્જાર દેવપાલને પોષ્યો દ્વંક સમયમા જાણુ પતાવી રાજ્ય નિહરથે દેવગી ભગવાનની પાને શ્રી ભાગવતી દીક્ષા લઈ આત્મસાધન કરવું સારું કહ્યું । આયુષ્ય અ પ હતુ, એટલે એ નૂતન સયમા સયમનું પાલન કરી ગૌધર્મ દેવવોકમા દેવ પછે ઉત્પત્ત થયા

પારમર્થાવુના પ્રભાવ કન્તા પણ આરિત્રનો પ્રભાવ અધિક છે વિશ્વ ઉપર જે મહાપુરુષો ન્યા છે, થાય છે અને થશે તે સવળાયે આરિત્રના શુદ્ધ પ્રભાવથી સમજવા ઉચ્ચ કોટિનું જીવન જીવવા માટે અને પરભવને સુધારવા માટે મયમના માર્ગ વળ્યા નિના જીકો નથી નહત સિંકરથ બે જ વિવસના આરિત્રના પ્રભાવથી દેવગતિને પામ્યા

(૩)

દેરીના વચ્ચનથી દેવપાલ રાજગાદીએ તો આવ્યો, પણ જેમ જૂના, ખાઈ જાવેલા અને પેધા થયેલા નોકરો નવા અધિ નીતુ કહેવું મશ્કરીમા ઉગ્રવે છે, અથવા તો લાગ આવે તો દેવી નીચે ઉતરાવી મૂકે છે, તેવી સ્થિતિ દેવપાલની

‘તેનો ઉપાય હું બતાવુ છું ચમત્કાર વિના નિયામા નમ
ચકાર થવાનો નથી, માટે કુમા ન બોલાવી એક માટીનો કુદર
અને ભવ્યાકૃતિવાળો ઔરવણ હાથી બનાવરાવી તેના ઉપર તનારે
સ્વાર થવુ દેડી પ્રભાવથી મેઘગર્જના કરતો અને મદોન્મત્તની
માફક છવગે ભારતો તે આમતેમ કરશે. તે જોઈ બધાનું અભિ-
માન પાછીની માફક ઓગળી જશે

રાજાએ રાજમહેલે પાછા ફરીને, દેવીના કહેવા મુજબ કુમારને
બોલાવી હાથી બનાવવાનો હુકમ કર્યો હાથી તૈયાર થયો અને
દેવપાલ તેના ઉપર આરૂઢ થયો દેવી પ્રભાવથી ઔરવણ હાથીની
જેમ તે આમતેમ કરવા લાગ્યો આ ચમત્કાર જોઈ રાજ્યનો
અધિકારીવર્ગ અને રાજસેવકો આશ્ચર્યમુગ્ધ બન્યા અને પગપર
વાતો કરવા લાગ્યા કે-રાજા દેવપાલને તો દેવલકાય લાગે છે તે
વિના માટીના હાથીને શુવત બનાવી શકે નહિ હવે આપણે
બધા તેને અનુકૂળ નહીં થઈએ, તો રાજા આપણને હિરાનપરેશાન
કરી મૂકશે એક તો રાજસત્તા અને તેમા વગી દેવમહાય, પછી
તેમા શું પૂછવાનું હોય ? માટે તે ધારશે ત્યારે હાથ-પગમા
લોહાની બેડી નાખી જેવના સજિયાની પાછળ ધકેલી દેશે, અને
જો તે સતુષ્ટ હશે તો આપણને સારી રીતે રાહત આપશે, માટે
આપણે બધા રાજા દેવપાલની પાને જઈએ અને થએલા અપ-
માદા ડી માફી માગીએ

રાજ્યનો મંત્રીવર્ગ અને રાજસેવકો દેવપાલની પાસે આવી
બે હાથ જોડી કહેવા લાગ્યા કે-હિ કૃપાળુ રાજા ! આપના
અપમાદા અમે ઘણા કર્યા છે, ક્ષમા કરો ! અજ્ઞાની એવા અમે,
આપના પ્રતાપે, તેજ અને ઐશ્વર્યને બળપૂર્વા સિવાય અવજ્ઞા કરી છે,
તે અમારી મહાન ભૂલ થઈ છે

‘તમે તમારો ધર્મ ચૂકીને જે વર્તન ચલાવ્યું છે, તે ઠીક કયું નથી, પરંતુ તમે થએલા અપગામીની માફી માગો છો, એટલે મારો પ્રત્યક્ષ તરીકે માફી આપવી જોઈએ, એવી માફી આપુ છું પણ કેવે પછી ફરી માફી માગવાનો અવસર ન આવે, તે બાલકના રાખવાનું ચૂકશે નહિ.’

‘આપની આજ્ઞા અમે માથે ચડાવીએ છીએ’

એ રીતે સર્વે અનુકૂળ થયા પછી રાજા દેવપાલે જિનદત્ત શેઠને બોલાવવા રાજસ્થાનને મોકલ્યો. જિનદત્ત શેઠ આવ્યા પણ દૈવ્યમા દુખ હતું, કારણ કે પૂર્વે રાજાનું અપમાન કર્યું હતું. રાજા પણ બાણતા હતા કે જિનદત્ત શેઠને આવવામાં સકોચ નહોતો. જિનદત્ત શેઠે દેવપાલના દર્શન થતા વેતલ જે હાથ જોડી નમસ્કાર કર્યા. રાજાએ પણ વળતા નમસ્કાર લીધા અને યોગ્ય આસને બેસવાનું સૂચન કરતા કહ્યું, કે—

‘શેઠ! તમે મા. ૧ પૂર્વ સ્થિતિના મહાન ઉપનરી છો. તમારું ઘસપટું કરવાના પ્રભાવથી તો હું રાજા બન્યો છું, તો હું તમને કેમ બૂલું ?

‘રાજાજી! આપ દયાળુ અને ઉદાર છો. પૂર્વે મેં અવગણના કરી છે, તે માટે ક્ષમા કરો.’

‘શેઠ! બૂલ મનુષ્ય માત્રની યાય છે. બૂલના ભોગ બન્યા પછી જ્યોત્તી જેમ બૂલને વગળી રહેવું એ જ મનુષ્યની ચલીર બૂલ છે.’

‘રાજાજી! ફરી તેવી બૂલ ન યાય તેના માટે પૂરતી તકેદારી રાખીશ. આજે આપે મને તેડું મોકલ્યું, તેના માટે આપનો આભારી છું.’

‘શેક ! હવે મારે એવો વિચાર છે કે-તમે માન પૂર્વક ઉપમારી દોષથી તમને મહાઅમાત્યના પદે આજથી મૂકે છું’

જેવી આપની આના ! શેકે જવાબ વાળ્યો

રાજા દેવપાલે અર્થ સર્વ અધિપતિવર્ગને પોતપોતાના હોદ્દા સમ્યા, અને મર્મ રાજત ની ચાવી મહાઅમાત્યને નોપી

રાજ્ય ભોગવાની અનુદાનતા કરી આપનાર ચક્રેશ્વરી દેવીએ સૂચના કરી હતી કે-‘દેવપાલ’ ગત્ય ભોગવામાં ત્રિનૈશ્વર ભગવાનના દર્શન-પૂત ચૂકીયા નહિ દેવીના એ વચન તુરં સંભવ્યમુખ ભોગવવા તાથે ન ત વાતરા ! દેવની ભક્તિમાં ગદ્ય રહેવા લાગ્યો

(૮)

જામાગામ વિહાર કરતા અને ભવ્ય જીવોને ઉપદેશ આપતા ‘દમસાર’ કેવળી ભગવાન નગરની બહાર આવેલા ઉદ્યાનમાં પધાર્યા પુ જનો ભાવતને વદન કરવાને માટે હર્ષના આવેગમાં જઈ રહ્યા હતા રાજાને પણ જાણુ વર્ષ કે-પગ્ન ઉદ્ધારક એવા કેવળી ભાવાન પધાર્યા છે દેવપાલ રાજા પણ પોતાના સૈન્ય પરિવાર સહિત ભગવાનને વદન કરવાને ત્યા વિધિપૂર્વક વદન કરી યથોચિત સ્થાને બેઠીને કેવળી ભગવાનની વાણી આભગરાને ઉત્સુક બન્યા

કેવળી ભગવાન પણ ભવ્ય જીવાના ઉદ્ધારક હતા સુવર્ણ કમળ પર ગિરાજમાન થઈ હિતકારી એવો ઉપદેશ તેઓથીએ આપવો રાજ કર્યો તે વાણી અને શુભ કરીને અલકૃત અને ધર્મિષ્ઠિતોને આપનારી દોષથી જીવો શુ ન મેળવી શકે ? કેવળી ભાવતે દ્રવ્યપૂજા અને ભાવપૂજાનું સારભૂત તરવ અમીભરી સેલીમાં રજૂ કર્યું તે સામગીને દેવપાલ રાજા પ્રભુ પ્રત્યેની

ભક્તિના વધુ બાજત અને ઉ સાહનાજો બ થો એક ભવ્ય અને
મુશોભિત ત્રિનાયક તૈયાર રાવવાની ભાવના જાગી તત્કાલ
ત ભાવનાને મૂર્તિ સ્વરૂપ આપ્યું અને દેવભવન જેવું એક
મનો મય ત્રિનાયક તૈયાર રા થું તેમા દેવાધિદેવના મુવર્ણમય
ત્રિનિર્ગળની મોટા મોટા ભવપૂર્વક કેવળી ભગવાન પાસે પ્રતિષ્ઠા
કાવી દેવપાલે આ પ્રતિષ્ઠા કાવીને શુવનમા મોટું પુણ્ય ઉપા
ર્જન કર્યું, અને મળેલા દ્રવ્યનો નદુપયોગ કરી ત્રિભક્તિના
વધારા કર્યો દેવપાલ રાજાએ વીશ આધાનકનાથી પહેલા અગ્નિવ
પત્નું વિધિપૂર્વક આરાધન કરવાનું તપ શરૂ કર્યું મન, વચન
અને કાયાના શુભ યોગેદ્વારા હીરા, મોતી, મારોક મને મુવર્ણની
ભારી આગીઓ આપી, વિવિધ પ્રકારના ન્નાન મોટાભવો કરી
શુવનને સુખ જાનાવ્યું વિધવિધ ઊંચા પ્રકારની સામગ્રીઓથી
સાધર્મિક બ ધુઓની ભક્તિ કરવાનું પણ તે ચૂપ્તા નહિ દેશેદેશમા
આવેલા પવિત્ર તીર્થોની મહાયાત્રાઓ કરો દેવ, શુદ્ધ બન ધમતું
રૂઢી ગીતે આરાધન કરવાદ્વારા તે જ વેળાએ દેવપાલ જાણે
શ્રી તીર્થ કર પદ ઉપાર્જન કર્યું

(૫)

હવે તો દેવપાલ રાજા નિરતર આગવનામાં રહ્યા રહેવા હતા
રાજકારભાગ હાવો કરી નાખ્યો હતો સંસાર મને રાજ્યના
મુખે તેમને તુરંત લાગતા હતા આત્મા વૈભવવાસિત બન્યો
હતો, અને એથી સંસારમા ઘસીનભાવે રહેવા લાગ્યા

એક વેળાએ રાત-રાત્રી નગરની બહાર ફરવાને માટે ગયા,
તેવામા રાણીએ કાઠના ભારાને ઉપાગી આવના એક પુત્રપને જોયો
તેને જોતા જ રાણી મૂર્છા પામી જાણે સમય મૂલકના વાપરો
ગીતોપચાર કર્યો શુદ્ધ આવતા રાજાએ રાણીને પૂછ્યું
‘અચાનક શું થયું’

‘કઠિયારાને જોઈ મને વ્યતિશ્મરણનાન વધું છે

‘પણ તેમા મૂર્છા પામવાનું શું જરૂર ?

‘કઠિયારાને જોવાથી મને પૂર્વભવ યાદ આવ્યો.’

‘પણ પૂર્વભવમા તે એવું શું જોયું ?’

‘પૂર્વભવ સામળવા જેવો છે સામળો.’

‘ત્યારે સમજાવો

રાણીએ પોતાનો પૂર્વભવ કહી સમજાવ્યો

‘હું અને આ કઠિયારો પૂર્વભવમા પતિ પત્ની હતા અમાની પરિસ્થિતિ ખૂબ દયાજનક હતી પેટપૂરતું મેળવવું પણ મુશ્કેલ હતું

જ ગલમાયી લાડલના ભારા લાવી અમાડુ શુભગન ચવાવતા હતા રાજાએ પ્રશ્ન કર્યો કે-‘તું આ ભવમા રાણી બની અને તે લોકડા વેચનારો કઠિયારો જ કેમ ગયો ?’

‘એના દુષ્કર્મોથી !’

‘એવા એણે શું દુષ્કર્મો કર્યા હતા ?’

‘સામળો ! એક સમયે અમે જ ગલમા લોકડા લેવા ગયા હતા, ત્યાં નદીના કાંઠા પર શ્રી વીતરાગ પ્રતિમાના દર્શન થયા મેં વીતરાગ દેવની બંને તેટલી મેવા-શક્તિ કરી મારા આત્માને પવિત્ર બનાવ્યો અને મારા પતિને ભાવથી નમસ્કાર કરવાનું જણાવ્યું, ત્યાં તો મારા ઉપર તે શુભે વધ્યા, અને કહેવા લાગ્યા કે-પાપાબુના પૂતળાને વગી નમસ્કાર શા ? તું તારે ડંઘ્યાણ કરી લે ! આ રીતે દેવાધિદેવની વ્યગ ભાષામા ભય કરમા ભય કર આશ્વાસના કરી, અને તેથી તે મરી ફરી દરિદ્ર કુળમા ઉત્પન્ન થયો હું મરીને અનુક્રમે સત્તી પત્ની થઈ છું છએને પોતાના કરેલા દુષ્ટો પ્રમાણે કર્મોના બધ થાય છે, અને કર્મોના બધન મુજબ

જીવનનું ઘડતર છે વિશ્વભગ્નના ચાર સત્તાઓનું વાસ્તવ્ય છે, તેમાં એક કર્મભક્તિ મુખ્ય ગીતે જીવે પર આધિપત્ય બોલે છે, માટે જ જોવાય કે કે-સ્મરણ મહત્તા મતિ' । કર્મભક્તિ પ્રાપ્તિને જામે તેવો જાનાવી શકે છે, માટે નંતી કામત વિચિત્ર છે ગાપી પાસેથી કલ્યાણનો પૂર્વભવ લાભગી જાઓ કલ્યાણને મહુ કે- તે પૂર્વભવના શ્રીજિનેશ્વરદેવની ઘેર આશાતના કરી છે, તેવાં તુ આ ભવના દુર્દશા અને દુખન ભોગને જ, માટે દુખને દૂર કરવા શ્રી જિનેશ્વર ભગવાનની ભક્તિદ્વારા ધર્મનું આરાધન કર'

પા. કલ્યાણનો જીવ ભારેડમીં જીતો, તેથી જાનુ મ્હન જો પતંગી ગમ્યુ તહીં ગજાએ કલ્યાણને જવાની જા આપી રાજ-જાવી પણ પોતાના નિવાસસ્થાને પાછા ફર્યા અને તે ધર્મ પતિ-નીએ કેટલાક દિવસ જાન્યમુખ ભોગવવાના ગાંધ્યા

૥૥ મનો માન પ્રતાપી જોવા જા. । પુત્રનો । ન સ્ત્રી દરનેન તેનું નામ નજી પુત્રની પ્રમાણ નિવાય । જુગનાં જન્મ થતા મુકેલ જ કમે જ । દેવનેન સુચાર ધારે પામ્યે પુત્રીલ મને ડેપવાન એવી । જાન્યા સાથે પપિનજડુ પુ' દેવપાલ રાજ સનાના મુખેવી જાજો જો । જાન્યા પાતાને હવે જાજાજી જો । પુત્રને । જા જો । જાવાને લાયક જાવી દેવપાલે પોતાના પુત્ર દેવનેતનો । જાજી, કડી રાજ્ય સોમ્યુ અને પોતે શ્રી ચંદ્રપ્રભુ ભગવાનની પાને નિવૃત્તિપ્રધાન જોવા સયમને જહાપુ જુ' । જા મનોમા પુત્ર, પોતાના પતિના માર્ગે ચાલવાવાગી હતી તેથીએ પુ' નયમ મુકેલુ કરી પોતાના આત્માને દુતકૃત્ય જાનાએ

શ્રી ચંદ્રપ્રભુસ્વામી પાસે શિક્ષા અગ્રીમર મરી, નિરતિઆ પછે સમયમનુ પાવન કરી, તીવ્ર તપ તપી, નવ પૂર્વ મન અમ્ય અગનું પઠન-પાઠન કરતા કર્મનાં નિર્જીવ કરી, શ્રી અસ્તિત્વ તપદ આરાધનાદ્વારા પ્રાણુત નામના દેવલોકમા વનપાન દેવપાને ઉપ યયો માધ્વીશ્રી મનોરમા પાણુ ત જ દેવલોકમા દેવપાને ઉપ યયા અને નાથે જ મિત્રપણે રહેવા લાગ્યા

રાગદનો શુભ ત્યાધી, આયુષ્ય પૂર્ણ થયેથી, મહાવિદેશેત્રમા શ્રી તીર્થ કર પલ્ને પામતે અને ગણીને શુભ ત્યાધી સ્વર્ગ તે ક્ષેત્રમા તે જ તીર્થ કરના ણુધર ધર્મ શાશ્વત અને પરમ સુખને પ્રાપ્ત કરશે

અખિન ભારતીય જૈન સમાજની એક જ નેરોત્તમ શિક્ષણ મથક

શ્રી જૈન તત્ત્વજ્ઞાન વિદ્યાપીઠ—પૂના

- જૈન સમાજમા ધાર્મિક વ્યવસ્થા હોય છે
- જન જ્ઞેતર જૈન દત્તનનુ જ્ઞાન મેળવે છે
- દર વર્ષે જુલાઈની અખરીએ પરીક્ષા ના લેવાય છે
- પાઠશાળાઓને વાર્ષિક પાચ રૂપી વાળી મામુવી શીમા રચરચ કરી સ્વીકૃતિપત્રક આપે છે
- રૂઝ પરીખાજામા લેખામા જિયા સુખ પ્રાપ્ત રનાર વિદ્યાર્થી-વિદ્યા વિનીને માસિક શિક્ષ્યવૃત્તિ આપે છે

ભારતના ખૂબે ખૂબામા જૈન તત્ત્વનો જ્ઞાનપ્રવાર ત્વાનો પરીમા દ્વારા મુખ્ય હોદ્દા છે

- વિવિધ શિક્ષકોએ વિમાત્રિક મોનસ આપે છે
- ચોથી 'પતિ'ની પરીનામા ઉત્તી જુ' થનાર "માન્ય શિક્ષક" જની તક છે તેને રૂ ૬૫ થી ૧ ૧૨૦ સુધીના પનારમાં થા ૪ સ્થાન અપાવે છે

કુળ-સેનાનાર પદ્યો

વર્ણ

ઓ કાલ્ય મો રૂબ

પદ્યપ્રયોગ

૧ મહાવીર દેવનું ગવનચરિત્ર

સગવાનની પછી અટીએ વર્ષના
ચત્ર સુદ તેરસ ને મગધવાનની
મહારાજાધિગજ શ્રી સિદ્ધાર્થની
પિત્રેવીની પવિત્ર દ્રુષ્ટિ ઉત્તમ
૪ સ્વપ્નોથી સૂચિત અનુપમ
મે પુત્ર-જન્મ થતાની સાથે જ
જન્મવાળા સર્જ ગયા પર દિદ
ય જાવો લેવા આવી પહોચી
મન કપાયમાન વતા જ ઈન્દ્ર
ર્ષ લક્ષ્મિનો લાભ લેવા સવામા
પથા પ્રભુને વદન કરી, માતાજીની
૧ મહોત્સવ ઉજવવા મેરુ પર્વત
પાગના તીર્થજળવડે ન્નાન કરાવી,
રાપે જ્ઞાનદોહમવ કરી દેવદેવીઓ
જાએ પણ પુત્ર જન્મોત્સવ એવો
તુ કે જાણે ધન્ટી પગ નાનકડું
૧૫ । જન્મોત્સવ એવો મુંદર
આનંદ આનંદની ઇગે ઉછળી

નાનકુમાર પાડવામા આવ્યું આત્મ
અને પરિણમોથી સાર્થક ઉપનામ
જેવી ઉચ્ચાનયુ

વર્ધમાનકુમારની આડેક વર્ધની ઉંમર થતા, ગામના પાદરે વર્ધકુમારો સાથે રમત રમવા લાગીનાર જતા એક વિવત્ત વર્ધમાનકુમારના બળની પરીવા કરવા માટે એક દેવે બીવરાવના મુલ્ય કર માપનું કૃપ કર્યું તે વખતે જામતાયા વગર કુમારે સાપને કૃષ્ણ દેહી દીધો, તેથી “મહાવીર” કહેવાયા કરી બાલકીડા કરતા કુમારે તે દેવને ખસા પર એમાણ્યો તે દેવ દિવ્ય શક્તિથી પોતાનું સ્વરૂપ વધારવા માહ્યું તે જોઈને વર્ધમાનકુમારે તેની બરહન ઉપર એવો તો જોરની સખત મુકડો માર્યો કે તે દેવે પોતાનું મૂળ સ્વરૂપ ધારણ કરી કુમાર સમક્ષ નમ્રતાથી પોતાનાથી થએલ ભૂલની માફી માગી

વિદ્યાભ્યાસને યોગ્ય વય થતા, સિદ્ધાર્થ રાજાએ મહાન સમારોહપૂર્વક વર્ધમાનકુમારને અભ્યાસ કરાવવા સારા મુદ્દતે, શુભ ચોદસીએ નિશાળે એમાણ્યા શિક્ષકને સાગી નવાજેશ કરી અને નિશાળના ઠોકરાઓને પણ સાગ મારા ઇનામો આપી ખુશખુશાલ કરાવ્યા શિક્ષકે બહાવવાનું શરુ કરાવ્યું, પણ જ્ઞાનીને વળી શિખવાનું શું હોય? તે જ સમયે શ્રી વર્ધમાન કુમારે “જૈનેન્દ્ર” વ્યાકરણની રચના કરી.

કર્મની અપલ અને અકલ સત્તામાથી ડોણ મુક્ત રહ્યું છે? એક દિવસ માતાપિતાના ખૂળ આશ્રહથી યરોલ નામની મુલકણ પત્ની રાજકુમારિન સાથે વર્ધમાનકુમારે પાણિગ્રહણ કર્યું તે કે પ્રભુ તો વૈરાગી છે તેઓ બાણત્વ હતા કે “સર્વવિરતિ અગીકાર કર્યા ત્રિવાય મોક્ષ મગનાર જ નથી લગ્ન કર્યા છતા પણ સંસારના વિષયવર્ષક રંગગમ્મા તેઓ રચ્યાપચ્યા નહોતા રહ્યા તેમને એક પુત્રી થઈ, તેનું નામ ત્રિવદર્શિના હતું

અઢાવીશ વર્ષની વયે માતાપિતાનો વિયોગ થયો આખુલ નગર શોકસાગરમા ડૂબી ગયું વર્ધમાનગ્વામીએ જ્યેષ્ઠ બંધુ

મહારાજા નરિનરિનને શરીરની ક્ષણભંગુરતા અને આત્માની અમરતા સમજાવીને શોક છાવો કરાવ્યો. “માતાપિતા જીવતા હોય ત્યાં મુખી માટે દીક્ષા લેવી નહીં” તેવા માતાપિતા પ્રત્યેના અધાગ મોહને અગે લીધેલો જર્મ વળતનો અભિગ્રહ પૂર્ણ થયો. હોવાથી જ્યેષ્ઠ બાળક વિચોગ દુઃખ હળવુ થયા પછી, તેમની પાસે ચારિત્ર અગીકાર કરવાની ગ્લા માગી નરિવર્ધનની ઘણી સમજાવતી બે વર્ષ સસારમા રહી મહાવીર પ્રભુએ છેલ્લે એક વર્ષ મૂકે હાથે દાનના ઝગણા વહેવગળ્યા તેને વગી દાન મહેવામા આવે છે વર્ધમાનકુમાર નસાર છોડી દીક્ષા લેવાના હોવાથી, તે દીક્ષા મહોત્સવનો કાર્યક્રમ પૂજા ધામધૂમથી આનંદોત્સાહપૂર્વક ઉજવવામા આવ્યો.

દીક્ષાનો એક મોટો ભવ્ય વરઘોડો રાજદગ્ગાએથી નીમ્બી નગરમા ફરી રહ્યો છે જેમા દેવદેવેન્દ્રો વિવાધસે, નગ્નારીઓ ઘોડાઓ, હાથીઓ, પાલખીઓ રથ, જાતજાતના વાજા ત્રોના નાદોના શુભરવથી હૃદય ડાલી જતા હતા વરઘોડાને મોખરે ઇન્દ્રધ્વજ ચાલતો હતો મધ્યમા એક મુશોભિત પાવખીમા નરિમાનકુમાર શોભતા હતા શી તેમની અગ્ગ જાતિ ? શી તેમની શોભા ? મુદર વસ્ત્રાભૂષણો પહેર્યા છે ચઢનાદિ મુગધિત દ્રવ્યોના વિવેપનથી ચારેકોર મુગધી પ્રસરી રહી છે વરઘોડો નગરમા ફરી નગર ખજાર આવેલ એક ભવ્ય વૃક્ષની નીચે ઉતર્યો

નરિવર્ધન રાજા, ઇન્દ્રો આદિ અમણિત દેવદેવેન્દ્રો અને મનુષ્યગણની હાજરી વચ્ચે ભવ્ય ઉત્સાહપૂર્વક અન્નેડ સમારોહ સાથે ત્રીશ વર્ષની ઉમર ત્રી વર્ધમાનગ્વામીએ નવય પચમુષ્ટિ લોચ કરી, આત્મકચાણુ કરાવનારી, જન્મોજન્મના કેસ ટાળતી અને સિદ્ધિગતિના અનુપમ શાશ્વત ધામને પ્રાપ્ત કરાવતી ભાગવતી દીક્ષા કાગ્તકે વહ દશમને દિવસે ચોથા પ્રકરમા અગીકાર કરી

નગર જનતા નીકાડી જુગ વિધિ નિયમોને મહાવીર પ્રભુને
અનેક વાર ધ યવાદ આપીને વદના કરના લાગી મહાવીર પ્રભુએ
સર્વની વિદાય કરી વનના નિજ ને ભય કર રહેતે નિર્ભયપણે
એકલા પ્રયાણ કર્યું

વિદાય આપતા તો આપી પણ મહાવીર પ્રભુના બધું
રહેતી આખોમાથી બધું નિયોગતા અગ્રગિયા વહેતા કતા
સમય જનતાની પણ આખો અશ્રુભીડી વધીને રૂંધ્યા ભરાઈ ગયા,
પરંતુ ક્રમ જનમાનતા કયાનું કતા એક પુરોધાન્ય ગાનનની
ખાતર સર્વ નિભાવી નાં વિવા નુખે નદિવર્ધન નાન સાથે
નામ્ય જનતા પાડી વગી

બાવાન ત્રી મહાવીરોએ આપી લીધા જાદ શરીરને પાંચ
માની કમખાત્રી ઉપજતે તેવા દેવદેવીઓના, મનુષ્યોના ને
પશુઓના વિકટમા વિષ્ટ ઉપસર્ગો સમભાવથી મહન કરતા
કરતા આમાનુષ્ય વિરતી, જનતો ઉપજર કરી બન્યજીવોને
સ માર્ગમા સ્થિર થ્યા

એક વખતે મોરાક ગામથી વિજાગ ડરી બગવાન શ્વેતાળી
નગરી તરફ વિચરી રહ્યા હતા ત્યારે માર્ગમા ગોવાલીઆ મન્યા
તેઓએ મહાવીર પ્રભુને વિનમ્રભાવે વિનંતિ કરતા કહ્યું કે-હે
સ્વામી ! આપ જે સ્થળે જઈ રહ્યા છો તે માર્ગ જોડે શ્વેતાળી
તરફ સીધો જાય છે, પરંતુ રસ્તામા કનકબલ નામે તાપસોનું
એક આશ્રમસ્થાન આવે છે ત્યાં ચક્રોશિક નામે એક ભયકર
દ્રિવિધ સર્પ રહે છે તેણે ઘણા આત્માઓના પ્રાણ લીધા છે,
તો આપને તે તરફ જવાની જરૂર નથી પરંતુ કરુણાનિધિ
બગવતે તો જવાળ આપ્યો કે “એ સર્પ જરૂર મુકરશે
નથી મને તેની ખબર પડી ત્યારથી એને સુધારવા માટે મારું

મન તકમી ગ્હુ છે, અને માન એ વિચારોને અમલમાં મૂકવા માટે જ આજે તે સ્થળે બાંધે છે ” ઉપક્રમક પ્રભુએ એવું કહી બંધકર વનના માર્ગે પ્રયાણ કર્યું

આલતા આલતા અવોર જગતની મધ્યમાં કરુણાનિધિ પ્રભુ આવી પહોંચ્યા પુષ્પગીચાં આડીઓ, અસખ્ય વેવડીઓથી વીંજાયેલી હતી તેમાં વળી એક મોટા આડની બળોળમાં એક મોટો રાદડો હતો રાદડામાંથી કૂ ઉ ઉ ઉ કૂ ઉ ઉ, એવા કૂદાડનો અવાજ આવવા લાગ્યો કૂદાડથી અસપામનું વાતાવરણ વિષમય બની ગયું હીલાછમ નાના બોડો, તેના દૂણા પાદડા પાપ વિષમય બની ગયા આસપાસ રહેતા કેટલાએ નિરપરાધી નાના મોટા જ તુએ મરણને ધરણ થયા ડોઈ માનવી આવ્યો છે એમ બાણી સર્પ ક્રોધાવેશમાં બહાર આ ચો બહાર આવતા વેત જ કરુણાનિધિ દયાળુ મહાત્મા તરફ ભેરથી કૂમડા મારવા લાગ્યો

યોગનિષ્ઠ પ્રભુ તો ધ્યાનના ય ગદડા પાસે ધ્યાનમાં નિઘ્ર કર્યું ગયા હતા અકોશિના અનેકવારના વિષમય કૂદાડાની જરા પણ અગર ન વધાથી, સર્પના ક્રોધનો પાર ન ગ્યો એક દમ ધસમમી સમભાવી પ્રભુના પગમાં તીન ડચ દીધો એ ચો રારૂરા પ્રભુ તો ક્ષમા અને શાંતિના અનતાર હોઈ, અવાય માન વધા જ નહીં એમને ન થઈ ડચની અસર, કે ન ચદ્યુ કેટ એટલે અકોશિક સર્પે વધુ ક્રોધના આવેશમાં આવીને ભગવતને બીજો ડચ પછુ દીધા, છતાં પણ નિષ્ક્રિયતા મળી સર્પે ડચથી પગમાં લાલ લોહી નીકળવું ભેઈએ, તેના બદલે સફેદ અમૃત જેવું જરતુ દ્રવ બાણે દેખાયું, તે ભેઈને અકોશિને આવર્ચ થયું હમણા પડશે હમણા પડશે એમ માનતો, ચેતાના ઉપર પ્રભુની મયા ન પડે એવી રીતે અગતી

હર જાય, પારે આવે, એમ વારવાર કરતો એ ચંડકોશિ
મહાન ચમત્કારિક યોગીને એવીને બેઠું રહ્યો

સર્પને આશ્ચર્યચકિત અને મ્તજ્ઞ થએલ બેઠું યોગી
યોગ્ય સમય દેખી ઘાડા પણ બોધક શબ્દો બોલ્યા —

“ જૂઝ, જૂઝ, ચંડકોશિ ”

આવા કર્ણપ્રિય અમૃતમય ચમત્કારિક શબ્દો સાંભળ
ચંડકોશિક વધુ ચમક્યો આકાશવાણી વર્ષ કે શુ ? તેને એ
લાગ્યું, કે આ સામાન્ય માણસ હશે ? એટલામાં ફરી
એનો એ જ શાત અને સુમધુર ન્વજ કર્ણ પર અથડાયો
ચંડકોશિક સમજ્યો કે આ શબ્દો માત્ર મહાન ઉપકારી બો
રહ્યા છે તો જો ક્ષણભર કીધને શાત કર્યો ને વિચાર-સાગરમાં ડૂ
મ થઈ જાય શરૂ કર્યું સત્ય સમજાયું કે આજ મુધીના બે
અસખ્ય પ્રાણીઓના નહારવી મે કીધાવેશથી પાપના પોટ
ભેગા કર્યા છે પૂર્વે કરેલા હિંસામૂલક પાપોનો અત્ય
પશ્ચાત્તાપ થવા લાગ્યો હૃદય ભરાઈ આવ્યું, આખમાં અચુ
ધારા વહેવા લાગી તેના અંતરમાં એ મહાન યોગીના પતિ
ધવાના મત્રાક્ષર જેવા શબ્દોની ચિનગારીથી ઉલ્લસ
જ્યેષ્ઠિ પ્રગટી અને સમજ્યો હવેથી કીધને પણ મારા તરફ
ઈજા ન થાય તે માટે સત્ય, અહિંસા અને હમાનુ ઉત્તમ
અણુભાવ મત મનમાં જ પ્રજ્વળ કરીને મન્ત્રક યોગિરાજન
પગમાં નમ્યા શુ તે ક્ષમાશીલ પરમેશ્વરને નમસ્કાર કરી તાક્ષમાં
માત્ર મોં રાખી, શરીર બહાર રાખી સ્થિર થઈ ગયો
ઉપકારી મહાપુરુષોની છાયા શુ કામ કરે છે, તેનો આ નમૂનો છે
હયાસિંધુ કરુણાવત પ્રભુ મહાવીર દેવ ચંડકોશિક ઉપર મહાન
ઉપકાર કરી, પોતાનું ધારેલું જમ રાક્ષસ થએલું બાણી, ત્યાંથી
વેહાર કરી આ ચંડકોશિકના જીવનમાં દિવ્ય ચમત્કારસ્વરૂપ

અનેરો નવો થઈ ગયો. માર્ગભૂતા આત્માની સાન કેમણે
માધી પૂરમ દેવી આત્માની શીતળ છાયા પડવાની સાપતુ
જુલતુ થયું સર્વ જોવાને પણ આત્મવ્રતનો માર્ગ ઝડપો
ને અજ્ઞાન મહાનશીવતાની તામત ઉત્પત્તિ થઈ પોતાની
મન, પોતાનું ધૈર્ય, પોતાનું આત્મપરાક્રમ કેટલું કે તેની
સોટીનો અસર આપ્યો જાણી પોતાને અપાર આનંદ થયો
ધર્મી પવિત્ર છાયા પાડનાર અને મત્ર સભાગના એ યોગનિષ્ઠ
ભવાન શ્રી મહાવીર દેવને કોણ ચાહ ન કરે?

ધન્ય છે એ મહાપ્રતાપી યોગીશ્વરને! કે જેમણે હમાનો
કે શિખવાડી, અનેક જીવોના કે ચાણુની ખાતર પોતાના પ્રાણુની
જી હજાર કર્યા વિના, ઘોર જગલમાં જઈ મહાન વિપથર
ઉકોશિકને બૂઝ્યો! ડોટિયા વદન હો એ પ્રતાપી નાથને!
ઈ હોવા છતાં સત્ય, અહિંસા અને હમાના પરમપવિત્ર માર્ગે
પ્રાણુ કરી સ્વક ચાણુ સાધનાર એ અ ઉકોશિને ધન્ય હો!

સગમ નામના અભવી દુષ્ટ દેવે ભગવાન શ્રી મહાવીર દેવને
કેત એક જ રાત્રિમાં નાના મોટા ૨૦ મહાઉપસર્ગો કર્યા કે
તેનું વર્ણન સામગ્રતા પણ આપણને ધૂનરી છૂંતી જાય. ઉદ્ધ
મહા જે તે દુષ્ટ દામ માટે શિક્ષા કરી

શ્રી મહાવીર પ્રભુ એક મમયે જ જગલમાં ઠાકુસમ્ય ધ્યાને
ડેલા રહીને ધ્યાનમગ્ન હતા, ત્યારે એક ગોવાગિયો ત્યાં આવી
બગદોને મોપી ગયો. બગદો તો ચરવા દૂર ચા-ચા ગયા. એક
વખત પછી ગોવાગિયો આવ્યો અને બગદોને ન જોતા ધ્યાનમ્થ
પ્રભુના કાનમાં ખીલા ઠોકી ઉપસર્ગ કર્યો, પરંતુ પ્રભુ તો ધ્યાનમાં
મોજા પણ ડગ્યા નહિ એક આવક ને એક પૈસા કાનમાંથી શૂળે
કાઢી નાખી કાનમાંથી ખીલા કાઢવી વખતે ભગવાનની ચીસ

પડી ગઈ પૂર્વે ત્રિપૃષ્ઠ વામુડના ભવમા ભગવાનના છવે નોક
કાનમા તપેવા ગીસાને જે રત્ન રેડાએ હતા તે કર્મો
ખીલાદાન ભોગવતુ પડ્યું આ હડીના આપણને શિખવા
કે કર્મ બાધતા ખૂબ વિચાર કરવા કર્મસત્તા નીર્વાર જેવા આત્મ
પણ દોડતી નથી પ્રભુના કબજમા આ કે દેવ કેઈના પ્રત્યે પણ
હતો ખીવાનો ઉપમર્ગ કાન પર ચુએ ન કાતા, ભગવ
સ્વય શક્તિસ પત્ર હોવા છતા વેળા મહન કરીને કમતા રા
તે જ તેઓથીનો અહમતાના જળ્લર નમૂના છે

આવી રીતે સમગ્ર ઉપમર્ગોને કમણુ ભગવાન મહાવીર
દેવે નિર્ભીકપણે મહન કર્યા, કોધરહિતપણે અમ્યા, દીનત
ગહિનપણે અને કાયાની અહમ નિશ્ચયતા રાખી સહન કર્યા

શ્રમણુ ભગવાન શ્રી મહાવીર દેવે દીના લીલા પડી અ
કેનજાના પ્રાપ્ત કર્યું ત્યા મુઘી મયાની માયા ટાળના રાત
નીચે પ્રમાણે ધાન તપશ્ચર્યાઓ કરી હતી

મહિના	દિવસ	તપ	મહિના	દિવસ	તપ
૧	૦	૧ વખત	૧		
૫	૨૫	૧ ,	૦	૧૦	૧૨ વખત ૧ વખત
૪	૦	૮	૦	૪	(સત્તોભન પ્રતિમા) ૧ વખત
૩		૨	૦	૩	(મહાભન પ્રતિમા) ૧૨ વખત
૨	૧૫	૨	૦	૨	(અકુમ) ૧ વખત
૨	૦	૧	૦		(ભન પ્રતિમા)
૧	૧૫	૨	૫૦ જુ	૨	૨૨૬ (૭૬) ૩૪૮

એ પ્રમાણે ભગવાન મહાવીરદેવે ગાન વર્ષ અને સાડાછ
હિના મુધીમા જે જે તપ કર્યા તે મર્યાદા જળરહિત જ કર્યા
તા બોધામા બોધુ છક્રુ તપ કર્યું ટોઈ પણ વખત એક
પેવાસ કરીને પાનુ કર્યું નથી તે પ્રભુએ નિત્ય ભોજન તે
ઈપણ દિવસ લીધુ જ નથી નિદ્રા માત્ર જે ઘડી જ આવી હતી

પ્રભુ મહાવીર દેવને પેશાબ સુદ ૧૦ ના દિવસે સજીવાનિકા
લીના કાઠે સ્થાનાક નામના ગૃહસ્થના ખેતરમા ગાન નામના
જાનીએ જાય હુલે તેવા આસને સૂર્યની આતાપના લેતા નિર્જળ
કૃત તપમા કેવળજ્ઞાન ઉત્પન્ન થયુ દેવોએ સમવસરણ આ
વળજ્ઞાની ભગવત શ્રી મહાવીર દેવને દેશના આપવા વિનિતિ
તા, રતનજડિત કામસવાળા ઉપરાઉપરી ત્રણ ગઢના મુશોમિત
અવસરણમા ગિરાજ ભગવાને અમૃતનય દેશના આપી દેશના
ભગવા સાધુ-સાધ્વીઓ, દેવદેવીઓ, વિદ્યાધરો, શ્રાવક-શ્રાવિ
કઓ, પશુ પક્ષી, વિગેરે પણ આવ્યા ૩૪ અતિસયવાળા પ્રભુએ
મધુર ધ્વનિથી એક યોજન (ચાર ગાઉ) મુધી સભાગાય તેવી
દેશના દેવી શરૂ કરી પોતપોતાની ભાષામા પશુઓ પણ સમજ
શક્યા દેશનાનો તે ચમત્કાર હતો પ્રભુજી પૂર્વ તરફ ભેગ હતા,
પરંતુ ત્રણ દિશામા દેવતાઓએ તેવા રૂપે જાણ્યા એટલે
કેવળજ્ઞાની ભગવત ગપેથી બેઠેલા જણતા હતા દેશના દર્શ
અસખ્ય જીવોને તાર્યા અને ચતુર્વિધ શ્રી સર્વની સાધુ, સાધ્વા,
શ્રાવક, શ્રાવિકાની આપના કરી લગભગ ત્રીસ વર્ષ મુધી દિવ્ય
દેશનાઓ આપી ગૌતમસ્વામીજી મહાતાપ કે જેઓ પહેલા

નતિએ પ્રાદક્ષણ હતા, તેઓ તથા તેઓના બધુઓ, તથા શિષ્યો વિગેરે એકી સાથે ૪૪૦૦ પ્રાદક્ષણોને ચલ્લઓનું સમાધાન કરાવી, સમાજે વાગી, દીક્ષા આપીને ત્યાં

અનત પરોપકારી એવા ભગવાનની સારે એક ગોશાળો ફરતો હતો, તે પ્રભુને એક વિમરૂપ હતો એ ગોશાળો એટલો દુષ્ટ હતો કે પ્રભુએ તેના પર ઘણા ઘણા ઉપકારો કર્યા હતા, એ મળતીયુત ઉત્તમ કુળનો ન હોનારી એ પ્રભુની ઘોર આશાનનાઓ કરતા પણ અચકાતો નહોતો સમજાવી એ પ્રભુએ તેના પર દયા લાવી ધણે ઠેકાતે તેને બચાવ્યો તેજોલેશ્યા પણ શિખવાડી તે ઉપજાવતો જલ્લો અપકારથી વાળવા સલામની આમો થઈ ગયો પોતે તીર્થ કરના જેવો રાજ કર્યો. એકો જુઓ જમાવ્યો, ને જેની પાસેથી તેજોલેશ્યા શિખ્યો હતો, તે જ તેજોલેશ્યા સલામ પર ડોડી જો કે તેનાથી પ્રભુનું આયુષ્ય તો ઘણું કે તુલ્યું જ નહોતું ને છેવટે “ખાટા જોડે તે પટે એ કહેવતની જેમ તેજોલેશ્યા પાછી ફરવાથી ગોશાળાનું જ મરણ થયું તે કેવો દુર્જન, દુષ્ટ અને મહાપાપી કહેવાય ? આવી જ રીતે વકેદ્યાવાળાઓ પેદા થઈ સલામની પછી પણ તે પ્રભુના શાસનને હીલુપત લાગે તેવા કામો કરે છે, તે દુષ્ટની વાત છે

ગોશાળા ઉપર ભગવાનને વેર તો હેતુ જ નહોતો સમાશીલ પ્રભુ સમતાના ખડાર હતા જે ભક્તિ કરે તેના ઉપર રાગ નહોતો, ને નિંદા કરનાર કે ખૂરુ કરનારનું પણ દેવ રાખી બગાડતા

નહીં રાગી અને બી ઉપર ઉપનરની સમઢદિએ ૪ નેતા,
તેથી ૮ તે મહાવીરદેવને સો વીતનગ ભાવાન તરીકે લેખતા

ગોશાળાને છેલ્લી ઘડીએ ટુ ખ થયુ કે “હુ ડેવો ઘોર
પાથી” મારા જેવો અધમાધમ કોણ હશે? મે આ પ્રભુની પાસે
દીને ઘણી આશાનનાઓ કરી છે આવા પથ્થાત્તાપવી ગોશાળા
ની ડેવો ગતિ સુધરી આ ગાયુ એમ મૂચવે ડે-ભગવાનના
શ્રવનમા આ પચમ કાળમા આવી રીતે દુર્જનો નાશનોને
વસ આપશે હુઆઓ શાતુકાર બનવા મથશે પણ ડેવો તો
સન્યનો જ જય વશે

ભગવાન છે હુ આમાસુ પાવાપુરી પધાર્યા ૭૨ વર્ષ પૂરા થયા

ઓહો હો હો હો ડેટલા બધા દીવા ! ઘેર ઘેર દીવા જ દીવા
દીવાનો તો પાર જ નથી તેનુ કારણ એ હતુ કે-પ્રભુ શ્રી
મહાવીર દેવ શ્રી પાનાપુરી (જિહાર પ્રાત) તીર્થના આસો ૪૮
અમાસને બિસે નિર્વાણ પામ્યા ત્યાર પડી જેમ સૂર્ય અસ્ત
પામવાથી અધારુ થાય ને દીવો કરવો પડે, તેમ સૂર્ય સમાન
તેજસ્વી ભગવાનના ગયા પછી તે પ્રભુના જ્ઞાન-પ્રતીપને યાદ કરવા
લોકોએ ઘેર ઘેર આસો વઢ અમાસના પ્રભુના નિર્વાણ દિને દીવા
કર્યા, માટે તે દિવસનુ નામ “દીવાગી” પડયુ ત્યારવી દિવાળી
ચર ચર્ષ મહાવીર પ્રભુના પ્રથમ ગણધર શ્રી ગૌતમસ્વામીજીને
દારતક મુઢ એકમને દિવસે સવારના પોરમા કેવળજ્ઞાન પ્રાપ્ત
થયુ એ ગૌતમસ્વામી ભગવાન અનતી લગ્ધિવાળા હતા

રીર ભગવાનના ૧૧ ગણધર્મોમાં એ પ્રથમ ને મુખ્ય હતા શ્રી મહાવારસ્વામી ભગવાનના મોક્ષે ગયા પછી અત્યારે જાડી હજાર વર્ષો વીતી ગયા છે

અ તરના જાડાણમાંથી—અતિ જાડાણમાંથી સરી પડતો “મહા વીર” નામક ગભીર મુશળદંડ કેટલો ભય અને અદ્ભૂત લાગે છે! એ નામ પાછળ કેટલું સામર્થ્ય સમાયેલું હશે, કે જેના નામ માન ઉચ્ચારવાની સાથે જ હજારો નહીં બેઠે અમખ્ય ભાવિક આત્માઓના હૈયા સડપા નમી પડે છે; અને સ્વજાતને કૃતકૃત્ય માને છે! એ મહાન વિભૂતિનો કેટલો ઉપકાર માનવો? જેટલો માનીએ તેટલો ઓઝ છે ખરેખર એ પ્રભુએ દુનિયામાં ચાલતી ધર્મને નામે ભય કર હિસાઓ, હનચારો, ધર્મના ઓઠા નીચે સેવાતાં ભો અને હૃદયદાહી માન્યતાઓને ઉઘાડી પાડી તેના ઉપર સાચા સમ્યજ્ઞાનનો પ્રકાશ ફેંકી માનવને માનવતાનો “જીવો ને જીવવા ઘો”નો અમૂલ્ય ઉપદેશ ને સદેશ આપ્યો છે અને શાશ્વત ચાતિત્વ સાચુ માર્ગદર્શન આપી ભારતભૂમિ ઉપર મહાન ઉપકાર કર્યો છે તેવા મહાન પરમોપકારી દિવ્ય વિભૂતિએ ૭૨ વર્ષનું આયુષ્ય પૂર્ણ કરી મોક્ષગતિને પ્રાપ્ત કરી

ભગવાન શ્રી મહાવીર દેવના પાચ કટ્યાણુકોનો કોડો

	કટ્યાણુકો	વિનસ
(૧)	ચ્યવન કટ્યાણુક	અપાક મુ. ૬
(૨)	ગન્ધ	ચેન શુ. ૧૩
(૩)	દીક્ષા	કાસક વ. ૧૦
(૪)	કેવલ	વેશાખ ૧૦ ૧૦
(૫)	મોક્ષ	આસો ૫ ૦))

ભગવાન શ્રી મહાવીર દેવનો ચતુર્વિધ
શ્રી સવનો પરિવાર નીચે પ્રમાણે છે

- (૧) અનંત લલિતનિધાન શ્રી ગોતમચ્ચામી મહારાજ તથા શ્રી સુધર્માસ્વામી ૧૧ ગણધર આદિ ૧૪૦૦૦ સાધુ મુનિ રાજોનો શ્રીવીર વિભુનો પરિવાર હતો
- (૨) ચંદનખાળા પ્રમુખ ૩૬૦૦૦ સાધ્વીજી મહારાજોનો પરિવાર હતો
- (૩) આનંદ કામદેવ વિગેરે ૧,૫૯,૦૦૦ શ્રાવકોનો સમુદાય
- (૪) મુલસા શ્રાવિકા પ્રમુખ ૩,૧૮,૦૦૦ શ્રાવિકાનો સમુદાય,

એ ભગવતનું શાસન ૨૧૦૦૦ વર્ષ સુધી ચલેલાનું છે તેનાથી લગભગ અઢી હજાર વર્ષ જે વ્યતીત થઈ ગયા છે, તે બાદ કરતા હજી પણ સાડાઅઢાર હજાર વર્ષ સુધી એ પ્રભુનું શાસન રહેશે એ પ્રભુના ગ્લાનનના જોવાળ માત્રના યક્ષ અને સિદ્ધાધિપ દેવી છે

મહાવીર પ્રભુના તીર્થસ્થાનો, પાવાપુરી, સાચોર, ક્ષત્રિય કુંડ નાદિયા, મહુવા, પાનસર, દીબાણા, મુછાળા મહાવીર, રાતા મહાવીર, ગામણવાડ વિગેરે સ્થળોમા છે

શ્રી નાદિયાજી તીર્થ તે પ્રભુના જ્યેષ્ઠજનુ શ્રી નદિવર્ધનના નામથી વસ્યું લાગે છે ત્યાં શ્રી નદિવર્ધન રાજાએ સ્થપિત સ્વામીના સંપૂર્ણ પ્રમાણોપેત આખા હિન્દુસ્તાનના અજોડ એવી મહાન પ્રતિમાજી બતાવેલા છે જાણે સાક્ષાત્ મહાવીર પ્રભુ દેશના દેતા હોય તેવી મૂર્તિ છે સોને નાદિયા તીર્થની જાત્રા કરવા માટે ખાસ જલામણ છે નાદિયા જવા માટે સજ્જન રોડ મોશને (જાણુ પાસે) ઉતરી ગામણવાડજી થઈને જવાય છે

શ્રી વીર ચરિત્રના ધૂપા રહસ્યો

★ ભગવાન શ્રી મહાવીરદેવે પૂર્વભવમા કદી ઈન્દ્રિય નથી કે મને સમોસરણમા બેસવાનું મજા [મંત્રિમા આપણે કેવી કામ નામો રાખીએ છીએ?]

★ તે પ્રભુએ કહી દેવાને હુકમ કર્યો નથી કે—સમોસગળ ગ્યો તેમ બધા પણ આપ્યો નથી કે—સમોસગળ કેમ ગનાન્યુ નહીં? માટે તેમને શિક્ષા કરવી પડે. [ઘોડુ નન હોય તો આપણે કેવા હુકમો કરીએ?]

★ પ્રભુ નિર્મોહી હતા, એટલે જ બગવાનને ચાતવા માટે દેવો નવ નવ (૮-૯) સુવર્ણ કમગો પગ નીચે રગતા હતા એટલે જ તેથી તેમને અગિમાન થતુ ન હતુ અથવા સુવર્ણકમગોને ઠાક મારી કેદી દેતા નહોતા. [કોઈ દેવ આપણને સહાય કરે, તો નરતી પર આપણે ચાલીએ?]

★ જે પ્રભુએ સૌધર્મે ને શિખામણ આપના મેરુપર્વત કપાળો તે બગવાન ચોતાના પદ પાખડીઓને પગ નીચે ચૂરી નાખવા ધાગત તો તેમ કરી શકત પણ તેવુ અહિનકર કાર્ય પ્રભુ કરે જ શાના? [આપણા શત્રુનુ આપણે શૂરુ કરવામા બાકી રાખીએ?]

★ ઘોર પાપીઓને શિક્ષા કરવા બગવાને દેવેદ્રોને કેમ હુકમ કર્યો નહોત? નાન્તિકોને તથા દિસકોને સત્તાથી કેમ ધર્મ કગવ્યો નહોત? કે કાનપટ્ટી પકડી સત્તાથી ધર્મ કરાવના ઈતિને કેમ આચાર કરી નહોત? [બીજાઓને સમન્તવીને આપણે કેટલા આત્માઓને બુઝાયા?]

જે

★ જે દેવો અને દેવેદ્રો સામાયિકનુ અનુમોલન કરનાગ હતા, તે બાવના બાવવાવાગાઓ પાસે પ્રભુએ કેમ સામાયિક કગાયા નહી

એ ભગવતનુ શાસન ૨૧૦૦૦ વર્ષ સુધી રહેવાનું છે તેમાથી લગભગ અઢી હજાર વષ જે વ્યતીત થઈ ગયા છે, તે બાદ કરતા હજી પણ સાડાઅઢાર હજાર વર્ષ સુધી એ પ્રભુનુ શાસન રહેશે. એ પ્રભુના શાસ્ત્રના નખેવાળા માતાગ યત્ર અને સિદ્ધાયિન દેવી છે

મહાવીર પ્રભુના તીર્થસ્થાનો, પાવાપુરી, સાચેર, ક્ષત્રિય કુડ નાદિયા, મહુવા, પાનસર, દીઆણા, મુછાગા મહાવીર, રાતા મહાવીર, ગામણવાડા વિગેરે સ્થળોમા છે

શ્રી નાદિયાજી તીર્થ તે પ્રભુના જ્યેષ્ઠ ધુ શ્રી નદિવર્ધનના નામથી વસ્યુ લાગે છે ત્યા શ્રી નદિવર્ધન રાત્રએ જીવિત-સ્વામીના સંપૂર્ણ પ્રમાણોપેત આખા હિન્દુસ્તાનમા અનેક એવી મહાન પ્રતિમાજી ભરાવેલા છે કાણે સાદાત્ મહાવીર પ્રભુ દેશના દેતા હોય તેવી મૂર્તિ છે સોને નાદિયા તીર્થની જાત્રા કરવા માટે ખાસ જવામપુ છે નાદિયા જવા માટે સજ્જન રાડ એશને (આણુ પાતે) ઉતરી ગામણવાડજી થઈને જવાય છે

શ્રી વીર ચરિત્રના છૂપા રહસ્યો

★ ભગવાન શ્રી મહાવીરદેવે પૂર્વભવમા કદી ધન્યુ નથી કે મને સમોસરણમા બેસનાનું મળે [મદ્દિમા આપજે કેવી કામ નાએ રાખીએ હીએ ?]

★ તે પ્રજાએ કદી દેવોને દુકમ કર્યો નથી કે-સમોસગળ્ય ગયો તેમ કપડો પણ આપ્યો નથી કે-સમોસગળ્ય કેમ બનાયું નહીં? માટે તમને શિક્ષા કળી પડશે. [ઘણું ધન હોય તો આપણે દેવો દુકમો કરીએ?]

★ પ્રજા વિમેદી હતી, એટલે જ બગવાનને ચાનના માટે દેવો નવ નવ (૯-૯) સુવર્ણ કમરો પણ નીચે ધગતા હતા એટલે જ તેથી તેમને અભિમાન થતું ન હતું. અથવા સુવર્ણકમરોને ઠોક મારી ફંગ દેતા નહોતા. [કોઈ દેવ આપણને સહાય કરે, તો વરતી પર આપણે ચાલીએ?]

★ જ પ્રજાએ સૌધર્મે અને શિખામણ આપવા મેરુપર્વત કપાળો તે લગવાન પોતાના પકડ પાખડીઓને પણ નીચે ચૂરી નાખવા ધાગત તો તેમ કળી શકત પણ તેનું અદિનકર કાર્ય પ્રજા કરે શોના? [આપણા શત્રુ આપણે ખૂરુ કરનારા બા તાખીએ?]

★ ચાર પાપીઓને શિક્ષા કરવા બગવાને દેવેદ્રોને કેમ દુકમ કરી નહીં? નાસ્તિકોને તથા દિસકોને સત્તાથી કેમ ધર્મ કમળો નહીં કે કાનપટ્ટી પકડી મત્તાથી ધર્મ કમળવા ઇતિને કેમ આગા કરી નહીં? [ખીજાઓને સમજાવીને આપણે કદવા આત્માઓને જીત્યા?]

★ જ દેવો અને દેવો સામાયિકનું અનુમોલન કરવા હતા, તે બાનના બાવવાવાળાઓ સામે પ્રજાએ કેમ સામાયિક કમળ નહીં

હાર [આપણા લાગ્યમા સામાયિક છે, છતાં પણ આપણ સામાયિક નથી મરતા તેવું શું ?]

- ★ જન્મતાની સાથે જ મેરુપવત જેવા મહાન પહાડને કપાલી થકે તેટલી તાકાત અને બળ ધારણ કરનાર લાગતી દેવોને કેમ કંચુ નહીં, કે મારે માટે સમોસગ્ન બનાવવાનો સમાગ્ન કેમ કરો ? મને કેમ પૂછ્યું નહીં? આવામા મને મેસાગીને શું મારી મરકાવી અને શું કેવળજ્ઞાનની દેકરી કાવતી છે ? સામાન્ય પત્યગનો શિના પગ જેસી દેવના શું આપી શકાતી નથી ? એમ ખુસ્સો કરીને ભક્તિથી વિચેલા સમોસગ્નને પણ નીચે લુકાકો કરી નાખતાં કરા રાગ લાગતી હતી ? પણ એમ કેમ ન કર્યું ? [લગ્નમા રેશમી અને પૂજનમા મુતરાન વસ્ત્ર પ્રસદ્દ કરનાર આપણે કેવા ? લગ્ન પ્રસંગે બરા હાજરી આપે, ને વાર્ષિક ઉત્સવોના પ્રસંગોમા, માડ માડ પાચ દશ લેગા થનારા હીનભાગી આપણે કેવા ? મંદિરમા અવચિત્ત અને સિનેમામા સ્થિર ચિત્ત બનનારા આપણે કેવા કહેવાય ?]

શ્રી વીરપ્રભુના ૨૭ ભવોનુ

સક્ષિપ્ત વર્ણન

પહેલા ભવમા પશ્ચિમ મહાવિદેહ નેત્રમા નયસાગ નામે એક ગ્રામાધિપતિ હતા તેમને ઢાંગપુવગાત્ એક નાગ જ ગવમા જવાનું વયુ જમવા આવનાો ભરગપોના નમય હતો ડોઈ અતિવિની રાહ જોતા હતા, તેનામા ડોઈ નાધુમુનિરા નવવારાવી ભૂવા પડીને તે તન્દ્રથી જતા દેખાયા શ્રી નયન કે જર્મને વિનંતિ કરી કે-“આપ આવા ભયજન જ ગવમા અહીં ડયાવી ? મારે ત્યા પધારો, મને લાભ આપી કૃતાર્થ કરો” સત્રવા થી ત્રિષૂટા પડનાનુ કાગણુ બાણુ, એટલે તેમણે સાત નકા ૧૪ને જણાવ્યુ કે આપ આહાન્પાપી વાપરી નો પડી હુ આપને માને ચડાવી દઈશ, અને સાજે આપનીને સથના ૧ ભેગા થઈ જવાશે ’ મુનિવડે અવગજ જોઈ લાભ ગાખ્યો આહાન્પાપી વાપર્યા બાદ, વિજ્ઞાન વગતા શ્રી નયસાગ વળાવવા માટે અને યોગ્ય માર્ગે ચડાવના માટે તેમની સાથે થોડા રમતા મુધી ગયા ત્યા એ પવિત્ર મુનિનને સમયોચિત ઉપદેશ આપતા જણાયુ કે-“હિ ભા યશાગી ! આ દ્રવ્યમાર્ગ મમને બતાવવામા તમને ઘણો જ લાભ વયો કે પરતુ ખરો માર્ગ તો મુક્તિનો કે દેવગુરુવર્મની સાચી ઓગમ ધાય તો મુક્તિમાર્ગે પ્રયાણ થઈ શકે” એવો હૃદય દ્રાવક ઉપદેશ સાભળતા શ્રી નયનાર સમકિત પાન્યા એવી જ રીતે જયારવી ડોઈ પપુ આત્મા સમકિત પામે ત્યા વી તે મુક્તિએ વાય ત્યા મુધીના ભવોની ગણતરી વાય કે તે દૃષ્ટિવી અનતા ઢાગ પડી શ્રી નયસારના ભવમા ભગવાન શ્રી મહાવીન્દેવના આત્માને સમકિત પ્રાપ્ત વયુ એટલે આ પહેલો ભવ ડહેવાયો બાકીના અગાઉના અનતા જન્મમરણો તો કિમત વિનાના શ્રી-જેનુ

શામભા ગાળાયા ૭, પચ પરમેશ્વરના શુભ ધ્યાનમાં મરીને
બીજે ભરે એક પ થોપમના આયુષ્યવાળા સોવર્મ નામના
પરેવા દેવલોકમાં દેવપણુ ૮૧૧ થયા

ગીજે ભરે શ્રી ભરત ચક્રવર્તીના પુત્ર મીચિ તરીકે થયા
ભગવાન શ્રી કપલદેવનાનીની પાનગીયા લીલી વાગવળત પછી
ત્રિદીને પેશ લીધો એક વળતે ભગત મહાનંદએ શ્રી કપલદેવ
ભગવાનને મોસગળમાં પૂછ્યું કે-માગા ઉપર ભારિમાં તીર્થ કર
ધાય તેવો ઉત્તમ આત્મા આત્મી પ્રાપ્ત છે? જવાબમાં પ્રભુજીએ
કહ્યું, કે-મરીચિ આ અનર્પિતી મા છે તો ૨૪ મા તીર્થ કર થશે
તે બાપી ભગતજીએ તેને ભાવિ તીર્થ કર ભગવાન તરીકે વદન
કહ્યું મરીચિને કુદનો મંદ થયો, કે માન કુલ કુલ ઉત્તમ
જોવાય? મા ૧ દાન પ્રથમ તીર્થપતિ મા ૧ પિતા પ્રથમ ચક્રવર્તી,
તું પ્રથમ વાસુદેવ ગને ઉદયો તીર્થ કર પણ થઈશ એ ગર્વક વાધી
નીચ જોનનુ કર્મ બાધ્યુ તે કર્મને ભોગવતા ભોગવતા છેરો મોડુક
બાકી રહ્યું, તેથી તીર્થ કર ના ભવમાં ત્રો દસ ૧૬ પ્રાક્ષણીને ત્યાં ૮૨
વિવિધ ભગવાન મહાવીરના ભાંમાં રહેલુ પશુ વાધે ભરે પાચમા
દેવનાકે ૧૦ માગદાપમના આયુષ્યવાળા દેવ થયા પાચમા ભરે
કો વાઠ ગામમાં કૌગિક નામે ત્રિદી વયા ત્યાંથી મથુલા નગરીમાં
જર સાથે પૂર્વના આયુષ્યવાળા પુષ્પ પ્રાક્ષણ તરીકે જુદે ભરે થયા
સાતમે ભરે સોધર્મ દેવલોકમાં ૧૧ વયા આઠમે ભરે અગ્નિગોત
નામે ત્રિદી ૬૦ લાખ પૂર્વના આયુષ્યવાળા વયા નવમે ભરે
ઇશાન દેવલોકમાં ૧૨ વયા દશમે ભરે મદદ ગ્રામે અગ્નિભૂતિ નામે
ત્રિદી ૫ લાખ પૂર્વના આયુષ્યવાળા વયા અધ્યારમે ભરે
અનંતકુમાર નામના દેવલોકમાં ૧૩ વયા મારમે ભરે શ્રેતાળી
નગરીમાં ૪૪ લાખ પૂર્વના આયુષ્યવાળા ભાન્દાજ નામના ત્રિદી
થયા તેરમે ભરે માહે દ્ર દેવલોકમાં દેવ વયા ચોભા ભરે
શજગૃહી નગરીમાં ૩૪ લાખ પૂર્વના આયુષ્યવાળા ત્રિદી

થયા પદ મા ભવે પાવના બ્રહ્મ દેવલોકમા દેવ થયા
 ત્યાગાદ ઘણો મમા ભમીને નાના નાના જ મો વખા કર્યા
 પડી મોળમા ભવે વિધિભૂતિ નામે રાજકુમાર થયા મભૂતિ
 નામના ગુરુમહાનગ્ની પાને દીધા દીધી તર કન્ટા કન્ટા એક
 વખત એવ તરના જ વામા જા માગ્યુ અણસણ કરી તપ વેચ્યુ
 ને નિરાણુ કર્યુ જેથી તથા ૧૭ વામુદેવ થયા સત્તરમા ભવે મહાગુરુ
 નામના દેવલોકમા દેવ થયા અગામ્ભે ભવે ૮૪ લાખ પૂર્વના
 આયુષ્યવાળા ત્રિપૃષ્ઠ વામુદેવ પાતનપુરીમા ધના આ ભનમા ગીતના
 શોખિન નાડરને મામૃતી બુનના મળો નામ પાને કાનમા તપાનેહુ
 શ્રીગુ રેગબ્યુ, તે તીર્થ કરના ભવમા ગોવાગી માણે જનમા ખીડા
 કોડ્યા ત્યાર તે ઠમનો ઉઘ્ય આ થો ઓ ૧ ટીનમા ભવે માતમી
 ના કીમા ૩૩ નાગરોપમના દુ ખો લોગવોને વીશમે ભવે સિંહ થયા
 એવીગમે ભવે ચોથી નારકીએ ગયા પછી વચ્ચે વચ્ચે ઘણા
 નાના નાના તિર્થ ચાલિના ભવોમા ભવના માવીશમા ભવે મનુષ્ય
 ધના દેવીશમા ભવે મૂન નામની નગરીમા ૮૪ લાખ પૂર્વના
 આયુષ્યવાળા પ્રિયમિત્ર ચક્રવર્તી થયા ત્યા શ્રી પોદ્દિવાચાર્યજી
 પાને દીક્ષા લીધી, ને કોડ વર્ષનુ આગ્નિ પાળીને ચોવીશમા ભવે
 મહાગુરુ નામના દેવલોકે દેવ થયા પચ્ચીશમા ભવે જ ખૂ
 દીપના ૪ ભ તમેરમા છત્રિ ૧ નગરીમા ૨૫ લાખ વર્ષના
 આયુષ્યવાળા ન ન નામે રાજપુત્ર થયા ત્યા દીક્ષા લઈને જાવ
 જીવ માસખમણુવી વીચ ન્યાનકેનુ તપ કર્યુ એક લાખ
 વર્ષનુ ચારિત્ર પાળીને તીર્થ કરનામઝર્ગ નિકર્યુ આ તપમા
 ૧૧,૮૦,૬,૪૫ માનખમણ કર્યો ત્યાથી ૯ વીશમા ભવે દરામા
 પ્રાણુત દેવલોકમા પુષ્પોત્ત વિમાનમા ૨૦ નાગરોપમની મ્થિતિવાળા
 દેવ થયા ત્યાવી ૨૪મા તીર્થપતિ ભગવાન મહાવીરદેવ સત્તા
 વીશમા ભવે થયા તીર્થ ૬ વર્ષ, રામન ન્યાપી, જન્મોજન્મના
 દેશ મિટાવી મોક્ષે ગયા

શ્રી વીર વિભુના ઉપમર્ગોની ટૂંક નોંધ -

- (૧) કુમાર નામના ગામમાં ગોવાળિયાનો ઉપસર્ગ
- (૨) અમ્થિક ગામમાં શુનપાણિ યક્ષનો ઉપસર્ગ
- (૩) શ્વેતાખી નદીમાં અડધેચિક્ષિત ર્પનો ઉપસર્ગ
- (૪) મુનિપુર ગામ નીચે મઠે મુદ્ધવેનો ઉપસર્ગ
- (૫) હરિદ્ર ગામની જાડાર હરિદ્ર કૃષ્ણ પીથ અમિનો ઉપસર્ગ
- (૬) ગાવિગીષ ગામમાં કટપૂતના વ્યતરીનો ઉપસર્ગ
- (૭) શાલવન ગામમાં શાલાર્યા જ્યોતીના ઉપસર્ગ
- (૮) વજ્રભૂમિમાં મ્લેચ્છોનો ઉપસર્ગ
- (૯) હઠભૂમિમાં પેટાલ ગામ પી જાડાર સગમદેવના એક જ રાત્રિમાં મોટામાં મોટા ૨૦ ઉપસર્ગો
- (૧૦) ઘણાની ગામમાં ગોવાળિયાનો ઉપસર્ગ
- (૧૧) ભગવાનને કેવળજ્ઞાન વધા બાદ ગોળાગાએ તેજોવેદ્યા મૂકી તે ઉપસર્ગ

શ્રી વીર વિભુના દીક્ષાપત્રી નિર્વાણ સુધીના
થયેલ આતુર્મસોની યાદી

(૧) રાજગૃહીનગરીમાં નાલદા પાજમાં ૧૪	(૬) અમ્થિક ગામમાં ૧
(૨) વૈશાલી નગરીમાં ૧૨	(૭) આલલિકા નગરીમાં ૧
(૩) મિથિલા નગરીમાં ૬	(૮) શ્રાવસ્તિ નગરીમાં ૧
(૪) પૃથ્વિપાપુરી નગરી ૩	(૯) વજ્રભૂમિમાં ૧
(૫) ભદ્રિજા નગરીમાં ૨	(૧૦) મધ્યપાપા(પાનાપુરી)માં ૧

કુલે ૪૨ આતુર્મસ ભગવાનના વધા

(૬)

પ્રારંભિક-પ્રશ્નપત્રો

[અખિલ ભાગીય ન સમાજની અઠ ૪ સર્વાત્મ સિમળ સરચા થી જૈન તત્ત્વજ્ઞાન વિદ્યાપીઠ તર થી તા ૧૪-૫-૧૯૪૮થી અત્યાર મુધીના ચાર વખત પ્રારંભિક પરીમા કવાએવ તેમા એક રે જઠ પાઠશાળાઓ-વાતા કુલે એકે કમ્પર ભા યસા પી વિદ્યાર્થીઓ અને વિદ્યાર્થિનીઓ લાન લા તે પરી મામા કલોનુ ચાલ ઇ આ સિ ભૂકમ અનુસાર અલ્લાસ કમ્પર સરચ પડે અને ૨૦ પદ્ધતિથી પરીકા લેવાય છે તે જોવા માટે અને પરી મામા પ્રશ્નપત્રોનો મ્લાલ આને તે દેનુથી અમે અને સરચાતથી તે સે પ્ર નપત્રો આપીએ છીએ

—પાઠક સમિતિ]

પ્રારંભિક પ્રશ્નપત્ર (૧)

તા ૨૭-૬-૧૯૪૮

(રેકમા કુન મુખ ૧૦૦)

[રેકમા વૃદ્ધિ અને રસજતા માટે પ્રશ્ન ૧]

- ૧ એગિદિયાથી મિચ્છામિ દુક્કડ' મુધી અને 'બાવ અરિક તાણુથી અપ્પાણુ વેસિરામિ' મુધી સૂતના વિમા । શુદ્ધ લખો ૧૦
- ૨ (i) ૧૬ સતીઓમાથી ૧૦ સતીઓના નામો લખો ૧૦
- (ii) મોટા ૧૦ તીર્થોનાં નામો લખો તેમાથી તમે કયા કયા તીર્થની યાત્રા કરી છે ?

૩ નીચેના શબ્દોનાથી મળકપૂર્વક ગમે તે પાત્રના અર્થ લખો- ૧૦

તેષદ્વિયા, જભાઈએણુ, લોએ, સધાઈના, સયમયાત્રા, મોલેણુ, પદમ

૮ ભગવાન શ્રી મહાવીરદેવનું ૨૫ લીંટીમા દૂક ચરિત્ર લખો ૧૫

૫ ખાલી જગ્યા પૂરો ૧૪

અ (i) ભગવાનનું લછન ગણક છે
 (ii) " " હાથી છે
 (iii) " " ચક્ર છે
 (iv) " " કાચળો છે

વ (i) શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુનું લછન છે
 (ii) " નેમનાથ " " છે
 (iii) " સુમતિનાથ , " છે
 (iv) " વિમલનાથ " " છે

ફ ૩, ૧૨, ૧૫, ૧૬મા તીર્થંકરોના લછન સહિત નામો લખો

૬ (i) ગુરુ મહાશબ્દના પચિદ્વિસૂત્રમા ગણાવેલા છત્રીસ ગુણો ગણાવો ૧૫

(ii) નવકારમ ત્રમા ગણાવેલા પાંચ પરમેષ્ઠી ને આવે છે તે ગણાવો

(iii) “એગિદિયા, બેઈદિયા, તેઈદિયા ચઉરિદિયા, પચિદિયા નો અર્થ ચારી રીતે સમજાવો એ પાચ માથી કયા વિભાગમા તમને ગણાવી શકાય ?

(i) દેવપાલે કેવી રીતે રાજ્ય મેળવ્યું તે સવિસ્તાર લખો

૨૧

(ii) મનોરમા રાણીને જાતિન્મરણ્ય વતા, પહેલાના ભવની શી વાર્તા દેવપાલ રાજાને મનોરમાએ જણાવી ? તેનું વર્ણન કરો

(iii) સિદ્ધરથ રાજાએ પોતાના રાજ્યનો વારસો કેને સોંપ્યો ? વારસદાર શા માટે તેને રોગરો પાડ્યો ? તે સમજાવો

ભારતીય પરીક્ષા (૨)

તા ૭-૧૧-૧૯૪૮

૧ નીચેની ગાથાઓના અર્થ સમજાવો

૧૫

(૧) અભિજ્યા વત્તિયા થી તસ્મ મિન્દામિ દુક્કંઠ

(૨) અરિજ તે કિત્તપ્પસ, ચઉવીસ પિ કેવલી

૨ નીચેના સૂત્રો શુદ્ધતાથી સ્વચ્છ અક્ષરમા લખો

૧૫

(૧) પચિદિય સૂત્ર સંપૂર્ણ

(૨) કર્કશિ ભ તે સૂત્ર સંપૂર્ણ

- ૩ નીચેના શબ્દોમાંથી પાંચ શબ્દોના સંબંધપૂર્વક અર્થ સમજાવો ૧૫
- સન્નિધિ, પચસમિયો, વિર, તિવિદ્યોત્ત, સ્વધાક્રમ્યા, નિયમનજ્ઞુતા, સાગરવર, ભીરા, ધમ્મતિત્તવચરે
- ૪ ભગવાન શ્રી મહાવીર પ્રભુનો દીક્ષા લીધા પડીના ૧૦
- અસ્તિત્વમાંથી સંબંધશીલતાનો એક પ્રસંગ ૧૫ લીંટીમાં લખો
- ૫ (૧) તીર્થ કયે ભગવાન એટલે શું ? ૯
- (૨) તમે કયા સૂત્રમાં ૨૪ ભગવાનના નામ શિખ્યા છે ?
- (૩) ૧, ૫, ૯, ૧૧ ને ૨૩ના પ્રભુજીના વચન વળો
- ૬ તમે જાણુતા હોય તે ૧૨ મહામતાઓના નામો લખો ૬
- ૭ જિનહત્ત શેઠનો એક મામુલી નાકર સ્વભાવજિતાના પ્રભાવથી કેવી રીતે રાજા થયો તે અવિસ્તર જણાવો ૧૦
- ૮ તમે જેટલા સૂત્રો શિખ્યા છે, તેમાં તમને કયું સૂત્ર બહુ જ સારું ને શુદ્ધ આવડે છે ? ૫
- ૯ ખાલી જગ્યા પૂરો ૧૦
- (૧) શ્રી શત્રુજય ગિરિરાજ ઉપર ભગવાન બિરાજે છે
- (૨) શ્રી તાન્ગાજી તીર્થ પર ભગવાન બિરાજે છે
- (૩) શ્રી તલાજી તીર્થ પર ભગવાન બિરાજે છે
- (૪) શ્રી કદબગિરિ તીર્થ પર " " "
- (૫) શ્રી ગિરનારજી મહાતીર્થ પર " " "

પ્રારભિક પરીક્ષા (૩)

તા ૩૦-૭-૧૯૪૯

- ૧ નીચે જણાવેલા ચૂનો શુદ્ધિપૂર્વક લખો ૧૫
 (૧) નમઃકાર મહામત્ર અને (૨) સામાર્થ્યવચનુત્તો
- ૨ (૧) “ કરેમિ ભતે સૂતમા તમે શુ શિષ્યા છો, તે સંપૂર્ણ સમજાવો ૧૦
 (૧) ‘ ઈચ્છામિ ખમાસમણો’ સૂત્ર અર્થ સહિત સમજાવો
- ૩ નીચેના ચાન્દોમાલી માત્ર ચાન્દોના સળ ૧ સાથે અર્થ લખો ૧૬
 ભવ, પુષ્કલ, લોચ્ચે, સન્વસાહુપ્પ, ખમાસમણો, સિદ્ધાણ્ણ, ભવપિન્નભે, મુહગર્ભ, ખીયક્રમત્તે
- ૪ (૧) સાત તીર્થોના નામો આપો, અને તે કયા કયા વિભાગમા (પ્રાતમા) આવેલા છે, તે પણ જણાવતા હો તો લખો ૧૩
 (૧) ૬, ૮, ૯, ૧૩ ૧૭ અને ૧૯મા પ્રબુજના લેહન સાથે નામો જણાવો
- ૫ લગવાન શ્રી મહાવીરજીએ દુનિયાને ક્યારે અને શો ઉપદેશ આપ્યો? તેમાથી તમે કેટલો અમલ કરો છો, તે ૨૦ લીટીમા દર્શાવો. ૧૫

- ૬ (i) પ્રભુ પ્રત્યેની અતિથય ભક્તિથી શુ લાભ થાય?
તમારી શિષ્યેની પુનિતકામાથી તે વર્ણન ૧૫ લીટીમાં
લખો

(ii) આ જન્મમાં મનોરમા રાજપુત્રી થઈ અને તેણીને
પૂર્વભવનો પતિ આ જન્મમાં ભીલ બન્યો, તે વિગત
કારણ સહિત સવિસ્તર જણાવો

- ૭ નીચેના પ્રશ્નોના જવાબ આપો

૧૩

- (i) તીર્થ એટલે શુ ?
(ii) તીર્થ ૬૨ કેટલા વચ્ચા, અને તે કયા કયા ?
(iii) કાઉન્સગમાં બળાસુ આવે તો ?
(iv) યાચ પરમેશ્વરીને નમવાથી શુ ફળ મળે ?

ગ્રાગ ભિક પરીક્ષા (૪)

તા-૩૦-૭-૧૯૫૦

- ૧ શુદ્ધિપૂર્વક લોભરુસ સૂત્ર સંપૂર્ણ લખો ૧૪
૨ ખાલી જગ્યા પૂરો અને તેટલા વાક્યોના અર્થો સમજાવો ૧૫
(i) સંપૂરિતા હિતાનિ
(ii) સુહાય પસદ્યા
(iii) વિસહર મહુઓ

(ii) અભયદયાણુ મોહીદયાણુ

(v) તહવિ મમ ચલણુણુ

૩ નીચેના શબ્દોમાંથી કોઈપણ સાતના ભાવાર્થ સાથે તમે જે બાંધતા હો તે તમારી ભાષામાં સમજાવો ૨૦

સામાયિક, કાઉન્સિલ, સમિતિ, ગુરુમહારાજ, નમસ્કાર મહામત્ર, શુભિ, મૃતુતિ, અથવા યોગ, ચૈત્ય અથવા જિનમંદિર

૪ નીચેના વિષયોની તમારી જુદી અનુસાર દે ક્રમાં ૧૦, ૧૦ લીટીમાં માહિતી આપો ૧૫

(i) તીર્થયાત્રા (ii) પ્રતિકંભલ (iii) પચ્ચક્ખ્યાણુ

૫ નીચેના વાક્યોના ભોધતા શબ્દો ઉમેરી વાક્ય પૂરું કરો ૫

(i) ન દાવર્ત ભગવાનનું હંતુ

(ii) ભગવતનું સાથીઓ હંતુ

(iii) ગુરુમહારાજના શુભોત્ત વર્ણન સૂત્રમાં આવે છે

(iv) માધેરાન હવાકેટ કરવા જતા ... મહાતીર્થની કરવી ઉત્તમ છે

(v) નિશાળની કેળવણીની આપણે શિક્ષણ પણ લેવું જ જોઈએ

આ વિપયોમા તમે કંઈ જાણો છો? તે તમે ક્યાથી
વાચ્યું ? ૬

પતાનુ, વોરિંગ કંપની, વિમાનની મહેલ

સામાન્ય માણુમ રાજી થઈ શકે? સામાન્ય નોકર પ્રભુ
ભક્તિ કરી શકે? ૧૦

એ નોકર અને ગજપુત્રી મનોરમા વિષે પદ્મ લીટીમા
નિબંધ લખો

૮ પૂછ્યા પ્રમાણે જવાબ આપો ૧૦

(૧) પાત્ર મહાતીર્થના અને પાત્ર મહાસતીઓના
નામો લખો

(૧૧) ભગવાન શ્રી મહાવીરદેવનો ચતુર્વિધ શ્રી સંઘનો
પરિવાર કેટલો હતો ?

(પ્રશ્નપત્રોમા આવતા દરેક પ્રશ્નોના ઉત્તર સમજપૂર્વક અને
મુદ્દાસર લખવા જોઈશે.)

પ્રારંભિક પરીક્ષા (૫)

તા ૨૬-૭-૫૧

- ૧ ઇન્ડિયાવહી સૂત્ર સંપૂર્ણ શુદ્ધિ પૂર્વક લખો ૧૬
- ૨ નીચે જણાવેલા ગ્રંથમાની બે વિષયોની વિગત દેડમા ૧૫-૧૫ લીટીમા વર્ણવો ૧૫
 - (૧) પૂત્ર ભણાય છે તે (ii) સઘજમાણુ (iii) શ્રી શત્રુજય તીર્થનો કાર્તિકી પૂત્રમનો મેળો
- ૩ કયા સૂત્રમા કયા વિષય નાથે નીચેના શબ્દોને સ્તબ્ધ છે, તે માત્ર પાચ શબ્દોનો વિસ્તારથી અર્થ મમજાવુ પૂર્વક જણાવો ૧૫

વદણવત્તિયાએ, મુચુગ્નિક્કાણુ, બુઝાણુ, વાલીનદોડે દેહે, ભવેભવે, ભવત, આઈરાણુ
- ૪ પૂછ્યા પ્રમાણે જવાબ આપો ૬
 - (૧) ગાળી મનો મા વિરે તમે ૭ જાણુના હો તે ૧૦ લીટીમા લખો (ii) પાચ મહાસતીઓના ને પાચ મહાતીર્થોના નામો લખો (iii) ૫-૭-૬-૧૧-૧૩-૧૫-૧૭મા તીર્થપતિઓમાથી પાચ ભાવતોના લઘન જણાવો
- ૫ નીચેના શબ્દોમાથી નવના અર્થો લખો ૬

સિદ્ધા, નિમ્બ, દહિ, સાગ, વહે, ઈચ્છ, તન્સ, હુલ્લ, ઠાળિ, સર્તિ, ભેગ, ભર, દેવ, અન્ન, દિવન

નીચેના વાક્યોમા ખાલી જગ્યા પૂરી વાચ્ય પૂરુ કરો ૬

 - (૧) અચલપુર નગરના નગના નાલ્યમા શેઠે ત્યાં મામનો પ્રમુક્ષદિવાળો એક નોકર રહેતો હતો (ii) સિદ્ધવ નગરે મુનિની પાસે દીક્ષા લીધી (iii) પચદિવ્ય પ્રાદ ધના ના કંઠમાં માગાનુ આસપાસ વચુ હતું
 - (iv) દેવસેનના પિતાનુ ના ને માતાનુ નામ હતુ

ખાલી જગ્યાવાળી નીચેની ગાવાઓ પૂરી કરો અને
તેના અર્થ પણ સમજાવો ૧૦

(૧) નય બુદ્ધાણ (૨) વાણી દેવ!
સાર (૩) ઈશ્વર મતાર્થ

અર્થ સમજી નીચેના વાક્યો પૂર્ણ કરી, સળધવાણુ
શ્રી મહાવીર ભગવાનનું ચિત્ર બનાવો ૧૫

ભગવાનશ્રી દેવનો જન્મ નગરમાં

થયો હતો બાલકીય કરતા થોડા ને પાકમ બતાવતા

કહેવાયા માતાપિતાએ ભણવા મૂક્યા ને

ત્યા ને ત્યા જ વ્યાકરણની રચના કરી એ

પ્રભુજીની પેવામાં દેવો હારર રહેતા હતા

ભગવાને વર્ષની ઉંમર ભરચુવાનીમાં લીધી

દીક્ષા લીધા બાદ નામના એક દિવિવિય

ને બૂઝવ્યો તે ટવા આશ્ચર્યજનક છે

એક વખત ઝડપસગ્ગના ધ્યાનમાં લયલીન હતા, ત્યારે

પ્રભુના કાનમાં ખીલા નાખી મહાન ઉપસર્ગ

કર્યો, ત્યારબાદ તે મહાન દિવ્ય વિભૂતિને ગામમાં

દેવગણના થયું તે પ્રભુનો એકઠરે શિષ્યોનો

પરિવાર હતો મહારાજ તે પ્રભુના મુખ્ય

ગણધર હતા એ પ્રભુએ વર્ષ આરિત્ર પાળ્યું દીક્ષા

લીધા પછી વર્ષે દેવગણના થયું દેવગણનાની અવ

સ્થામાં વર્ષ આ પૃથ્વીતળ ઉપર મહાન ઉપકાર

કર્યો, અને વર્ષની ઉંમરે તીર્થમાં તે પ્રભુ

નિર્વાણપામ્યા આપતે એ પ્રભુના સાસનમાં આજે

આરાધના કરી રહ્યા છીએ તેઓના આત્મકથાણુ

કરનારા વચન ઉપર આપણે રાખવી જોઈએ

શુદ્ધિપત્રક

૨૬

ક્રમ	શ્રી	અર્થ	ક્રમ
૧	૧	શ્રીમદ્ભગવદ્ગીતા	૧
૧૪	૧	શ્રીમદ્ભગવદ્ગીતા	૨
૨૦	૧૭	શ્રીમદ્ભગવદ્ગીતા	૩
૨૩	૧૪	શ્રીમદ્ભગવદ્ગીતા	૪
૨૬	૭	શ્રીમદ્ભગવદ્ગીતા	૫
૩૨	૨૧	શ્રીમદ્ભગવદ્ગીતા	૬
૩૪	૧૮	શ્રીમદ્ભગવદ્ગીતા	૭
૪૧	૮	શ્રીમદ્ભગવદ્ગીતા	૮
૪૧	૨૩	શ્રીમદ્ભગવદ્ગીતા	૯
૪૪	૨૩	શ્રીમદ્ભગવદ્ગીતા	૧૦
૪૬	૧૯	શ્રીમદ્ભગવદ્ગીતા	૧૧
૪૫	૨૨	શ્રીમદ્ભગવદ્ગીતા	૧૨
૮૬	૭	શ્રીમદ્ભગવદ્ગીતા	૧૩
૪૮	૧૩	શ્રીમદ્ભગવદ્ગીતા	૧૪
૫૪	૧૩	શ્રીમદ્ભગવદ્ગીતા	૧૫
૫૪	૧૬	શ્રીમદ્ભગવદ્ગીતા	૧૬
૫૬	૧૨	શ્રીમદ્ભગવદ્ગીતા	૧૭
૫૬	૧૭	શ્રીમદ્ભગવદ્ગીતા	૧૮
૬૬	૧૦	શ્રીમદ્ભગવદ્ગીતા	૧૯
૭૨	૨૬	શ્રીમદ્ભગવદ્ગીતા	૨૦
૮૨	૧૦	શ્રીમદ્ભગવદ્ગીતા	૨૧
૮૩	૧૮	શ્રીમદ્ભગવદ્ગીતા	૨૨
૮૬	૧૮	શ્રીમદ્ભગવદ્ગીતા	૨૩
૮૮	૧૩	શ્રીમદ્ભગવદ્ગીતા	૨૪

आगे वसावी १ आगे वसावी १
 प्रातु वृष्टिं भयि विस्तारं गिरां

श्री लक्ष्मि सूरेश्वर जैन ग्रंथ माला

तमागी रक्षा मय्य ११११ गगरी १ स धन ११११ मा
 ३ म न आरे ३ सखागाओ १०११ १ विचार १ मा अरस
 ११११ माटे आम ११११ १ ३ त म मय्य १ पूना १ १ ११११
 ११११ ११११ ११११ मा ११११ ११११ १
 मय्य ३ १-१-० ११११११ ११११ १११११ १११११११
 माटे ३ १-०-० (११११ ११११)

अस्तित्वान

श्री लक्ष्मि सूरेश्वर जैन ग्रंथ माला
 गारी आ ११
 (११११ ११११-१११११)
 श्री जैन मा दी
 ३१३ सुकस १३
 पूना-१